

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου "Ρύθμιση θεμάτων εκτέλεσης ποινών, επιταχύνσεως και εκσυγχρονισμού των διαδικασιών σπονομής της δικαιοσύνης και άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. Βασικός σκοπός μιας σύγχρονης σφραονιστικής πολιτικής είναι η βελτίωση και κοινωνική επανένταξη του καταδίκου. Ο σκοπός αυτός επιτυγχάνεται αφ ενός με την κατάλληλη διαρρύθμιση του τρόπου εκτίσεως της ποινής στη φυλακή και αφ' ετέρου με την όσο το δυνατόν ταχύτερη επανένταξη στο κοινωνικό σύνολο του καταδίκου που δεν εμφανίζει αντικοινωνική προσωπικότητα ή έχει βελτιωθεί, ώστε να αποφευχθούν τα δυσμενή αποτελέσματα του εγκλεισμού. Για την εξυπηρέτηση του τελευταίου αυτού στόχου το δικαιο έχει διαμορφώσει τους θεσμούς της μετατροπής και της αναστολής της ποινής, με τους οποίους αποφεύγονται οι δυσμενείς επιπτώσεις από την έκταση βραχυχρόνιων ποινών στις φυλακές, και το θεσμο της απολύσεως με όρους που αποβλέπει στην εν ελευθερία έκταση του τελευταίου μέρους της στερητικής της ελευθερίας ποινής. Κάθε πρόσθετο μέτρο, όπως τα παρακάτω προτεινόμενα, που συμβάλλει προς την κατεύθυνση αυτή αποτελεί ένα ακόμα θετικό βήμα προς τη διευκόλυνση της κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου.

Από την άλλη πλευρά, για όσο διάστημα κρατείται ο κατάδικος στη φυλακή, πρέπει να διαβιοί υπό συνθήκες που διαφυλάσσουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και εξασφαλίζουν όρους άσκησης στοιχειώδους σφραονιστικής μεταχειρίσεως. Δυστυχώς οι όροι αυτοί δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εξασφαλίζονται στις ελληνικές φυλακές -ιδιαίτερα σήμερα- λόγω της υπερφορτώσεώς τους.

Ο αριθμός των κρατουμένων στα καταστήματα κρατήσεως της χώρας έχει υπερβεί κατά πολύ τις υπάρχουσες δυνατότητες και συγκεκριμένα έναντι 3.892 θέσεων κρατήσεως κρατούνται 6.507 με τάση συνεχούς αύξησεως. Αρκεί να σημειωθεί ότι κατά τη διάρκεια του τρέχοντος έτους 1992 ο αριθμός των κρατουμένων ανήλθε από 5275 την 1.1.1992 σε 6.602 την 31.12.1992. Ενώ θα πρέπει επίσης να τονισθεί ότι αυτή η κατάσταση δημιουργήθηκε από την έλλειψη ανάλογης υποδομής σε κτίρια και κατάλληλους χώρους κρατήσεως και γενικά ο χώρος αυτός για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν εγκαταλειμμένος και δεν υπήρξε κάποια σοβαρή πρόβλεψη για την αντιμετώπιση του στεγαστικού προβλήματος των καταστημάτων κρατήσεως. Αποτέλεσμα της πολιτικής αυτής είναι το σημερινό πελώριο πρόβλημα, που διαρκώς οξύνεται με την παρατηρούμενη αύξηση της εγκληματικότητας, στην οποία δυστυχώς συμβάλλουν και οι διαμορφούμενες δυσμενείς διεθνείς συνθήκες, κυρίως στην περιοχή των Βαλκανίων. Είναι λοιπόν φανερό ότι με τους αριθμούς και τους ρυθμούς αυτούς δεν μπορεί να ασκηθεί οποιαδήποτε στοιχειώδης σοβαρή σφραονιστική πολιτική. Μπροστά βέβαια σε αυτό το φαινόμενο και εν όψει των εξαιρετικά δυσμενών συνθηκών λειτουργίας των καταστημάτων κρατήσεως το Υπουργείο Δικαιοσύνης με τη βοήθεια του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) έχει καταρτίσει πενταετές πρόγραμμα α-νεγέρσεων και επεκτάσεων καταστημάτων κρατήσεως (1993-1997), που προβλέπεται να αυξήσει τη δυναμικότητά τους κατά 1.875 νέες θέσεις.

Με βάση όλα τα παραπάνω κρίθηκε σκόπιμο να ληφθούν τα προτεινόμενα νομοθετικά μέτρα, τα οποία αφ' ενός εισάγουν εναλλακτικούς τρόπους εκτέλεσεως των μικρής και μέσης βαρύτητας ποινών, που θα διευκολύνουν την αποφυλάκιση κρατουμένων, χωρίς να επέρχεται οποιαδήποτε χαλάρωση της ποινικής καταστολής, και αφ' ετέρου συμβάλλουν στην αποσυμφόρηση των καταστημάτων κρατήσεως με την προβλεπόμενη απόλυση 1.500 περίπου κρατουμένων.

Ειδικότερα με το άρθρο 1 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου προβλέπονται οι ακόλουθες ρυθμίσεις:

Με την παρ. 1 αναπροσαρμόζονται τα όρια των χρηματικών ποινών και προστίμων, που είχαν καταστεί πλέον ασήμαντα με την παρέλευση αρκετών ετών από την τελευταία αντικατάσταση του άρθρου 57 του Π.Κ. με το άρθρο 9 του ν. 663/1977.

Με την παρ. 2 προστίθενται εδάφια στην παρ. 2 του άρθρου 82 του Π.Κ., με τα οποία χορηγείται η δυνατότητα μετατροπής των δύο τελευταίων ετών μιας ποινής φυλακίσεως με την προϋπόθεση της εκτίσεως του ημίσεως της ποινής με οποιονδήποτε τρόπο - έστω και με ευεργετικό υπολογισμό - αλλά μετά προηγούμενη κρίση του αρμόδιου συμβουλίου πλημμελειοδικών. Δηλαδή με τον νέο αυτόν τρόπο εκτέλεσεως του υπολοίπου της ποινής φυλακίσεως παρέχεται η ευχέρεια μιας επιπλέον δυνατότητας -παράλληλα με το θεσμό της απολύσεως με όρους- εξατομικευμένης αντιμετώπισεως του καταδίκου υπό το πρίσμα της ειδικής προλήψεως. Η χορήγηση του δικαιώματος της εφέσεως δικαιολογείται για την περίπτωση της τυχόν απορρίψεως της σχετικής αιτήσεως, αλλά και για τον καθορισμό του ύψους της μετατροπής.

Με την παρ. 3 αντικαθίσταται η παρ. 5 του άρθρου 82 του Π.Κ. και παρέχεται η δυνατότητα σε εκείνους, των οποίων έχει μετατραπεί η ποινή, αλλά έχουν εγκλεισθεί στη φυλακή επειδή αδυνατούν να πληρώσουν, να καταβάλουν το υπόλοιπο της μετατροπής μέσα σε δύο έτη από την απόλυσή του, εφόσον όμως έχει εκτίσει το 1/4 της ποινής του, γεγονός που κατά τεκμήριο επιτρέπει το συμπέρασμα ότι ο κατάδικος αδυνατεί πραγματικά να καταβάλει το υπόλοιπο της μετατροπής και ανακύπτει ανάγκη να του παρασχεθεί η αντίστοιχη διευκόλυνση για την εξόφληση του υπολοίπου.

Με την παρ. 4 προβλέπεται η αναγκαία ενημέρωση των αρμόδιων αρχών για τις γενομένες απολύσεις.

Με την παρ. 5 αντιμετωπίζεται το κρίσιμο θέμα των αλλοδαπών κρατουμένων, που είχαν εισέλθει ή διέμεναν παράνομα στη χώρα και επιπλέον τέλεσαν κάποια εγκληματική πράξη, για τους οποίους προβλέπεται η άμεση απέλασή τους, πάντοτε βέβαια με την εγγύηση της αρμόδιας δικαστικής αρχής και εφόσον δεν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι για τη μη απέλασή τους.

Με την παρ. 6 ορίζεται ότι δεν επιτρέπεται η προσωπική κράτηση αυτών που απολύονται λόγω της τεκμαρτέμενης οικονομικής αδυναμίας καταβολής της ποινής τους, επειδή διαφορετικά θα ματαιωνόταν ο σκοπός της αποφυλακίσεώς τους.

Με την παρ. 7 παρέχεται η δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 100Α του Π.Κ., που -εξαιτίας της οικονομικής αδυναμίας λειτουργίας του κλάδου Ε.Κ.Α. ο οποίος προβλέπεται από τον ν. 1941/1991 - δεν εφαρμόζονται μέχρι σήμερα.

Με την παρ. 8 επεκτείνεται η εφαρμογή της παρ. 2 και σε όσους κατά τη δημοσίευση του νόμου έχουν υπόλοιπο εκπόμενης ποινής μέχρι δύο έτη, ώστε να υπάρχει ανάλογη μεταχείριση για όλους τους κρατού-

μενους με ποινές στερητικές της ελευθερίας πρόσκαιρης διάρκειας, εκτός φυσικά από όσους εκτίουν ποινή για εμπορία ναρκωτικών.

Με την παρ. 9 τροποποιούνται οι παρ. 3 και 4 του άρθρου 370δ του Π.Κ. Με τη διάταξη αυτή καθορίζεται ανώτατο όριο χρηματικής ποινής για όποιον με οποιονδήποτε τρόπο αθέμιτα αποτυπώνει ήχο, εικόνα κ.λπ.. Επίσης αυξάνονται τα όρια ποινών στις περιπτώσεις που γνωστοποιεί το περιεχόμενο των αποτυπώσεων του. Με τις αυστηρότερες αυτές ποινές τιμωρείται ο εκδότης και ο διευθυντής του εντύπου ή του μέσου μεταδόσεως. Στην περίπτωση υποτροπής προβλέπεται και δήμευση των εγκαταστάσεων μεταδόσεως των πληροφοριών. Η αυστηρότερη αντιμετώπιση των περιπτώσεων αυτών κρίθηκε αναγκαία για να περιορισθεί η ανεξέλεγκτη μετάδοση πληροφοριών που έχουν παρανόμως συλλεγεί.

Με την παρ. 10 δίδεται η δυνατότητα επεκτάσεως των διατάξεων ευεργετικού υπολογισμού των ημερών εργασίας και στους κρατούμενους αντιρρησίες συνειδήσεως στη στρατιωτική φυλακή Σίνδου. Το ευεργέτημα αυτό το έχουν οι κρατούμενοι αυτής της κατηγορίας στη φυλακή Κασσάνδρας.

Με το άρθρο 2 αντικαθίσταται το άρθρο 53 του ν. 1851/1989 σχετικά με τις τακτικές άδειες των καταδικωμένων και αναμορφώνεται ο τόσο χρήσιμος αυτός θεσμός, ώστε να γίνει πιο ευέλικτος και γι' αυτόν το λόγο πιο πρακτικός.

Β. Περαιτέρω θεωρήθηκε αναγκαίο να τροποποιηθούν ορισμένες διατάξεις του κώδικα ποινικής δικονομίας, ώστε να επέλθει, όπως βάσιμα εκτιμάται, άμεση ανακούφιση της απονομής της ποινικής δικαιοσύνης.

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 του άρθρου 3 επιδιώκεται η απλούστευση της διαδικασίας νομιμοποίησης του πολιτικώς ενάγοντος στην ποινική δίκη, όταν αποκλείεται η αστική ευθύνη στο πρόσωπο του κατηγορούμενου και περιορίζεται μόνο σε τρίτο πρόσωπο αστικώς υπεύθυνο.

Με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου απαλλάσσεται ο κατηγορούμενος από την καταρχήν υποχρέωση αυτοπρόσωπης εμφανίσεως στον ενεργούντα την προανάκριση, προκειμένου να του ανακοινώσει ότι θα απολογηθεί με υπόμνημα. Επιδιώκεται δηλαδή η διευκόλυνση κατηγορούμενων και συνηγόρων, χωρίς να παραβλάπτεται το ουσιαστικό έργο της προανακρίσεως, αφού διατηρείται η δυνατότητα να διαταχθεί η αυτοπρόσωπη εμφάνιση, όταν κρίνεται σκόπιμη.

Με την παρ. 3 του παραπάνω άρθρου καθιερώνεται η τήρηση ειδικού βιβλίου καταχωρίσεως της ημέρας υπογραφής των πρακτικών για να είναι ευχερής ο έλεγχος και ενδεχομένως η διόρθωσή τους, δεδομένου ότι ως αφετηρία της προθεσμίας του άρθρου 142 ορίζεται πλέον η ημέρα υπογραφής των πρακτικών από το διευθύνοντα.

Με την παρ. 4 αλλάζει η αφετηρία της προθεσμίας για τη διόρθωση των πρακτικών και αντί για την ημέρα δημοσιεύσεως της αποφάσεως τίθεται η ημέρα υπογραφής των πρακτικών από το διευθύνοντα, ώστε να έχει υπόψη του ο ενδιαφερόμενος διάδικος και το δικαστήριο την ακριβή και τελική εικόνα του περιεχομένου των πρακτικών.

Με την παρ. 5 του άρθρου αυτού τάσσεται δεκαήμερη προθεσμία προετοιμασίας της υπερασπίσεως των διαδίκων από την ημέρα γνωστοποίησης της εισαγγελικής προτάσεως, ώστε να μπορούν, αν το επιθυμούν, να υποβάλλουν υπόμνημα με τις απόψεις τους στο

οικείο δικαστικό συμβούλιο, όπως επιβάλλεται άλλωστε από την αρχή της δικαστικής ακρόασεως, που κατοχυρώνεται από το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος.

Με την παρ. 6 αντιμετωπίζεται το ζήτημα, που ανέκυψε στη δικαστική πρακτική μετά τον περιορισμό των μαρτύρων υπερασπίσεως με ίσο αριθμό με τους μάρτυρες κατηγορίας, όταν δεν έχουν κληθεί από τον εισαγγελέα και τον πολιτικώς ενάγοντα μάρτυρες και έτσι ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να εξετάσει ούτε έναν μάρτυρα υπερασπίσεως. Με τη ρύθμιση που εισάγεται κατοχυρώνεται για κάθε περίπτωση ένας επαρκής αριθμός μαρτύρων υπερασπίσεως, που κρίθηκε ότι δεν παρακωλύει την ταχεία διεξαγωγή της δίκης. Είναι φυσικά ευνόητο πως, αν καλούνται από τον εισαγγελέα και τον πολιτικώς ενάγοντα περισσότεροι μάρτυρες, εξακολουθεί να ισχύει το βασικό δικαίωμα του κατηγορούμενου να καλέσει και εξετάσει ίσον αριθμό μαρτύρων.

Με την παρ. 7 του άρθρου 3 αντικαθίσταται το άρθρο 374 του Κ.Π.Δ. Με την εισαγόμενη τροποποίηση λαμβάνεται ιδιαίτερη πρόνοια για τον καθορισμό της σειράς εκδίκασεως των υποθέσεων αναλόγως του χρόνου τελέσεως της πράξεως, του κινδύνου παραγραφής, και του αν είχε μεσολαβήσει προηγουμένως αναβολή της υποθέσεως.

Με την παρ. 8 επεκτείνεται η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 374 και στο Εφετείο.

Με την παρ. 9 καταργείται η διάταξη, που περιορίζεται το δικαίωμα του εισαγγελέα να ασκεί έφεση εναντίον των ομόφωνων αθωωτικών αποφάσεων, επειδή αυτή δεν μπορεί να δικαιολογείται πλέον, μετά την κατάργηση των πένταμελών εφετείων, στα οποία είχε πραγματικό νόημα να υπάρχει μια τέτοια διάταξη.

Με την παράγραφο 10 ανακαθορίζονται τα κατώτατα όρια των ποινών (χρηματικών και προστίμων) για την άσκηση εφέσεως. Τούτο κρίθηκε απαραίτητο, γιατί τα αντίστοιχα ποσά ήταν πολύ χαμηλά για τη σημερινή πραγματικότητα με αποτέλεσμα την άσκοπη και υπερβολική χρήση του δικαιώματος εφέσεως.

Με την παρ. 11 του ίδιου άρθρου διορθώνεται η υπάρχουσα δυσπλοσία, όσον αφορά τη χορήγηση ανασταλτικού αποτελέσματος του ενδίκου μέσου της εφέσεως από τα τριμελή εφετεία και τα μικτά ορκωτά δικαστήρια, που δεν είναι επιτρεπτή με το σημερινό νομοθετικό καθεστώς, ακόμα και όταν επιβάλλουν ποινές φυλακίσεως, σε αντίθεση με τα τριμελή πλημμελειοδικεία, τα οποία μπορούν να χορηγήσουν αυτό το αποτέλεσμα σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 497. Έτσι λοιπόν εναρμονίζονται οι όμοιες περιπτώσεις και το δικαστήριο μπορεί πλέον σε κάθε περίπτωση, που επιβάλλει ποινή φυλακίσεως, να χορηγήσει ανασταλτικό αποτέλεσμα στην ασκούμενη έφεση.

Με την παρ. 12 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι εφεξής η αίτηση αναστολής εκτελέσεως της καταδικαστικής αποφάσεως του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου θα εισάγεται προς εκδίκαση στο αρμόδιο συμβούλιο πλημμελειοδικών ή εφετών και όχι στο οικείο δικαστήριο, ώστε να παρέχεται η απαραίτητη άνεση για τη μελέτη της οικείας δικογραφίας τόσο από τον εισαγγελέα, που θα πρέπει να υποβάλλει πλέον γραπτή πρόταση, όσο και από το συμβούλιο. Διατηρείται όμως η κλήτευση του κατηγορούμενου, χωρίς ωστόσο να είναι υποχρεωτική η προσωπική του εμφάνιση στο συμβούλιο, αφού κατοχυρώνεται το δικαίωμα του να εκπροσωπηθεί από συνήγορο σε κάθε περίπτωση. Κατά συνέπεια δεν έχει έδαφος εφαρμογής πλέον η παρ. 8 του άρθρου 497 και για αυτόν το λόγο καταργείται με την επόμενη παρ.

13 του ίδιου άρθρου του σχεδίου.

Με την παρ. 14 του άρθρου αυτού μπορεί να εξετάζεται η αίτηση αναθέσεως, που στρέφεται εναντίον αποφάσεων, οι οποίες έχουν απορρίψει την έφεση ως ανυποστήρικτη ή απαράδεκτη ή δόθηκε μεταγενέστερα αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης απόφασεως βάσει της ασκηθείσας αιτήσεως αναθέσεως, χωρίς να απαιτείται προσαγωγή πιστοποιητικού κρατήσεως. Πραγματικά δεν είναι νοητό σε αυτές τις περιπτώσεις να απορρίπτεται ως απαράδεκτη η αίτηση αναθέσεως, μολονότι ενδεχομένως έχουν λάβει χώρα σοβαρές διαδικαστικές παραβάσεις (π.χ. να μην έχει κληθεί ο εκκαλών κατηγορούμενος στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο ή να έχει απορριφθεί η έφεσή του ως εκπρόθεσμη από παραδρομή) και ωστόσο ο κατηγορούμενος να είναι υποχρεωμένος να εγκλισθεί στη φυλακή, προκειμένου να εξετασθεί από τον Άρειο Πάγο η αντίστοιχη διαδικαστική παράβαση.

Με το άρθρο 4 επέρχονται ορισμένες αναγκαίες βελτιώσεις στις διατάξεις του ν. 1916/1990. Ειδικότερα ορίζεται χρηματική μόνο ποινή για το έγκλημα της παρ. 1 του άρθρου 6 του ανωτέρου νόμου, καλύπτεται το κενό της αναπλήρωσεως του επιφορτισμένου με το έργο της επιβλέψεως Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, η ποινική δίωξη και ανάκριση των κακούρημάτων που προβλέπονται από τον νόμο αυτόν ανατίθενται σε εισαγγελέα εφετών και ανακριτές εφέτες αντιστοίχως, εν όψει της προφανούς σοβαρότητας των σχετικών εγκλημάτων, που απαιτεί τη διελεύκανσή τους από δικαστικούς λειτουργούς αυξημένου κύρους και πείρας, και τέλος τα κρίσιμα ζητήματα της αντικαταστάσεως της προσωρινής κρατήσεως ή και η τυχόν άρση της διατάσσονται με σύμφωνη απόφαση ανακριτή και εισαγγελέα ή σε περίπτωση διαφωνίας τους από το δικαστικό συμβούλιο, ώστε να υπάρχει η απαραίτητη εγγύηση περισσότερων δικαστικών λειτουργών, η οποία προδήλως οδηγεί σε ορθότερη απονομή της δικαιοσύνης.

Γ. Με τις διατάξεις του Γ' κεφαλαίου του νομοσχεδίου, λαμβάνονται όλα τα αναγκαία νομοθετικά μέτρα για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στο σκοπό και στις διατάξεις της οδηγίας της Ε.Ο.Κ. (91/308) 'για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες'. Σκοπός της οδηγίας αυτής, είναι η προστασία και διαφύλαξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος, το οποίο χρησιμοποιείται σε μεγάλη κλίμακα για τη νομιμοποίηση του 'ύποπτου' ή 'βρώμικου' χρήματος. Όλοι οι διεθνείς οργανισμοί (Ο.Η.Ε., Ε.Ο.Κ., Συμβούλιο Ευρώπης κ.λπ.) ωθούν τα κράτη να θεσπίσουν νομοθεσία για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργεί το 'ξέπλυμα' των χρημάτων αυτών, με την επιβολή κυρίως ποινικών κυρώσεων, αλλά και με την ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας των δικαστικών και δικαστικών αρχών. Η προσαρμογή της νομοθεσίας μας επιδιώκεται μέσα στα πλαίσια των βασικών αρχών της ελληνικής έννομης τάξης και των συνταγματικώς κατοχυρωμένων δικαιωμάτων των πολιτών.

Πριν εκθέσουμε το περιεχόμενο των προτεινόμενων με το νομοσχέδιο ρυθμίσεων, κρίνουμε σκόπιμο να αναφέρουμε ότι στην ποινική μας νομοθεσία δεν υπάρχει ειδική νομοθετική πρόβλεψη σχετικώς με το 'ξέπλυμα χρημάτων' ή την αναζήτηση εσόδων προερχομένων από εγκληματική δραστηριότητα. Παρίσταται

επομένως επιτακτική ανάγκη να θεσπισθούν αυστηρότερες κυρώσεις κατά των παραβατών, ώστε να ικανοποιηθούν πληρέστερα οι ανάγκες της ποινικής καταστολής.

Ειδικότερα:

Με το άρθρο 5 προστίθεται άρθρο 394 Α στον Π.Κ. με τίτλο 'Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα' και προσδιορίζεται η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος. Επίσης στο ίδιο άρθρο περιγράφεται και η έννοια του όρου 'περιουσιακά στοιχεία', στον οποίο δίδεται ευρύτητα ώστε να περιλαμβάνει το τίμημα και τα αντικείμενα από την παράνομη δραστηριότητα.

Με το άρθρο 6 του νομοσχεδίου, παρέχεται η ευχέρεια στο δικαστικό συμβούλιο να επιτρέψει την παροχή πληροφοριών έστω και απορρητών καθώς επίσης στον ανακριτή και στο δικαστικό συμβούλιο να απαγορεύσουν την κίνηση λογαριασμών και το άνοιγμα των θυρίδων του κατηγορούμενου στις περιπτώσεις κατά τις οποίες διεξάγεται κύρια ανάκριση για νομιμοποίηση εσόδων, έστω και κοινών με άλλο πρόσωπο, αν οι λογαριασμοί αυτοί ή οι θυρίδες περιέχουν χρήματα ή πράγματα που προέρχονται από νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Παρέχεται όμως στον κατηγορούμενο και στον τρίτο δικαίωμα να ζητήσουν την άρση της διατάξεως του ανακριτή ή του βουλευμάτου του δικαστικού συμβουλίου με τις προϋποθέσεις και την καθοριζόμενη στην παρ. 6 διαδικασία.

Οι λοιπές ρυθμίσεις της Οδηγίας για την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα ρυθμίζονται με πράξη του διοικητή της Τράπεζας Ελλάδος.

Δ. Αποτελεί σήμερα κοινό τόπο, ότι η απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης καθυστερεί υπερβολικά, με συνέπεια και στους διαδίκους να μην παρέχεται ένας σύντομος και συγχρόνως βέβαια αποτελεσματικός μηχανισμός εφαρμογής του δικαίου, αλλά και οι παράγοντες της πολιτικής δίκης, οι δικαστικοί λειτουργοί και οι δικηγόροι να μην μπορούν να ασκήσουν ικανοποιητικά το λειτουργήμα τους. Για την κατάσταση αυτή δεν ευθύνεται τόσο το νομοθετικό πλαίσιο του μηχανισμού απονομής της πολιτικής δικαιοσύνης, δηλαδή ο Κ.Πολ.Δ., αν και ασφαλώς η εμπειρία από την εικοσιπενταετή εφαρμογή του παρέχει επαρκές έρεισμα για την αναθεώρηση πολλών διατάξεων ή και τη ριζική τροποποίηση ορισμένων θεσμών του, όσο και οι υφιστάμενες ελλείψεις της δικαιοσύνης σε προσωπικό, αλλά και σε υλικοτεχνική υποδομή. Οι τρόποι αντιμετώπισης των τελευταίων αυτών ελλείψεων της δικαιοσύνης είναι γνωστοί και υπάρχουν μάλιστα αντίστοιχες εμπειρίες σε άλλες έννομες τάξεις. Εν τούτοις στη φάση αυτήν και αφού δεν είναι δυνατή, για λόγους οικονομικούς, η επίλυση των άμεσων και επιτακτικών ελλείψεων της δικαιοσύνης σε υλικοτεχνική υποδομή και προσωπικό θα πρέπει να προτιμηθούν σχετικά αδάπανοι τρόποι τουλάχιστον βελτίωσης των συνθηκών απονομής της δικαιοσύνης. Για την επίτευξη του στόχου αυτού θα μπορούσε λ.χ. να σκεφθεί κανείς τη βελτίωση των νομικών σπουδών με τη δημιουργία εντός των νομικών τμημάτων των πανεπιστημίων της χώρας κύκλων προπτυχιακών σπουδών με κατεύθυνση αποκλειστικά τα νομικά επαγγέλματα ή και άλλων περαιτέρω επιμορφωτικών σπουδών των δικαστικών λειτουργών ή και των δικηγόρων ως απαραίτητων μάλιστα προσόντων για τις προαγωγές τους κ.λπ.. Ασφαλώς και η τροποποίηση ορισμένων διατάξεων του Κ.Πολ.Δ. μπορεί να

συμβάλει στη βελτίωση των συνθηκών απονομής της δικαιοσύνης, χωρίς οι τροποποιήσεις αυτές να είναι εκτεταμένες και ριζικές, που θα απαιτούσαν μακροχρόνια εργασία ειδικής συντακτικής επιτροπής. Προς την κατεύθυνση της βελτίωσης των συνθηκών απονομής της δικαιοσύνης κινείται το παρόν σχέδιο νόμου.

Οι τροποποιήσεις του Κ.Πολ.Δ., που περιλαμβάνονται στις διατάξεις των άρθρων 7-10 του σχεδίου νόμου, έχουν ως στόχο αφ' ενός μεν την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης και αφ' ετέρου την αντιμετώπιση ορισμένων προβλημάτων, που ανέκυψαν στην πράξη κατά την εφαρμογή των διατάξεων του Κ.Πολ.Δ..

Βασικές τροποποιήσεις του Κ.Πολ.Δ., που εισάγονται με τις διατάξεις του τέταρτου κεφαλαίου άρθρου 7-10 του σχεδίου νόμου, είναι οι ακόλουθες. Κατ' αρχήν περιορίζονται οι δυνατότητες παρέκλυσης της δίκης, που παρέχονται σήμερα με ορισμένους θεσμούς, όπως η πρόσθετη παρέμβαση, προσεπίκληση, η ανακοίνωση δίκης, οι παρεμπιπτούσες αγωγές και η αναπολόγητη ανακοπή ερημοδικίας. Οι θεσμοί αυτοί, ενώ κατά τον προορισμό τους πρέπει να εξυπηρετούν άλλους σκοπούς, στην πράξη γίνονται συχνά τα μέσα παρέκλυσης της δίκης, αφού παρέχουν τη δυνατότητα στα διάδικα μέρη, να παρατείνουν αδικαιολόγητα την έκδοση επί της ουσίας απόφασης. Στην ίδια σκαπιότητα εντάσσεται και η νέα ρύθμιση του άρθρου 241 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ.. Μια άλλη βασική τροποποίηση, που εισάγει το σχέδιο νόμου, αφορά τη διαδικασία ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου. Είναι γνωστό, ότι η πράξη περί αποδείξεως απέτυχε, μολονότι βέβαια η εισαγωγή της είχε συνοδευθεί με πολλές ελπίδες. Ίσως δεν έχει σημασία εδώ να αναλυθούν οι λόγοι της αποτυχίας αυτής, αρκεί μόνο να σημειωθεί, ότι, κατά παράβαση βάλιστα της διάταξης του ισχύοντος άρθρου 341 παρ. 2 εδ. α' του Κ.Πολ.Δ., η πράξη περί αποδείξεως δεν ορίζει κατά κανόνα τα αποδεικτικά θέματα, αλλά απλώς αντιγράφει το ιστορικό των περιεχομένων είτε στην ογωγή είτε στις προτάσεις και τους ισχυρισμούς των διαδίκων, με αποτέλεσμα να ορίζονται εκτενή και πολλές φορές περιττά αποδεικτέα θέματα. Έτσι αποτελεί πλέον κοινό αίτημα η κατάργηση της πράξης περί αποδείξεως και η επαναφορά της προδικαστικής περί αποδείξεων απόφασης (βλ. Πορίσματα του 12ου Πανελληνίου Δικηγορικού Συνεδρίου, Αθήνα 1992). Από την άλλη πλευρά όμως η επαναφορά της προδικαστικής περί αποδείξεων απόφασης αντιμετωπίζει μεν τα προβλήματα, που σχετίζονται με την αποτυχία της πράξης περί αποδείξεως, δεν λύνει όμως το άλλο μεγάλο πρόβλημα της αποδεικτικής διαδικασίας, που είναι υπερβολικά μεγάλη διάρκεια των διεξαγωγών των μαρτυρικών αποδείξεων. Το σχέδιο νόμου επαναφέρει την προδικαστική περί αποδείξεων απόφαση και συγχρόνως αντιμετωπίζει το πρόβλημα των μαρτυρικών αποδείξεων με τη διεξαγωγή τους στο ακροατήριο σε μιά ή το πολύ σε δύο δικασίμους. Παράλληλα καταργούνται οι κατά βάση απεριόριστες δυνατότητες παράτασης της προθεσμίας των αποδείξεων, ενώ εισάγεται το σύστημα της αυτεπάγγελτης ενέργειας τόσο για τον ορισμό της δικασίμου διεξαγωγής των αποδείξεων, όσο και για την μετ' απόδειξη συζήτηση της υπόθεσης.

Οι υπόλοιπες τροποποιήσεις, που εισάγει το σχέδιο νόμου, αντιμετωπίζουν διάφορα ζητήματα, τα οποία έχουν δημιουργήσει προβλήματα στην πράξη. Έτσι λ.χ. με το προσπιθέμενο εδάφιο στο άρθρο 575 του Κ.Πολ.Δ. παρέχεται η ευχέρεια επί αναβολής, να διατηρείται η τυχόν χορηγηθείσα αναστολή, κάτι που

με το ισχύον καθεστώς ήταν αδύνατο. Με τις νέες διατάξεις των άρθρων 899 παρ. 3 και 901 παρ. 3 του Κ.Πολ.Δ. αντιμετωπίζεται το ζήτημα της αναστολής της εκτέλεσης διαιτητικών αποφάσεων, όταν κατ' αυτών έχει ασκηθεί αγωγή ακύρωσης ή αναγνώρισης της ανυπαρξίας, ένα ζήτημα το οποίο έχει δημιουργήσει αντιφατική νομολογία. Σημαντικές επίσης είναι και οι τροποποιήσεις, που εισάγει το σχέδιο νόμου στο δίκαιο της αναγκαστικής εκτέλεσης. Εδώ επιχειρείται αφ' ενός μεν μιά συντόμευση της εκτελεστικής διαδικασίας, και στην κατηγορία αυτήν ανήκει λ.χ. η νέα ρύθμιση των προθεσμιών του άρθρου 934 παρ. 1 εδ. γ' του Κ.Πολ.Δ., και αφ' ετέρου η αντιμετώπιση ορισμένων ζητημάτων, τα οποία έχουν δημιουργήσει στην πράξη σοβαρά προβλήματα. Στην δεύτερη κατηγορία ανήκουν λ.χ. οι νέες ρυθμίσεις των άρθρων 926 παρ. 1 εδ. α' και 938 παρ. 5 του Κ.Πολ.Δ..

Επί των κατ' ιδίαν ρυθμίσεων του σχεδίου νόμου πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα:

Με το άρθρο 7 γίνεται αναπροσαρμογή όλων των ποσών, τα οποία προβλέπει ο Κ.Πολ.Δ., ενώ με τη διάταξη της παραγράφου 9 του ίδιου άρθρου παρέχεται του λοιπού η νομοθετική εξουσιοδότηση στον Υπουργό Δικαιοσύνης να αναπροσαρμόζει τα ποσά με υπουργική απόφαση. Κεντρική σημασία έχουν οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, με τις οποίες αναπροσαρμόζονται τα ποσά της καθ' ύλην αρμοδιότητας των ειρηνοδικείων και μονομελών πρωτοδικείων, τα οποία σήμερα είναι 300.000 δρχ. για το ειρηνοδικείο και 300.000 μέχρι 1.000.000 δρχ. για το μονομελές πρωτοδικείο.

Με το άρθρο 8 γίνονται οι εξής τροποποιήσεις:

α. Καταργείται η αρμοδιότητα του ειρηνοδικείου για τις διαφορές, που αφορούν την ακύρωση αποφάσεων γενικής συνέλευσης σωματείων ή συνεταιρισμών και οι σχετικές διαφορές με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου μεταφέρονται ως ειδική αρμοδιότητα στο μονομελές πρωτοδικείο και υπάγονται στην εξαιρετική αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων και άλλες περιπτώσεις για λόγους ταχύτερης εκδίκασης των σχετικών υποθέσεων.

β. Εισαγεται η νέα διάταξη του άρθρου 93Α και με την παρ. 9 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 283 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ.. Με τις διατάξεις αυτές καταργείται η δυνατότητα παρέκλυσης της δίκης, την οποία παρέχουν οι ισχύουσες ρυθμίσεις, με τους θεσμούς της παρέμβασης, της προσεπίκλησης, της ανακοίνωσης της δίκης και των παρεμπιπτούσων αγωγών. Τα ένδικα αυτά βοηθήματα θα ασκούνται εντός ορισμένης προθεσμίας προ της δικασίμου της κύριας υπόθεσης και θα προσδιορίζονται, με ποινή απαραδέκτου, να συζητηθούν στην ίδια δικάσιμο με την κύρια υπόθεση. Έτσι η κύρια υπόθεση θα 'σύρει' μαζί της εκδίκαση των ενδίκων αυτών βοηθημάτων και δεν θα συμβαίνει πλέον, αυτό που συμβαίνει στην πράξη, δηλαδή η κύρια υπόθεση να 'σύρεται' από την εκδίκαση των ενδίκων αυτών βοηθημάτων. Μιά εξαίρεση είναι προφανώς επιβεβλημένη στην περίπτωση που ο τρίτος διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής.

γ. Η ισχύουσα διάταξη του άρθρου 149 του Κ.Πολ.Δ. μετά τον εισαγόμενο με τη νέα διάταξη του άρθρου 341 παρ. 3 του Κ.Πολ.Δ. περιορισμό της παράτασης της προθεσμίας των αποδείξεων είναι χωρίς αντικείμενο και έτσι τροποποιείται και ορίζει πλέον το αρμόδιο όργανο για τη χορήγηση της παράτασης της προθεσμίας.

δ. Είναι γνωστό και προκύπτει από τη διαθέσιμη στατιστική της δικαιοσύνης, ότι ο αριθμός των ματαιού-

μενων υποθέσεων είναι πολύ μεγάλος (κινείται γύρω στα 25%). Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με τη θεώρηση από τη νομολογία, ότι η ματαίωση μιας υπόθεσης αποτελεί διαδικαστική πράξη και συνεπώς διακόπτει την παραγραφή κατ' άρθρο 261 του Α.Κ., οδηγεί τους διαδίκους σε συχνές ματαιώσεις των υποθέσεων, χωρίς να επέρχεται σε βάρος τους καμία δυσμενής συνεπεία, ενώ από την άλλη πλευρά οι ματαιούμενες υποθέσεις επιφέρουν προφανή επιβάρυνση των δικαστηρίων. Με τη νέα ρύθμιση του άρθρου 241 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ. επιδιώκεται να περιορισθεί το φαινόμενο αυτό.

ε. Με τη νέα διάταξη του άρθρου 270Α ορίζεται, ότι με την περάτωση των αποδείξεων επί υποθέσεων του πολυμελούς πρωτοδικείου ο εισηγητής ορίζει αυτεπάγγελτα τη δικάσιμο για τη μετ' απόδειξη συζήτηση της υπόθεσης, η οποία μάλιστα δεν θα πρέπει να απέχει περισσότερο από τρεις μήνες από την ημερομηνία περάτωσης των αποδείξεων. Με το σύστημα της αυτεπάγγελτης ενέργειας, το οποίο ορίζεται τόσο ως προς τον ορισμό της δικάσιμου για τη διεξαγωγή των αποδείξεων, όσο και ως προς τον ορισμό δικάσιμου για τη μετ' απόδειξη συζήτηση, σε συνδυασμό με την περιορισμένη δυνατότητα παράτασης της προθεσμίας των αποδείξεων, αλλά και με άλλες ρυθμίσεις, που αφορούν τον περιορισμό των δυνατοτήτων παρέκκλισης μιας δίκης, η διαδικασία ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου, από την άσκηση της αγωγής και μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης δεν θα πρέπει να διαρκεί κατά κανόνα πέραν των δεκαπέντε μηνών.

στ. Με τις τροποποιήσεις, που επιφέρει το σχέδιο νόμου στο άρθρο 341 του Κ.Πολ.Δ. επαναφέρεται η προδικαστική περί αποδείξεων απόφαση, ορίζεται ότι οι μαρτυρικές αποδείξεις διεξάγονται πλέον ενώπιον του εισηγητή στο ακροατήριο, σε δικάσιμο που ορίζει η ίδια περί αποδείξεων απόφαση, και επιτρέπεται η παράταση της προθεσμίας των αποδείξεων (η οποία κατ' ανώτατο όριο ορίζεται σε δέκα μήνες) μιά μόνο φορά και για τρεις ακόμα μήνες.

ζ. Με τις διατάξεις του άρθρου 396 εδ. β' του Κ.Πολ.Δ. ορίζεται, ότι ο αριθμός των μαρτύρων δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δύο ή σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις τους τρεις για κάθε πλευρά, ενώ με το εδ. γ' της ίδιας διάταξης λαμβάνεται μέριμνα για τις περιπτώσεις ομοδικίας.

η. Η αντικατάσταση της διάταξης του άρθρου 406 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ. είναι επιβεβλημένη, προκειμένου και αυτή να εναρμονισθεί με το νέο σύστημα διεξαγωγής των αποδείξεων επί υποθέσεων του πολυμελούς πρωτοδικείου.

Με το άρθρο 9 γίνονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

α. Με τη νέα ρύθμιση καταργείται η αναιτιολόγητη ανακοπή ερημοδικίας και καθιερώνεται πλέον γενικευμένα η αιτιολογημένη ανακοπή ερημοδικίας, στους λόγους της οποίας προστίθεται και η ανώτερη βία, η οποία γίνεται δεκτή και από τη νομολογία. Στη νομολογία απόκειται βέβαια να περιορίσει ή να διευρύνει τους λόγους ανώτερης βίας, που θεμελιώνουν την άσκηση ανακοπής ερημοδικίας, πρόθεση πάντως του νομοθέτη είναι το ένδικο αυτό μέσο να παρέχεται και εντεύθεν η ερήμην εκδικασθείσα υπόθεση να αναδικάζεται, όταν δικαιολογημένα ο ερήμην διάδικος συνεπεία γεγονότος εκτάκτου και απρόβλεπτου δεν μπορούσε να παραστεί κατά τον δικονομικώς αρμόζοντα τρόπο στην εκδίκαση της υπόθεσης.

β. Κατά κανόνα οι αναστολές της εκτέλεσης χορηγούνται με τον όρο η αναιρέση να συζητηθεί ορισμένη

δικάσιμο, οπότε σε περίπτωση αναβολής και προκειμένου να διατηρηθεί η τυχόν χορηγηθείσα αναστολή της εκτέλεσης επιβάλλεται και πάλι προσφυγή στο αρμόδιο Συμβούλιο αναστολών. Με τη νέα ρύθμιση του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 575 του Κ.Πολ.Δ. παρέχεται η ευχέρεια στο δικαστήριο να διατηρήσει στις περιπτώσεις αυτές τη χορηγηθείσα αναστολή.

γ. Με τη νέα ρύθμιση της διάταξης του άρθρου 625 η αρμοδιότητα έκδοσης όλων των διαταγών πληρωμής μεταφέρεται στο ειρηνοδικείο, προς το σκοπό ελάφρυνσης των δικαστών του μονομελούς πρωτοδικείου. Βέβαια διατηρείται η ρύθμιση του άρθρου 632 του Κ.Πολ.Δ. και η ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής εισάγεται στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο.

δ. Με την τροποποίηση του άρθρου 632 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ. υποχρεούται ο δανειστής να κοινοποιεί στον οφειλέτη και αντίγραφα των εγγράφων που αποδεικνύουν την απαίτησή του, ώστε να διευκολύνεται ο τελευταίος στην άσκηση ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής.

ε. Η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων έχει κατά κανόνα επιτύχει στην πράξη. Ωστόσο ορισμένα προβλήματα δημιουργούνται από τη μη τήρηση πρακτικών, και τούτο επιβάλλει πλέον η διάταξη του άρθρου 690 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ.. Έχει εξάλλου κατ' επανάληψη επιστημανθεί η ανάγκη εισαγωγής κάποιου ενδίκου μέσου κατά των αποφάσεων των ασφαλιστικών μέτρων και συγκεκριμένα γίνεται λόγος για την καθιέρωση αναιρέσης. Χωρίς να παραγνωρίζεται η προληπτική κυρίως λειτουργία της καθιέρωσης ενός τέτοιου ενδίκου μέσου, στη φάση αυτή δεν κρίνεται σκόπιμη η εισαγωγή του, αφού οι περισσότερες περιπτώσεις αντιμετωπίζονται επαρκώς με τις ρυθμίσεις των άρθρων 696 και 697 του Κ.Πολ.Δ., δηλαδή με το ένδικο βοήθημα της ανάκλησης. Τέλος δεν επιτελεί ουσιαστική λειτουργία η ύπαρξη έφεσης κατά της απόφασης στις υποθέσεις νομής ή κατοχής, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι σύμφωνα με τα δεκτά γενόμενα από τη νομολογία η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στις υποθέσεις αυτές δεν διακόπτει τη σύντομη παραγραφή του άρθρου 922 του Α.Κ.. Έτσι καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 734 παρ. 3-5 του Κ.Πολ.Δ. και οι διάδικοι παραπέμπονται στην τακτική διαδικασία, αν η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων δεν τους ικανοποιεί.

στ. Οι τροποποιήσεις των άρθρων 871 και 882 παρ. 7 του Κ.Πολ.Δ., που εισάγει το σχέδιο νόμου, επιλύουν διαφορετικά ορισμένα ζητήματα, που σχετίζονται με την ανάληψη διαιτητικών καθηκόντων από δικαστικούς λειτουργούς. Η τροποποίηση του άρθρου 882 παρ. 5 του Κ.Πολ.Δ. επιλύει ένα ζήτημα, το οποίο έχει διχάσει τη νομολογία.

ζ. Προστίθεται άρθρο 681Δ' που προβλέπει την εφαρμογή της ειδικής διαδικασίας των άρθρων 666 επ. για την εκδίκαση διαφορών που αφορούν προσβολές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές.

η. Με την εισαγόμενη προσθήκη στο άρθρο 804 του Κ.Πολ.Δ. δίδεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να μη διατάξει πραγματογνωμοσύνη εάν με άλλο επίσημο τρόπο αποδεικνύεται η αναπηρία. Τούτο κρίθηκε αναγκαίο γιατί η διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης συνεπάγεται δαπάνη η οποία δεν μπορεί να αντμετωπιστεί πάντοτε από τον ενδιαφερόμενο.

θ. Τέλος με τις νέες διατάξεις των άρθρων 899 παρ. 3 και 901 παρ. 3 του Κ.Πολ.Δ. παρέχεται η ευχέρεια αναστολής της εκτέλεσης διαιτητικών αποφάσεων, όταν κατ' αυτών έχει ασκηθεί αγωγή ακύρωσης ή αναγνώρισης της ανυπαρξίας, και έτσι επιλύεται ένα

ζήτημα, που έχει διχάσει τη νομολογία, αλλά και αίρεται η ασυνέπεια του Κ.Πολ.Δ., ο οποίος επιτρέπει με πολλές διατάξεις την αναστολή της εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων, ενώ μέχρι σήμερα δεν προβλέπει, τουλάχιστον με ρητή διάταξη, την αναστολή της εκτέλεσης των διαιτητικών αποφάσεων.

Με το άρθρο 10 επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

α. Προστίθεται διάταξη στο άρθρο 924, που ορίζει ότι στην περίπτωση που ο εκτελεστός τίτλος είναι διαταγή πληρωμής, απαιτείται επίδοση και αντιγράφου των εγγράφων που αποδεικνύουν την αιτία της έκδοσής της.

β. Με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου του άρθρου 926 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ. επιδιώκεται να αντιμετωπισθεί το γνωστό φαινόμενο στην πράξη της επίδοσης επιταγής τις Παρασκευές, φαινόμενο το οποίο δεν συμβιβάζεται με καμιά έννοια δικαιοκρατούμενης πολιτείας, αφού και στην αναγκαστική εκτέλεση πρέπει να παρέχεται ουσιαστική δυνατότητα δικαστικής προστασίας του οφειλέτη.

γ. Η τροποποίηση του άρθρου 933 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ. είναι αναγκαία εν όψει της νέας ρύθμισης του άρθρου 625 του Κ.Πολ.Δ..

δ. Με την τροποποίηση της διατάξης του άρθρου 934 παρ. 1 εδ. γ' του Κ.Πολ.Δ. ρυθμίζονται συντομότερες προθεσμίες για την ανακοπή, ώστε να μη παρατείνονται αβεβαιότητες σχετικά με την τελευταία πράξη της εκτέλεσης και κυρίως με το διενεργηθέντα πλειστηριασμό και τις ουσιαστικές και δικονομικές συνεπειές του.

ε. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 937 του Κ.Πολ.Δ., που αναφέρεται σε δικές αναγκαστικής εκτέλεσης και ορίζονται προθεσμίες ως προς τη συζήτηση και την αναβολή αναφέσεως.

στ. Σημαντικές είναι οι τροποποιήσεις, που επέρχονται στη διάταξη του άρθρου 938 του Κ.Πολ.Δ.. Κατ' αρχήν διευκρινίζεται στην παρ. 1 του άρθρου αυτού, ότι η χορήγηση της αναστολής προϋποθέτει πιθανολόγηση της ευδοκίμησης κάποιου λόγου ανακοπής. Στο ίδιο άρθρο προστίθεται εξάλλου πέμπτη παράγραφος, η οποία αντιμετωπίζει το πρόβλημα της αναστολής επί παράδοσης ή απόδοσης ακινήτων, πλοίων ή αεροσκαφών. Στις περιπτώσεις αυτές και δεδομένου μάλιστα ότι μετά την επιταγή ακολουθεί η αποβολή και εγκατάσταση, η άσκηση ανακοπής επιφέρει αυτοδικαίως αναστολή της περαιτέρω εκτέλεσης μέχρι την εκδίκασή της, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά εντός δέκα ημερών από την κατάθεση της, ορίζεται δε συγχρόνως, ότι η σχετική απόφαση εκδίδεται εντός μηνός από τη συζήτηση. Η πέραν της συζήτησης της ανακοπής παράταση της αναστολής προϋποθέτει όμως αίτηση του διαδίκου και κρίση του δικαστηρίου περί συνδρομής των γενικών προϋποθέσεων αναστολής της παρ. 1 του ίδιου άρθρου. Με τον τρόπο αυτόν αντιμετωπίζονται τα σοβαρά προβλήματα, που έχουν ανακύψει στην πράξη, στην άμεση εκτέλεση.

ζ. Με τη διάταξη του άρθρου 940Α καθιερώνεται, ότι κατά το χρονικό διάστημα από 1 Αυγούστου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου αποκλείεται η διενέργεια οποιασδήποτε πράξης εκτέλεσης.

η. Με τις επόμενες παραγράφους ρυθμίζονται θέματα που αφορούν πλειστηριασμούς. Ορίζεται ότι η ανακοίνωση του προγράμματος πλειστηριασμού και η επίσηυσή του γίνεται ημέρα Τετάρτη, ως δε ημέρα ικανοποίησης των δανειστών η εικοστή μετά τον πλειστηριασμό αντί της δεκάτης ημέρας που ίσχυε μέχρι τώρα.

θ. Με τις τροποποιήσεις του άρθρου 1019 του Κ.Πολ.Δ. αφενός επαναπροσδιορίζονται τα χρονικά διαστήματα, τα οποία δεν υπολογίζονται στο έτος, μετά την πάροδο του οποίου επιτρέπεται η ανατροπή της κατάσχεσης, ενώ με την προστιθέμενη τρίτη παράγραφο διευκρινίζεται, ότι με την αναγγελία, που έγινε με βάση εκτελεστό τίτλο, οπότε κατ' άρθρο 972 παρ. 2 εδ. β' του Κ.Πολ.Δ. έχει τα ίδια αποτελέσματα με την κατάσχεση, και εφόσον έχει επιδοθεί επιταγή προς εκτέλεση και επί ακινήτων έχουν τηρηθεί τα οριζόμενα στο άρθρο 1006 παρ. 4 εδ. α' του Κ.Πολ.Δ., αρχίζει νέα ετήσια προθεσμία, αν ανατραπεί η κατάσχεση.

Ε. Το πέμπτο κεφάλαιο ρυθμίζει θέματα οργάνωσης δικαστηρίων και καταστάσεως δικαστικών λειτουργιών.

Ειδικότερα με την παρ. 1 του άρθρου 11 προβλέπεται η δημιουργία ειδικού ποινικού τμήματος στο Εφετείο και στο Πρωτοδικείο Αθηνών, δηλαδή τουλάχιστον στα δύο πιο μεγάλα από πλευράς κινήσεως δικαστήρια της χώρας. Πραγματικά η ίδρυση και λειτουργία ειδικών ποινικών τμημάτων αποτελεί πάγιο και παλαιό αίτημα της επιστήμης, που είχε πανηγυρικά γίνει δεκτό ήδη από την Επιτροπή Συντάξεως του ισχύοντος Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και αποτυπωθεί στο αρχικό άρθρο 11 του Κώδικα, όσον αφορά τα πιο πολυάριθμα δικαστήρια, προκειμένου να επιτευχθεί κάποια ειδικότητα των δικαστών στο ποινικό δίκαιο, στο οποίο ατυχώς παρέργως ασχολούνται, όπως ήδη επισήμαινε η οικεία εισηγητική έκθεση του Σ.Κ.Π.Δ. του 1932. Δυστυχώς όμως και σήμερα ύστερα από εξήντα χρόνια περίπου εξακολουθεί να παρατηρείται η ίδια απαράδεκτη κατάσταση, η οποία επιδεινώθηκε με την κατάργηση του άρθρου 11 του Κώδικα με τον πρόσφατο οργανισμό των δικαστηρίων (ν. 1756/1988, όπως μέχρι σήμερα έχει τροποποιηθεί) και επομένως εμφανίζεται επιτακτική η ανάγκη να προβλεφθούν κάποια ειδικά ποινικά τμήματα, έστω αρχικά στα δύο μεγάλα δικαστήρια Αθηνών. Μάλιστα αυτήν τη φορά, για να είναι πιο αποτελεσματική η ειδικευση, ρητά ορίζεται όχι μόνο ότι η απασχόληση των δικαστών στα ποινικά τμήματα θα είναι αποκλειστική, αλλά και ότι η ενδεχόμενη συμμετοχή άλλων δικαστών θα επιφέρει απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας για κακή σύνθεση.

Με τις παραγράφους 2, 5, 6 ρυθμίζονται ορισμένα θέματα λειτουργίας δικαστηρίων τα οποία συνδέονται με την ίδρυση του Εφετείου Δυτ. Μακεδονίας.

Με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι προϊστάμενοι και των εισαγγελιών πρωτοδικών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης θα είναι εισαγγελείς και αντισαγγελείς εφετών για την καλλίτερη διοίκηση των δικαστηρίων αυτών.

Με την παράγραφο 4 παρέχεται η ευχέρεια αποσπασσεως στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία, στην Ε.Ο.Κ., στις Βρυξέλλες, Ελλήνων δικαστών, οι οποίοι με την πείρα και τις γνώσεις που έχουν θα επισημαίνουν τα θέματα που πρέπει ιδιαίτερα να προσεχθούν από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ώστε η παρέμβασή του στα διάφορα κέντρα αποφάσεων της Κοινότητας να είναι έγκαιρη και αποτελεσματική.

Με την παράγραφο 7 επεκτείνεται και στους παρέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου καθώς και στους προέδρους πρωτοδικών, εφέτες, εισαγγελείς πρωτοδικών και αντισαγγελείς εφετών η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 108 του ν. 1786/1988.

Οι παρ. 8 και 9 τέθηκαν με το εξής σκεπτικό:

Κάθε χρόνο οι μετακινήσεις δικαστικών δημιουργούν ανωμαλίες στη λειτουργία των δικαστηρίων, γιατί οι υπό

μετακίνηση δικαστικοί λειτουργοί παύουν να μετέχουν σε συνεδριάσεις του δικαστηρίου από το οποίο πρόκειται να μετακινηθούν, παραμένουν όμως σ' αυτό πολλές φορές για μεγάλο χρονικό διάστημα μέχρι να δημοσιευθούν οι αποφασίες στις υποθέσεις που έχουν στα χέρια τους. Έτσι και οι θέσεις στις οποίες μετακινούνται παραμένουν κενές και ούτε προσφέρονται τις υπηρεσίες τους στο δικαστήριο από τα οποία φεύγουν. Με τη διαταγή του σχεδίου θεραπεύεται η ανωμαλία αυτή, γιατί το γεγονός ότι ο δικαστής έχει εκκρεμείς υποθέσεις στα χέρια του δεν εμποδίζει την μετακίνησή του, ούτε συνεπάγεται τη μείωση των υποθέσεων αυτών, αφού ο δικαστής αναλαμβάνει τα καθήκοντά του στη νέα του θέση και μπορεί να μετακινηθεί στην παλαιά, με έγκριση του προέδρου για να δημοσιεύσει τις αποφασίες των υποθέσεων που είχε στα χέρια του, κατά τη μετακίνησή του.

Με την παρ. 10 επιδιώκεται η σύντηξη του χρόνου που απαιτείται για να κριθούν και να διαριστούν οι πάρεδροι πρωτοδικείου και εισαγγελλίας, από 2 σε 18 μήνες, για να καλυφθούν οι κενές θέσεις πρωτοδικών και αντεισαγγελλών πρωτοδικών, που υπάρχουν σήμερα στα δικαστήρια σ' όλη την επικράτεια, διαφορετικά είναι βέβαιο ότι θα δημιουργηθούν σοβαρά προβλήματα στην απνομή της δικαιοσύνης.

Με την παράγραφο 11 αποκλείεται ο διορισμός δικαστικών λειτουργών οι οποίοι πάσχουν από γενική ανασπηρία ή έχουν απολγαγή των στρατιωτικών τους υποχρεώσεων για λόγους ψυχικής ασθένειας.

Τέλος με την παρ. 12 αυξάνονται κατά δύο οι θέσεις αρρεοπαγίων και κατά μία των αντισαγγελλών Αρείου Πάγου με αντιστοιχη μείωση θέσεων προέδρων και εισαγγελλών εφετών. Η αύξηση των θέσεων κρίθηκε απαραίτητη, γιατί με το ν. 1756/24-2-88, η ισχύς του οποίου άρχισε από 16-9-1988 οι δικαστικές περιφέρειες αυξήθηκαν από τεσσαρρις (4) σε έξι (6), με αποτέλεσμα να απασχολούνται κατ' έτος για την επιθεώρηση των δικαστηρίων έξι (6) αρρεοπαγίτες ως επιθεωρητές, αντί των τεσσαρων (4) που απασχολούντο προηγουμένως. Εξάλλου ενώ ο αριθμός των αρρεοπαγίων ανέρχεται σε 48 από το έτος 1985, οι ποινικές αποφασίες του Αρείου Πάγου ανήλθαν από 2132 το έτος 1985 σε 1781 το έτος 1990, 1224 το έτος 1991 και 2236 το έτος 1992 παρά τη μακρά αποχή των δικηγόρων το έτη αυτά. Η μείωση των θέσεων των προέδρων και εισαγγελλών εφετών μπορεί να γίνει γιατί οι μιν θέσεις προέδρων εφετών και εισαγγελλών εφετών, αυξήθηκαν αντίστοιχα, από 15 προέδρων εφετών και 10 εισαγγελλών εφετών το έτος 1985, σε 23 προέδρων εφετών και 16 εισαγγελλών εφετών το έτος 1990, ενώ ο αριθμός των βουλευμάτων στο Εφετείο Αθηνών αυξήθηκε από 2100 το 1985 μόνο σε 3101 το 1990 (περιλαμβανομένων και όλων των τυπικών βουλευμάτων).

ΣΤ. Με το έκτο κεφάλαιο (άρθρο 12 του σχεδίου) επιδιώκεται η πιο αποδοτική, αλλά και ορθολογική οργάνωση της υπηρεσίας του Σ.τ.Ε., που κατά το Σύνταγμα επεξεργάζεται εν σχεδίω τα κανονιστικά διατάγματα.

Πρέπει να παρατηρηθεί ότι δεν είναι σκόπιμο ο σχηματισμός του Σ.τ.Ε., που ασκεί τον προληπτικό έλεγχο νομιμότητας των διαταγμάτων αυτών, να είναι συγχρόνως και αρμόδιος για την εκδίκαση αιτήσεων ακυρώσεως που θα ασκηθούν ενδεχομένως και θα στρέφονται, αμέσως ή εμμέσως, κατ' αυτών. Πρέπει, λοιπόν, η επεξεργασία των διαταγμάτων να μην ανήκει

σε ειδικό Τμήμα του Σ.τ.Ε., αλλά να γίνεται από την προβλεπόμενη στο άρθρο αυτό Επιτροπή Διαταγμάτων που θα αποτελείται από συμβούλους και παρέδρους, οι οποίοι μερικώς θα ασκούν και τα δικαστικά τους καθήκοντα, σε όποια Τμήματα και αν ανήκουν.

Επίσης, η επεξεργασία αυτή έχει από τη φύση της επείγοντα χαρακτήρα, δοθέντος ότι, μετά το Σύνταγμα του 1975, προεχόντως με κανονιστικά διατάγματα εξειδικεύονται οι διατάξεις των νόμων και καθίσταται δυνατή η εφαρμογή τους από τα όργανα της Πολιτείας. Η τασσόμενη, λοιπόν, προθεσμία ενός μηνός, από την περιλήψή του σχεδίου στο Σ.τ.Ε., κρίνεται επαρκής για τη διατύπωση της σχετικής γνωμοδότησης του Σ.τ.Ε..

Τέλος, για την ταχύτερη διεκπεραίωση του όλου έργου του Σ.τ.Ε. κρίνεται αναγκαία μια περιορισμένη αύξηση των θέσεων των συμβούλων και των εισηγητών, καθώς και η διεύρυνση της Επιτροπής που διεξάγει το διαγωνισμό εισηγητών, ώστε να υπάρχουν σ' αυτήν εκπρόσωποι από όλα τα Τμήματα (Α' έως Ε') του Σ.τ.Ε..

Ζ. Το Ελεγκτικό Συνέδριο, αποτελεί τον αρχαιότερο και μακροβιότερο θεσμό του Ελληνικού Κράτους, ιδρύθηκε το έτος 1833 και αποτελεί το Ανώτατο Δημοσιονομικό Δικαστήριο της χώρας. Η εξελικτική του πορεία ακολούθησε την οικονομικοκοινωνική εξέλιξη της νεότερης Ελλάδος και πολλά νομοθετήματα αναμόρφωσαν την οργάνωση και λειτουργία αυτού.

Οι προτεινόμενες διατάξεις κρίθηκαν απολύτως αναγκαίες, γιατί εισάγουν ρυθμίσεις που αναμορφώνουν ριζικά την οργάνωση και λειτουργία του, προσαρμόζοντας αυτές στις συνταγματικές διατάξεις και στις διαγραφόμενες προοπτικές οργάνωσης και λειτουργίας των θεσμών εν όψει της Ευρωπαϊκής ολοκληρώσεως.

Εισάγονται καινοτομίες που αναμορφώνουν την ελεγκτική μεθοδολογία και διαμορφώνουν νέες συνθήκες προσαρμοσμένες στις πιο προηγμένες διαδικασίες ελέγχου.

Είναι πρόδηλο, ότι με την προτεινόμενη μορφή λειτουργίας του, το Ελεγκτικό Συνέδριο θα ασκήσει ουσιαστικότερα και αποτελεσματικότερα το ελεγκτικό του έργο στις χρηματοδοτούμενες τόσο από το Κράτος όσο και από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα οικονομικές δραστηριότητες, θα συμβάλλει, με το νέα όργανα και τις νέες μορφές ελέγχου, κατά αποφασιστικότερο τρόπο στην εύρυθμη λειτουργία της Διοικήσεως και θα εμπέδωσει ασφαλώς την εμπιστοσύνη των πολιτών προς τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση, αφού θα περιέλθει, πλέον, στους δικαστές ο έλεγχος της όλης οικονομικής διαχείρισης.

Παράλληλα, μέχρι τέλους του 1993, ολοκληρώνεται η μηχανοργάνωση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία άρχισε από τους πρώτους μήνες του 1992.

Ειδικότερα παρατηρούμε τα εξής στο εβδομο κεφάλαιο άρθρα 13-19.

Με το άρθρο 13: Στα μονομελή κλιμάκια, στα οποία τοποθετούνται δικαστές, ανατίθεται ο έλεγχος των δαπανών του Κράτους και των Ν.Π.Δ.Δ., ως και των λογαριασμών των υπολόγων.

Για το λόγο αυτόν κρίνεται αναγκαία η προτεινόμενη αύξηση των θέσεων των δικαστικών λειτουργών.

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιδιώκεται η εναρμόνιση της οργάνωσης και λειτουργίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στον τομέα του ελέγχου των δαπανών του Κράτους και των Ν.Π.Δ.Δ. καθώς και των λογαριασμών αυτών, προς τις διατάξεις του Συντάγ-

ματος, οι οποίες αξιούν την άσκηση του ελέγχου αυτού από δικαστικούς λειτουργούς. Ο μέχρι σήμερα διενεργούμενος έλεγχος, θεωρείται μεν δικαστικός, αλλά γίνεται από υπαλλήλους (όχι από δικαστές) οι οποίοι δεν απολαμβάνουν ισοβιότητας ούτε προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας.

Προκειμένου δε, να εξασφαλισθεί η αδιατάρακτη μετάβαση από το σύστημα που ισχύει σήμερα στο δημιουργούμενο με το νομοσχέδιο αυτό, προτείνεται όπως, κατά την πρώτη εφαρμογή, παρασχεθεί η δυνατότητα διορισμού ικανών και εμπειρών εισηγητών, δυναμένων να ασκήσουν με επιτυχία το δικαστικό έλεγχο των δαπανών και των λογαριασμών.

Με το άρθρο 14 ρυθμίζεται η λειτουργία της γραμματείας των μονομελών κλιμακίων και ο τρόπος αναπλήρωσης των εισηγητών. Η πρόβλεψη για την αναπλήρωση, είναι αναγκαία και γιατί, μετά τις νέες ρυθμίσεις του άρθρου 13, θα καταστεί αδύνατη η άμεση λειτουργία των κλιμακίων, καθόσον δεν υπάρχει ο αναγκαίος αριθμός δικαστικών λειτουργών που πρέπει να τοποθετηθούν σε αυτά.

Με τα άρθρα 15 και 16 εισάγονται σημαντικότερες καινοτομίες και γίνεται προσαρμογή του συστήματος προληπτικού ελέγχου προς τα ισχύοντα και σε ορισμένες χώρες της Ευρώπης (Ιταλία, Γερμανία κ.λπ.). Είναι πρόδηλη η σημασία του άρθρου αυτού, γιατί αποφεύγεται η δημιουργία ανωμαλιών στην εκτέλεση μεγάλων έργων και προμηθειών αφού θα ελέγχεται προ της υπογραφής της συμβάσεως η διαδικασία αναθέσεως αυτών. Περαιτέρω όμως και για τις μικροδαπάνες προβλέπεται όπως η Ολομέλεια καθορίζει ειδικό τρόπο, ταχύτερο και αποτελεσματικότερο, ελέγχου αυτών. Τέλος επεκτείνεται και διευρύνεται ο διενεργούμενος σήμερα περιορισμένος έλεγχος στις χρηματοδοτήσεις, επιχορηγήσεις, επιδοτήσεις, ενισχύσεις της Ε.Ο.Κ. προς όλους τους φορείς και δικαιούχους. Είναι πρόδηλη η μεγάλη σημασία των προτεινόμενων ρυθμίσεων με τις διατάξεις των εν λόγω άρθρων.

Με το άρθρο 17 αντιμετωπίζεται το φαινόμενο, κατά το οποίο, για δαπάνες Ν.Π.Δ.Δ. κ.λπ., που κρίθηκαν από το αρμόδιο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου παράνομες, οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν στα διοικητικά και πολιτικά δικαστήρια και ερημοδοκούντων ή συνομολογούντων οργάνων των Ν.Π.Δ.Δ. επιδικάζονται εις βάρος αυτών τα αντίστοιχα ποσά των παράνομων αυτών δαπανών, μετά δε την τελεσιδικία των αποφάσεων αυτών, υποχρεώνεται το Ελεγκτικό Συνέδριο να θεωρήσει τους σχετικούς τίτλους πληρωμής.

Με το άρθρο 18 οργανώνεται στο Ελεγκτικό Συνέδριο η Υπηρεσία Πληροφορικής. Στο Ελεγκτικό Συνέδριο λειτουργεί υποτυπώδης αντίστοιχη Υπηρεσία χωρίς να προβλέπεται καμιά απολύτως θέση που πειραματικά και πρακτικά χειρίζονται κατά υποτυπώδη τρόπο τον Υπολογιστή. Ήδη η δοθείσα από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τον προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων επιχορήγηση πενήντα πέντε περίπου εκατομμυρίων για αναδιοργάνωση και επέκταση του συστήματος πληροφορικής έχει απορροφηθεί και κατά τον επόμενο μήνα εγκαθίσταται και νέος μεγαλύτερος Η/Υ. Περαιτέρω όμως, το Ελεγκτικό Συνέδριο συμπεριλήφθη στο νέο πρόγραμμα "ΤΗΛΕΜΑΤΙΚΗ" για ποσό 500 εκατομμυρίων και κατά τη διάρκεια του τρέχοντος έτους θα ολοκληρωθεί η μηχανοργάνωσή του και η σύνδεση του Κέντρου με τα Κλιμάκια που λειτουργούν στις έδρες των νομών, συμπεριλήφθη δε το Ελεγκτικό Συνέδριο και σε χρηματοδοτικό πρόγραμμα της Κοινότητας. Κρίνεται κατόπιν αυτών αναγκαία η ύσταση των νέων θέσεων για

την οργάνωση της Υπηρεσίας Μηχανοργανώσεως.

Τέλος με το άρθρο 19 παρατείνεται η ισχύς προηγούμενων διατάξεων για το διορισμό παρέδρων Ελεγκτικού Συνεδρίου και ρυθμίζεται ο τρόπος προσφυγής όσων έχουν παραλειφθεί.

Η. Με το όγδοο κεφάλαιο, ρυθμίζονται θέματα που αναφέρονται στη λειτουργία των υποθηκοφυλακείων. Ειδικότερα:

Με τις παραγράφους 1 έως 4 του άρθρου 20 παρέχεται η δυνατότητα μετατροπής, για λόγους καλύτερης λειτουργίας τους, των έμμισθων υποθηκοφυλακείων της χώρας σε άμισθα, εκτός από το υποθηκοφυλακείο Αθηνών-Πειραιώς-Θεσσαλονίκης και τα κτηματολογικά γραφεία Ρόδου και Κω-Λέρου και ρυθμίζεται η υπηρεσιακή κατάσταση των υπηρετούντων σε αυτά υποθηκοφυλάκων και λοιπού προσωπικού μονίμου ή επί συμβάσει.

Με τις παραγράφους 5 και 6 αυξάνεται το ποσοστό των δικαιωμάτων, που παρακρατούν το υποθηκοφυλακείο άμισθα και έμμισθα. Το έσοδο αυτό διατίθεται για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών των γραφείων των άμισθων υποθηκοφυλακείων και την εισαγωγή συστήματος πληροφορικής με δαπάνη των υποθηκοφυλάκων. Αντίστοιχα τα έμμισθα θα αποδίδουν το ποσοστό αυτό στο Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. προς ενίσχυσή του, σύμφωνα με την παρ. 7.

Με τις παρ. 8 και 9 αποσιώνται Δήμοι της Αττικής από την αρμοδιότητα των υποθηκοφυλακείων, στα οποία υπήγοντο μέχρι τώρα και προσαρτώνται: αντίστοιχως, στις περιφέρειες άλλων υποθηκοφυλακείων και παρέχεται η ευχέρεια αποσπάσεως περιφερειών από ένα υποθηκοφυλακείο και προσαρτήσεως αυτών σε άλλο. Οι αποσπάσεις αυτές θα γίνουν χωρίς την τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 7 του Κ.Δ/τος της 19/23 Ιουλίου 1941 "περί κωδικοποιήσεως εις ενιαίο κείμενο των διατάξεων του α.ν. 434/1937 κ.λπ." χωρίς δηλαδή να γίνει αντιγραφή των εγγραφών οι οποίες αναφέρονται σε ακίνητα των αποσπασμένων περιφερειών και οι οποίες υπάρχουν στα αντίστοιχα βιβλία των υποθηκοφυλακείων από τα οποία αποσιώνται οι περιφέρειες. Και τούτο, επειδή η αντιγραφή των πράξεων των οικείων βιβλίων είναι δυσχερής και θα απαιτηθεί μεγάλος χρόνος ολοκληρώσεως της, ενώ εκ παραλλήλου ενέχει σοβαρούς κινδύνους λαθών.

Θ. Με το ένατο κεφάλαιο (άρθρα 21 και 22) ρυθμίζονται θέματα τα οποία αναφέρονται στη λειτουργία των Ινστιτούτων Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης.

Ειδικότερα:

α) Ρυθμίζονται θέματα ηλικίας και μισθολογικά θέματα των στελεχών των ως άνω Ινστιτούτων και οργανωτικά των υπηρεσιών.

β) Προβλέπεται η δυνατότητα του διοικητικού συμβουλίου να αναθέτει με σύμβαση έργου σε τρίτους, νομικά ή φυσικά πρόσωπα, τη διενέργεια ερευνών, εκπόνηση μελετών κ.λπ..

γ) Αυξάνονται οι θέσεις του διοικητικού προσωπικού, ενώ συγχρόνως ρυθμίζεται ο τρόπος πλήρωσης των θέσεων αυτών.

Ι. Με το δέκατο κεφάλαιο ρυθμίζονται διάφορα θέματα για την ικανοποίηση γενικών αιτημάτων και αναγκών

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 του άρθρου 23 διευρύνονται οι σκοποί του Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ., ώστε να καταστεί δυνατή η πραγματοποίηση τόσο ορισμένων βασικών αναγκών του Υπουργείου

γείου Δικαιοσύνης όσα και νέων όπως λ.χ. αυτών που προέκυψαν από τη συμμετοχή της χώρας μας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και την ανάπτυξη του τομέα της πληροφορικής στις υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου επαναλαμβάνεται η υπάρχουσα δυνατότητα εκποιήσεως των ακινήτων που χρησιμοποιούνται για καταστήματα κρατήσεως ή στεγάσεως δικαστικών υπηρεσιών, εφόσον δεν καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει το σκοπό τους προκειμένου να αποφευχθεί στο μέλλον οποιαδήποτε αμφισβήτηση εν όψει μεταγενέστερων συναφών νόμων. Το ποσό των εξόδων εκποιήσεως περιέρχεται στο Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ..

Με το άρθρο 24 προβλέπεται προσαύξηση των ποσών των χρηματικών ποινών καθώς και των ποσών που προέρχονται από τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών κατά ποσοστό 85% καθώς και ο τρόπος κατανομής των εσόδων αυτών.

Η κατανομή έγινε με σκοπό να αυξηθούν κατά μικρό ποσοστό τα έσοδα των διαφόρων οργανισμών, η μεγάλη όμως αύξηση να διατεθεί στο Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. για την κάλυψη των αναγκών του και συγκεκριμένα να προχωρήσει το Ταμείο με γρηγορότερους ρυθμούς στην ανέγερση δικαστικών κτιρίων και φυλακών.

Με το άρθρο 25 καθορίζεται ο τρόπος επιλογής των φυλάκων των καταστημάτων κράτησης καθώς και τα προσόντα που πρέπει να διαθέτουν. Περαιτέρω με τη διάταξη αυτή αφ' ενός μεν επισπεύδεται η διαδικασία επιλογής και επιτυγχάνεται πληρέστερη συγκρότηση της επιτροπής επιλογής με τη συμμετοχή σ' αυτήν του γενικού διευθυντή Σωφρονιστικής Πολιτικής δηλαδή στελέχους της διοικήσεως πεπειραμένου σε σωφρονιστικά ζητήματα, η οποία εξασφαλίζει εχέγγυα ορθότερης κρίσεως, αφ' ετέρου δε καθορίζεται η εξεταστέα ύλη, η οποία εξειδικευόμενη αναφέρεται στο σχετικό με τα καθήκοντα των σωφρονιστικών υπαλλήλων γνωστικό αντικείμενο.

Με το άρθρο 26 ρυθμίζεται ο τρόπος διεξαγωγής του διαγωνισμού των δικαστικών υπαλλήλων. Καθορίζεται ότι ο διαγωνισμός θα γίνεται στην Αθήνα και οι υποψήφιοι θα προσδιορίζουν με την αίτησή τους το δικαστήριο, όπου επιθυμούν να διορισθούν. Επίσης καθορίζονται και τα μαθήματα, στα οποία θα διαγωνίζονται οι πτυχιούχοι και οι απόφοιτοι Λυκείου. Τέλος με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Προεδρίας της Κυβέρνησης θα ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια σχετική με την προκήρυξη του διαγωνισμού.

Με το άρθρο 27 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου συνιστώνται νομοπαρασκευαστικές επιτροπές: α) για τη σύνταξη Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του οποίου η μεταρρύθμιση αποτελεί πλέον ώριμο αίτημα της επιστήμης, β) για τη σύνταξη Κώδικα Δικαίου Ανηλίκων, που επίσης θεωρείται αναγκαία επιταγή για τη συνολική αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων αυτής της ειδικής κατηγορίας προσώπων και γ) για την αναθεώρηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και την ολοκλήρωση του εκσυγχρονισμού του Οικογενειακού Δικαίου.

Με το άρθρο 28 απαγορεύεται η χωρίς την άδεια του δικαστηρίου τηλεοπτική, ραδιοφωνική ή με οποιοδήποτε άλλο ηχοεικονοληπτικό μέσο λήψη και μετάδοση των δικών. Και αυτό γιατί η μορφή αυτή έμμεση δημοσιότητας εκτός του ότι καθιστά χωρίς αντικείμενο τη διάταξη του άρθρου 350 του Κ.Π.Δ., η οποία απαγορεύει την επικοινωνία των μαρτύρων, συνιστά, με την αποτύπωση των όσων διαδραματίζονται στην ακροαματική διαδικασία, προσβολή της προσωπικότητας του κατηγορούμενου και μάλιστα κατά παράβαση του

τεκμηρίου αθωότητας. Αλλά και πέραν τούτου μπορεί να επηρεάσει τη συμπεριφορά μαρτύρων και πραγματογνώμων, ακόμη και του ίδιου του κατηγορούμενου με βλαπτικές συνέπειες για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Επίσης επιδιώκεται η προστασία της προσωπικότητας των κατηγορουμένων που προσάγονται ενώπιον των δικαστικών και εισαγγελικών αρχών ο σεβασμός της οποίας είναι υπέρτερος του συχνά προβαλλόμενου ενδιαφέροντος πληροφόρησης του κοινού.

Με το άρθρο 29 καθιερώνεται η υποχρέωση των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών να τηρούν για ορισμένο χρονικό διάστημα αντίγραφα εκπομπών, τα οποία χορηγούν στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Τούτο επιβάλλεται για την προστασία των έννομων συμφερόντων των πολιτών από τυχόν καταχρήσεις.

Με το άρθρο 30 α) προστίθεται διάταξη στο άρθρο 62 του ν.δ. 3026/1954 σύμφωνα με την οποία, οι δικηγόροι βουλευτές και ευρωβουλευτές τελούν σε μερική αναστολή του λειτουργήματος του δικηγόρου κατά τη διάρκεια της βουλευτικής τους θητείας. Οι πιο πάνω μπορούν να παρίστανται σε ορισμένα δικαστήρια, και στα λοιπά, σε περιπτώσεις που υπάρχει βαθμός συγγενείας με το διάδικο. Η διάταξη αυτή τίθεται για την προστασία του κύρους των βουλευτών, β) ρυθμίζεται το θέμα της αναστολής του δικηγορικού λειτουργήματος και παροχής άδειας στους δικηγόρους, οι οποίοι υπηρετούν στην Ε.Ο.Κ. ή σε διεθνείς οργανισμούς και γ) πρόβλεπεται η δραστική επιτάχυνση της περατώσεως της ποινικής διαδικασίας στις περιπτώσεις βουλευτών, των οποίων αίρεται η ασυλία από τη Βουλή.

Με το άρθρο 31 διευρύνονται οι αρμοδιότητες του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ώστε να καταστεί δυνατή η εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από διεθνείς συμβάσεις που η χώρα μας έχει υπογράψει και κυρώσει. Για την αποτελεσματικότερη και πληρέστερη ικανοποίηση των εν λόγω υποχρεώσεων προβλέπεται και η δυνατότητα αυξήσεως των οργανικών θέσεων των δικαστικών αντιπροσώπων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με το άρθρο 32 παρέχεται η δυνατότητα καθιέρωσης της υποχρεώσεως για καταβολή παραβόλου προκειμένου να ασκηθούν ένδικο μέσα και ορίζεται ο τρόπος καθορισμού του. Η καθιέρωση του παραβόλου επιβάλλεται για να τοποθετηθεί πλέον στα σωστά όρια το κόστος της δίκης και να αποθαρρύνονται οι διάδικοι στην άσκηση ενδίκων μέσων απαραδέκτων και αστηρικτών. Με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου παρέχεται η ευχέρεια με κοινές υπουργικές αποφάσεις να αναπροσαρμόζονται τα δικαστικά έξοδα και τα ποσά των ενσήμων, ώστε να ανταποκρίνονται στη σύγχρονη οικονομική πραγματικότητα.

Με το άρθρο 33 παρέχεται η δυνατότητα στους συμβολαιογραφικούς συλλόγους οι οποίοι είναι Ν.Π.Δ.Δ. με δικό τους προϋπολογισμό να προσλαμβάνουν το πάσης φύσεως προσωπικό που απασχολούν.

Με το άρθρο 34 μεταφέρεται στο Υπουργείο Εξωτερικών η αρμοδιότητα η σχετική με το Ελληνικό Εθνικό Τμήμα της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Κατάστασης, διότι δεν υπήρχε κανένας λόγος να υπάγεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Με το άρθρο 35 παρέχεται η δυνατότητα διαθέσεως χρηματικών ποσών από τις διαιτησίες για την κάλυψη αναγκών των δικαστικών υπαλλήλων.

Με το άρθρο 36 μπορεί να ιδρύεται με προεδρικά διατάγματα υπηρεσία δικαστικής αστυνομίας στις εισαγγελίες πρωτοδικών της χώρας. Η αύξηση της εγκλη-

ματικότητα και η ανάπτυξη του οργανωμένου εγκλήματος ιδίως σε περιοχές με μεγάλη οικονομική δραστηριότητα, καθιστούν επιτακτική την ανάγκη βελτίωσης της οργανώσεως των εισαγγελιών πρωτοδικών που παραμένουν στα προ εκατονταετίας επίπεδα, καθώς και την ενίσχυσή τους με υλικοτεχνικά μέσα και έμπειρο προσωπικό. Με τη διάταξη του άρθρου αυτού παρέχεται η δυνατότητα αποσπάσεως στις Εισαγγελίες Πρωτοδικών της χώρας έμπειρων αστυνομικών, οι οποίοι θα τελούν υπό την άμεση διεύθυνση του εισαγγελέα πρωτοδικών και θα βοηθούν αυτόν στην εκτέλεση των καθηκόντων του και κυρίως στη δυνατότητα να επεμβαίνει αυτεπάγγελα και ουσιαστικά σε σημαντικές περιπτώσεις που κρίνει ότι πρέπει ο ίδιος να έχει υπό τον άμεσο έλεγχο του (καταπάτηση και καταστροφή δασικών εκτάσεων, ρύπανση περιβάλλοντος, οικονομικά εγκλήματα κ.λπ.). Η δυνατότητα αυτή του εισαγγελέα θα παροτρύνει και άλλα αρμόδια όργανα να δραστηριοποιηθούν καλλίτερα, γιατί θα δημιουργηθεί μία ευγενής άμιλλα προς το συμφέρον της εννόμου τάξεως και των πολιτών. Η ίδρυση της δικαστικής αστυνομίας υπήρξε αίτημα των ζ.καστικών και εισαγγελικών αρχών, και των δικηγορικών συλλόγων της χώρας, αποτελεί δε μέτρο εκσυγχρονισμού της απονομής δικαιοσύνης, εφαρμοζόμενο σ' όλες τις προηγμένες χώρες.

Στο ίδιο άρθρο περιγράφεται ο σκοπός και το αντικείμενο με το οποίο θα ασχολείται, ο τρόπος στελεχώσεως της, η εποπτεία του εισαγγελέα και η επιθεώρηση και σύνταξη των σχετικών υπηρεσιακών εκθέσεων του προσωπικού.

Με το άρθρο 37 ρυθμίζονται ασφαλιστικά θέματα δικηγόρων.

Ειδικότερα:

Με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 24 του ν. 1868/1989, το Δημόσιο και τα Ν.Π.Δ.Δ. που απασχολούν δικηγόρους με έμμισθη εντολή ορισμένου ή αόριστου χρόνου ανέλαβαν την υποχρέωση καταβολής των 2/3 της ετήσιας ασφαλιστικής εισφοράς τους, που οφείλεται για το Ταμείο Νομικών, τον Κ.Ε.Α.Δ. και τα Ταμεία Προνοίας Δικηγόρων.

Απο τη διάταξη αυτή δεν προβλέφθηκε παρόμοια δυνατότητα για τους δικηγόρους που απασχολούνται σε Ν.Π.Δ.Δ. ή από φυσικά πρόσωπα.

Με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, για λόγους ίσης μεταχείρισης των δικηγόρων, επεκτείνεται η υποχρέωση καταβολής των 2/3 της τακτικής ετήσιας εισφοράς τους και από τα Ν.Π.Δ.Δ. καθώς και το φυσικά πρόσωπο που τους απασχολούν με έμμισθη εντολή ορισμένου ή αόριστου χρόνου. Η υποχρέωση αυτή, αρχίζει από 1.1.93 και αφορά και για τους μετά ασφαλιζόμενους δικηγόρους που απασχολούνται με έμμισθη εντολή κ.λπ., καταβάλλεται εργοδοτική εισφορά σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου ασφαλιστικού νόμου (άρθρο 22).

Με την παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 1868/1989 επανήλθαν στην υπηρεσία τους οι δικηγόροι και οι νομικοί σύμβουλοι οι οποίοι υπηρετούσαν στο δημόσιο τομέα και απολύθηκαν με τις διατάξεις του ν. 1232/1982 και 1400/1983. Με την πιο πάνω διάταξη ορίστηκε "... ότι ο εκτός υπηρεσίας χρόνος θεωρείται χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας..." αλλά δεν ορίστηκε ούτε ο τρόπος εξαγοράς ούτε ο υπόχρεος για την καταβολή των σχετικών εισφορών γιατί, αναφέρεται στα πρακτικά της Βουλής του νόμου αυτού, ο Υπουργός Δικαιοσύνης δήλωσε ότι "Το θέμα το ασφαλιστικό είναι προτιμότερο να ρυθμιστεί με ένα νεότερο νομοθέτημα από τον κατ' εξοχήν αρμόδιο υπουργό".

Επίσης δεν ρυθμίστηκε το θέμα της μη επιστροφής των συντάξεων και εφάπαξ παροχών των δικηγόρων και νομικών συμβούλων οι οποίοι μετά τη συνταξιοδότησή τους από τα Ειδικά Ταμεία, συνέχισαν να ασκούν δικηγορία και έτσι είχαν το δικαίωμα να επανέλθουν στην προηγούμενή τους θέση.

Με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου αυτού καθορίζονται οι υπόχρεοι καταβολής των εισφορών για την αναγνώρισή του εκτός υπηρεσίας χρόνου, οι αποδοχές επί των οποίων θα υπολογίζονται οι εισφορές καθώς και ο τρόπος εξόφλησης του οφειλόμενου ποσού.

Επίσης ρυθμίζεται και ο τρόπος υπολογισμού του εφάπαξ βοηθήματος κατά την οριστική έξοδο από την υπηρεσία.

Ακόμα δίνεται η δυνατότητα αναγνώρισης του χρόνου για τον οποίο επιστράφηκαν οι ασφαλιστικές εισφορές μετά την απόλυσή τους με τους ν. 1232/1982 και 1400/1983.

Τέλος με το άρθρο 38 ορίζονται θέματα ενάρξεως ισχύος του νόμου.

Αυτά σκοπούνται με τις διατάξεις του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, το οποίο υποβάλλουμε στη Βουλή και παρακαλούμε για την ψήφισή του.

Αθήνα, 5 Φεβρουαρίου 1993

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Σωτ. Κούβελας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Στεφ. Μάνος

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Α. Ψαρούδα-Μπενάκη

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
Νικ. Γκελεστάθης

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Δημ. Σιούφας

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΝΟΜΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Συνεδριάσεις αριθμοί 107, 108 και 109 των 12,15 και 16 Φεβρουαρίου 1993, ώρα 6.00 μ.μ.

- Συνεδρίασε η Κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή και παρευρέθηκαν οι Α. Τσούτσος, Επίτιμος Αντιπρόεδρος ΣΤΕ, Α. Μπότσος, αντιπρόεδρος Ε.Σ., Π. Χριστόφορος, σύμβουλος επικρατείας, Ν. Στυλιανάκης (εισηγητής) και Κ. Λεμπερόπουλος, αρεοπαγίτες, Κ. Τράκας και Ι. Ταμβίσκος (εισηγητής), σύμβουλοι Ε.Σ., Μ. Βεκρης (εισηγητής) και Δ. Παπαπετρόπουλος, νομικοί σύμβουλοι του Κράτους, Α. Ανδρεουλάκος, εισαγγελέας εφετών, Χ. Γεωργακόπουλος, πρόεδρος εφετών, Γ. Παπαμεντζελόπουλος, πάρεδρος ΣΤΕ, Ρ. Κεδικογλου, εφέτης (εισηγητής), Ν. Αγγελάρας, εφέτης Δ.Δ., Χ. Πολίτης, δικηγόρος και Γ. Μαγουλάς, επίκουρος καθηγητής πανεπιστημίου γλωσσολογίας και επεξεργάστηκε σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τίτλο "Ρύθμιση θεμάτων εκτελέσεως ποινών, επιταχύνσεως και εκσυγχρονισμού των διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης και άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης".

Γραμματέας ο Σ. Κοσιώνης.

Παρευρέθηκαν επίσης οι εκπρόσωποι της υπουργού

Μ. Μητροπούλου και Μ. Πατέλη.

Η Επιτροπή συζήτησε το περιεχόμενο του νομοσχεδίου και διετύπωσε τις εξής παρατηρήσεις:

1. Όπου αναφέρονται αριθμοί νόμων και διαταγμάτων να μην παρατίθεται ο τίτλος αλλά να τίθεται σε παρένθεση, μόνο κατά την πρώτη μνεία, το τεύχος και ο αριθμός του φύλλου της Εφ. Κυβ. Αχ. ν. 1756/1988 (Α. 35).

2. Όπου αναφέρονται περισσότεροι υπουργοί να τίθενται με την καθιερωμένη σειρά.

3. Όπου αναφέρονται αριθμοί χρηματικών ποσών, ετών κ.λπ. να γραφονται πρώτα ολογράφως και μετά σε παρένθεση αριθμητικώς.

4. Όπου γίνεται σύντμηση τίτλων να αναφέρεται μόνο κατά την πρώτη μνεία πλήρης ο τίτλος και σε παρένθεση η σχετική σύντμηση.

5. Γίνονται χρήση κεφαλαίων γραμμάτων στο κείμενο, χωρίς να πρέπει, λχ ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, παρόντος κώδικα, οικείου Εφετείου, Εισαγγελέας ή Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, Συμβούλιο Εφετών, Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών, Εισαγγελέας Εφετών, παρεδρoι Πρωτοδικείου, Μονομελή Κλιμάκια, Πάρεδρος ή Εισηγητής, Προεδρικό Διάταγμα κ.λπ. Εξαιρείται ο όρος: "Δημόσιο". Ειδικά για την αναφορά σε νόμο ή διάταγμα αρκεί η χρήση, ν., ν.δ., π.δ.

6. Στο άρθρο 1:

α) Στην παρ. 1 επισημαίνεται ότι τα κατωτέρα ορία προστίμου ορίζονται σε πολύ μικρά ποσά και συνιστάται η επανεξέταση του θέματος.

β) Στην παρ. 2, έκτο στίχο, η φράση: "με αίτηση του καταδίκου μετατρέπεται" να διατυπωθεί: "με αίτηση του καταδίκου είναι αποκλειστικώς αρμόδιο να μετατρέψει". Το μέλος Α. Μπότσος διετύπωσε την άποψη ότι, επειδή από τη διατύπωση της ρύθμισης δεν προκύπτει ότι μετατροπή της ποινής επιτρέπεται μόνον εφόσον η απόφαση είναι αμετακλήτη, πρέπει να διευκρινισθεί με νέα διατύπωση.

Σχετικά με το δικαίωμα του καταδίκου για άσκηση έφεσης η Επιτροπή φρονεί ότι δικαίωμα έφεσης πρέπει να προβλεφθεί και για τον εισαγγελέα, καθώς και να ορισθεί ρητά αν το δικαίωμα της αίτησης μπορεί να ασκηθεί άπαξ ή περισσότερες φορές και συνιστά την επανεξέταση του θέματος.

γ) Στην παρ.3., ενδέκατο στίχο, μετά τη λέξη: "ποινης" να προστεθεί η φράση: "Οι παραπάνω διατάξεις ανακοινώνονται στον εισαγγελέα εκτελέσεως της ποινής".

Σχετικό με την πρόβλεψη για καταβολή του ποσού της μετατροπής της ποινής σε δόσεις η Επιτροπή φρονεί ότι, επειδή το θέμα των δόσεων θα δημιουργήσει προβλήματα διαδικασίας, ορθότερον θα ήταν να μην περιληφθεί η ρύθμιση και συνιστά την επανεξέταση του θέματος.

Το μέλος Κ. Λυμπερόπουλος διετύπωσε την άποψη ότι η προσθήκη που γίνεται στο άρθρο 82 παρ. 2 ΠΚ δημιουργεί δύο ζητήματα. Ένα Συνταγματικό (άρθρ. 93 παρ. 2 Σ.) διότι παρέχεται δυνατότητα τροποποίησης ή συμπλήρωσης δικαστικής αποφάσεως με βούλευμα, δηλαδή χωρίς δημόσια συνεδρίαση και ένα υλικής αρμοδιότητας, διότι αποφάσεις υπερκειμένων δικαστηρίων (Τρ. ή Γιεντ. Εφετείου) τροποποιούνται ή συμπληρούνται από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών.

Στην άποψη αυτή προσεχώρησε και ο Α. Τσούτσος.

δ) Στην παρ.4 στο δεύτερο στίχο μετά τις λέξεις "από τους" να διαγραφεί η φράση: "τους αρμόδιους εισαγγελείς και " και στον τρίτο στίχο μετά τη λέξη: "κρατήσεως" να προστεθεί "στους αρμόδιους εισαγγε-

λείς εκτελέσεως των ποινών και".

ε) Στην παρ. 7 η Επιτροπή φρονεί ότι με την οργάνωση που έχει η εισαγγελία δεν μπορεί να επιτελέσει το έργο που προβλέπει η νέα ρύθμιση, επομένως η διάταξη δεν είναι πρόσφορος, γιατί μεταβάλλει την αναστολή υπό επιτήρηση του άρθρου 100Α ΠΚ σε κοινή αναστολή του άρθρου 99 ΠΚ και συνιστά την επανεξέταση του θέματος.

στ) Στην παρ.8, τέταρτο στίχο, μετά τη λέξη: "ναρκωτικών" η Επιτροπή φρονεί ότι πρέπει να προστεθούν και οι λέξεις: "και ληστεία", λόγω της μεγάλης σοβαρότητας του προβλήματος αυτού και ομνιστά την επανεξέταση του θέματος:

7. Στο άρθρο 3:

α) Στην παρ.1, έβδομο στίχο, αντί της λέξης: "εγερσης" να τεθεί η λέξη: "οσκησι".

Σχετικά με την πρόβλεψη για δικαίωμα παράστασης του πολιτικώς ενάγοντος σε ποινική δίκη, όταν αποκλείεται η αστική ευθύνη του κατηγορουμένου, αν και στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι με τη ρύθμιση επιδικιώκεται η απλουστευτική της διαδικασίας, η Επιτροπή επισημαίνει ότι με την αναγνώριση αυτού του δικαιώματος η δίκη περιπλέκεται και παρατείνεται λόγω καθιέρωσης πρόσθετων διαδικασιών και καθίσταται πιο δυσχερής η θέση του κατηγορουμένου, ιδίως δε του κατηγορουμένου δημοσίου υπαλλήλου, που αντί αυτού ευθύνεται το Δημόσιο έναντι των τρίτων. Συνιστάται η επανεξέταση του θέματος, ως προς την παράσταση πολιτικής αγωγής προς υποστήριξη της κατηγορίας σε βάρος κατηγορουμένων δημοσίων υπαλλήλων.

β) Στην παρ.2 η Επιτροπή επισημαίνει ότι στην απολογία του κατηγορουμένου πρέπει να αναφέρονται τα στοιχεία του κατηγορουμένου κατά το άρθρο 273, παρ.1, του ΚΠΔ και η επίδοση των ποινικών δικογράφων να γίνεται στη δηλωθείσα διεύθυνση. Συνιστάται η επανεξέταση του θέματος.

γ) Στην παρ. 7 και στο άρθρο 374 του ΚΠΔ που αντικαθίσταται:

αα) Στην παρ. 1 ο εισηγητής Ν. Στυλιανάκης διετύπωσε την άποψη ότι, επειδή η νέα ρύθμιση είναι αντίθετη προς τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 17 του ν. 1756/1988 όπως αντικατοστήθηκε με το άρθρο 5 του ν. 1868/89 που ορίζει: "ότι η ολομέλεια του δικαστηρίου ορίζει τον αριθμό των υποθέσεων καθεμιάς δίκασιμου κ.λπ.", πρέπει η διάταξη να παραμείνει όπως έχει.

ββ) Στην παρ.2, έκτο στίχο, η Επιτροπή φρονεί ότι πρέπει να απαλειφθεί η λέξη: "αιπολογημένη" γιατί προσθέτει δυσχερή διατύπωση στη διαδικασία και συνιστά την επανεξέταση του θέματος.

δ) Στην παρ.8, πέμπτο στίχο, να απαλειφθούν οι λέξεις: "το πρώτο εδάφιο" και η λέξη: "της" να διορθωθεί σε: "την".

8. Στο άρθρο 4:

α) Στην παρ.2 και στην παρ.2, που προστίθεται στο άρθρο 7 του ν. 1916/1990, τρίτο στίχο, η λέξη: "διαβιβάζεται" να διορθωθεί σε: "διαβιβάζει".

β) Στην παρ. 4, τρίτο στίχο, η λέξη: "άλλο" να διορθωθεί σε: "όλο".

γ) Στην παρ. 5, έκτο στίχο, αντί της φράσης: "με σύμφωνη απόφαση ανακριτή και εισαγγελέα" να τεθεί: "με διάταξη του ανακριτή μετά από σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα".

9. Στο άρθρο 5:

α) Στην παρ. 1 ο πρώτος στίχος να διατυπωθεί ως εξής: "Η περ. α της παρ. 1 του άρθρου 14 του Κ.Πολ.Δ., όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής: "Η Επιτροπή

επισημαίνει ότι, με την υπαγωγή στην αμροδιότητα των ειρηνοδικείων όλων των διαφορών που η αξία τους δεν υπερβαίνει το ένα εκατ. δρχ., αφαιρείται πολύ σημαντικό έργο από τα πρωτοδικεία, που διαθέτουν δικαστική υποδομή και μεταφέρεται στα ειρηνοδικεία, τα οποία δεν διαθέτουν ανάλογη δικαστική υποδομή, αφού από το έτος 1985 και μετά δεν καλύπτονται ούτε κενές οργανικές θέσεις και φρονεί ότι, με αύξηση του ποσού μέχρι και το διπλάσιο, η κατανομή αυτού του έργου μεταξύ των δικαστηρίων αυτών θα ήταν ανάλογη των δυνατοτήτων τους. Συνιστάται η επανεξέταση του θέματος.

β) Στην παρ. 2, πρώτο στίχο, η φράση: "Στο ... Κ.Πολ.Δ." να διατυπωθεί: "Στην παρ. 2 του άρθρου 14 του Κ.Πολ.Δ., όπως ισχύει".

γ) Στην παρ. 3, πρώτο στίχο, η φράση: "Στο ... Κ.Πολ.Δ." να διατυπωθεί: "Στην παρ. 4 του άρθρου 173 του Κ.Πολ.Δ., όπως ισχύει," και στο δεύτερο στίχο η λέξη: "αυξάνονται" να διορθωθεί σε: "αυξάνεται".

δ) Στην παρ. 5, δεύτερο στίχο, οι λέξεις: "χιλιάδες δραχμές" να διορθωθούν σε: "χιλιάδων δραχμών".

ε) Επισημαίνεται ότι στο άρθρο αυτό δεν προβλέπεται αύξηση του ποσού του άρθρου 636 του ΚπολΔ.

στ) Στην παρ. 9, δεύτερο στίχο, να απαλειφθούν οι αριθμοί των άρθρων 511 και 552, γιατί δεν έχουν σχετικές διατάξεις και να προστεθεί το άρθρο 467 που έγινε προηγουμένως αύξηση ποσού.

Παρατηρείται ότι η παρεχόμενη εξουσιοδότηση στην παρ. 9 περιορίζεται μόνο στην αυξομείωση ποσών που αναφέρονται στις συγκεκριμένες διατάξεις και επομένως για κάθε άλλο ποσό που ορίζεται σε διατάξεις του Κ.Πολ.Δ. εξακολουθεί να ισχύει η εξουσιοδότηση της παρ. 1 του άρθρου 5 του Εισαγωγικού Νόμου του Κ.Πολ.Δ..

10. Στο άρθρο 6:

α) Στην παρ. 3:

αα) Όπου αναφέρεται η λέξη: "προσεπικλήση" να γραφεί ένα: "κ".

ββ) Όπου αναφέρονται οι λέξεις: "κοινοποίησης", "κοινοποιείται" και "κοινοποιούνται" να διορθωθούν σε: "επίδοσης", "επιδίδεται" και "επιδίδονται" αντιστοίχως.

γγ) Στον πέμπτο στίχο αντί της λέξης: "παρέμβαση" να τεθεί η λέξη: "υπόθεση".

δδ) Στον ενδέκατο στίχο η λέξη: "την" να διορθωθεί σε: "στην".

εε) Το τελευταίο εδάφιο: "Στην περίπτωση ... προσεπικλήσης," να απαλειφθεί γιατί καλύπτεται η ρύθμιση από προγενέστερη διάταξη. Τα μέλη Ι. Ταμβάσιος, Κ. Λυμπερόπουλος, Α. Ανδρεουλάκος και Χ. Πολίτης διετύπωσαν την άποψη ότι, επειδή οι προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 93 Α που προστίθεται, είναι πολύ μικρές, ενδεχομένως στερείται ο νομοποιούμενος να παρέμβη του δικαιώματος να γίνει διάδικος.

β) Στην παρ. 4 ο πρώτος στίχος να διατυπωθεί ως εξής: "Η παρ. 2 του άρθρου 149 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής".

γ) Στην παρ. 6, στίχοι 1 και 3, οι αριθμοί: "270" και "270Α" να διορθωθούν σε: "341" και "341Α", αντιστοίχως και στον τέταρτο στίχο μετά τη λέξη: "εισηγητής" να προστεθούν οι λέξεις: "δύναται να". Η διόρθωση του αριθμού του άρθρου επιβάλλει την πρόταση των παρ. 7-9 της παρ. 6 και τη σχετική αναρίθμηση παραγράφων. Η Επιτροπή φρονεί ότι, οι ρυθμίσεις του άρθρου 341Α που προστίθεται, θα προκαλέσουν δυσχερή προβλήματα ιδίως στα μεγάλα πρωτοδικεία εξαιτίας του μεγάλου έργου που ανατίθεται στον εισηγητή και της σχετικά μικρής προθεσμίας που προβλέπεται για τη δικάσιμο

και συνιστά την επανεξέταση του θέματος.

δ) Στην παρ. 7, πρώτο στίχο, ο αριθμός: "27" να διορθωθεί σε: "270".

ε) Στην παρ. 8, στίχοι 3 και 7 οι λέξεις: "κοινοποιούνται" και "κοινοποιηθούν" να διορθωθούν σε: "επιδίδονται".

στ) Στην παρ. 9 και στις τροποποιήσεις του άρθρου 341 του Κ.Πολ.Δ.:

αα) Στην παρ. ε της παρ. 2 αντί: "τη συνολική προθεσμία" να τεθεί: "την προθεσμία".

ββ) Στην παρ. δ της παρ. 9, πρώτο στίχο, να απαλειφθεί το κείμενο: "σπης ... και" και στο δεύτερο στίχο μετά τη λέξη: "πράξη" να προστεθεί η λέξη: "δικαστηρίου".

11. Στο άρθρο 7:

α) Στην παρ. 1, τέταρτο στίχο, η φράση: "ή αν ... ανώτερης" να διατυπωθεί: "ή αν δεν παραστάθηκε λόγω ανωτέρας".

β) Στην παρ. 4, στίχοι 4 και 6, μετά τις λέξεις: "δικαίωμα" και "απαίτηση" να προστεθεί κόμμα.

γ) Στην παρ. 5 να γίνει διόρθωση του κειμένου ως και στην παρ. α. Η Επιτροπή φρονεί ότι με τη νέα ρύθμιση καταργείται η αναίτιολογητη ανακοπή ερημοδικίας, αλλά καθιερώνεται πλέον γενικευμένα η αιτιολογημένη ανακοπή ερημοδικίας, στους λόγους της οποίας προστίθεται και η ανωτέρα βία που αναφέρεται στο 80% των υποθέσεων και συνιστά την επανεξέταση του θέματος.

δ) Στην παρ. 8 ο τρίτος στίχος να διατυπωθεί ως εξής: "Το μονομελές πρωτοδικείο ή το ειρηνοδικείο".

ε) Στην παρ. 11 τα μέλη Α. Μπότσος, Ν. Στυλιανάκης, Δ. Παπαπετρόπουλος, Α. Ανδρεουλάκος και Χ. Πολίτης διετύπωσαν την άποψη ότι η νέα ρύθμιση που προστίθεται στο άρθρο 899 του Κ.Πολ.Δ. έρχεται σε αντίθεση με το θεσμό της διαιτησίας.

12. Στο άρθρο 8 και στις παρ. 9 και 12 συνιστάται η αντικατάσταση ολοκληρών διατάξεων της παρ. β., παρ. 2, εδαφ. τέταρτον, άρθρο 960 Κ.Πολ.Δ. και της παρ. β, παρ. 3, εδαφ. τέταρτον, άρθρο 999 Κ.Πολ.Δ..

13. Στο άρθρο 9:

α) Στην παρ. 1, έκτο στίχο, αντί της λέξης: "Σεπτεμβρίου" να τεθεί: "του μηνός Ιουνίου". Η ρύθμιση της παραγράφου αυτής πρέπει να ενταχθεί στο άρθρο 17 του ν. 1756/1988, μετά την παρ. 7. Η Επιτροπή φρονεί ότι στη ρύθμιση πρέπει να γίνει πρόβλεψη και για αριθμό αναπληρωτών που θα καλύπτουν κενά σε περιπτώσεις προαγωγών ή αποχωρήσεων δικαστών και συνιστά την επανεξέταση του θέματος.

β) Στην παρ. 2 και στην παρ. γ της παρ. 1 του άρθρου 6, του ν. 1756/1988 που αντικαθίστανται στίχοι 4, 5 και 6 μετά τις λέξεις: "πρώτα", "επόμενα" και "τελευταία" να προστεθεί η λέξη: "εφετεία".

γ) Στην παρ. 3 και στην παρ. 7, που προστίθεται στο άρθρο 51 του ν. 1756/1988, στον πρώτο στίχο αντί της λέξης: "αποσπώνται" να τεθεί: "αναλαμβάνουν καθήκοντα", στον τέταρτο στίχο αντί της λέξης "απόφασης" να τεθεί: "σύμφωνη γνώμη" και στον πέμπτο στίχο αντί: "Η απόσπαση αυτή" να τεθεί: "Η ανάληψη των καθηκόντων".

Τα μέλη Π. Χριστόφορος και Χ. Πολίτης διετύπωσαν την άποψη ότι η ρύθμιση δεν είναι συνταγματικά ανεκτή.

δ) Στην παρ. 4 στον έκτο στίχο μετά τη λέξη: "λόγω" να προστεθεί: "ορίου ηλικίας ή " και στους στίχους 12-13 να απαλειφθεί το κείμενο: "της αποδοχής της παραιτήσεως".

ε) Στην παρ. 7 η Επιτροπή φρονεί ότι η ρύθμιση δεν ενδεικνύεται λόγω βαθμού και ετών υπηρεσίας των

υπόψη λειτουργών και συνιστά την επανεξέταση του θέματος

στ) Οι ρυθμίσεις των παρ. 8 και 9 πρέπει να ενταχθούν στο άρθρο 52 του ν. 1756/1988.

ζ) Στην παρ. 12 η Επιτροπή παρατηρεί ότι η ρύθμιση δεν αρμόζει σε δικαστικούς λειτουργούς και συνιστά την επανεξέταση του θέματος.

14. Στο άρθρο 10:

α) Στην παρ. 1, δεύτερο στίχο αντί: "ο αυτόν" να τεθεί: "στον έλεγχο αυτό".

β) Στην παρ. 3

αα) Στο στίχο 11 μετά τη λέξη "Πρόεδρος" να προστεθεί: "αναπληρούμενος από εισηγητή".

ββ) Στο στίχο 12 μετά τη λέξη: "Εισηγητή" να προστεθεί: "αναπληρούμενος από τον προϊστάμενο της γραμματείας".

γγ) Στους στίχους 10-15 το κείμενο: "που ελεύθουν... Ηρακλείου" να διατυπωθεί ως εξής: "που ελεύθουν στις περιφέρειες των Νομών Αττικής, Αθηνών και Πειραιώς, καθώς και στην έδρα του Νομού Θεσσαλονίκης".

γ) Στην παρ. 4:

αα) Στους στίχους 1-2 να απαλειφθεί το κείμενο "Για... υποχρεώσεων του".

ββ) Στο στίχο 3 αντί της λέξης "αυτού" να τεθεί του "Ελεγκτικού Συνεδρίου".

γγ) Ο στίχος 6 να διατυπωθεί ως εξής: "συμβουλών σε είκοσι (20), των αντιπροσώπων σε τρεις (3), των παρέδρων σε σαράντα (40) και των εισηγητών σε ογδόντα πέντε (85)".

δ) Στην παρ. 5:

αα) Στο στίχο 2 μετά τη λέξη: "παρόντος" να προστεθεί: "και μόνο".

ββ) Στο στίχο 3 μετά τη λέξη: "γίνεται" να προστεθεί: "με εκλογή".

γγ) Στο στίχο 4 μετά τη λέξη: "παρέδρων" να προστεθεί: "του Ελεγκτικού Συνεδρίου".

δδ) Στο στίχο 7 μετά τη λέξη: "Σχολής" να προστεθεί: "νομικών, πολιτικών, οικονομικών ή βιομηχανικών επιτημών".

εε) Το τελευταίο εδάφιο να διατυπωθεί ως εξής: "Οι εισηγητές εξελίσσονται μισθολογικά στους επομένους βαθμούς κα. βαθμολογικά εξελίσσονται μόνο οι κάτοχοι πτυχίου νομικού τμήματος πανεπιστημίου".

ε) Η παρ. 6 να απαλειφθεί.

15. Στο άρθρο 11 στο στίχο 7 αντί της λέξης: "αναπληρώνει" να τεθεί η λέξη: "επικουρεί".

16. Στο άρθρο 12:

α) Στους στίχους 5-8 το κείμενο: "η προμηθειών... ποσό" να διατυπωθεί: "η προμηθειών προϋπολογισμού δαπάνης ανώ".

β) Στο στίχο 9 αντί της λέξης: "στοιχεία" να τεθεί η λέξη: "σχετικά".

γ) Στο στίχο 10 αντί της λέξης: "σχετικής" να τεθεί η λέξη: "οικείας".

δ) Στους στίχους 27-28 η διατύπωση του κειμένου: "Οι δαπάνες... συμφηφιστικώς" είναι ασαφής και συνιστάται να γίνει νέα διατύπωση.

17. Στο άρθρο 13:

α) Στην παρ. 1:

αα) Στο στίχο 5 η παρένθεση να κλείσει μετά τη λέξη: "επιτόκιο".

ββ) Στο στίχο 9 μετά τη λέξη: "προβλέφθηκαν" να προστεθεί το κείμενο: "καθώς και με τις ισχύουσες διατάξεις".

γγ) Στο στίχο 10 αντί της λέξης: "είναι" να τεθεί η λέξη: "καθίστανται". Συνιστάται να διευκρινισθεί η έννοια του όρου "δικαιούχος επιχορήγησης" γιατί είναι ασαφής.

β) Στην παρ. 2, στίχοι 6-7, αντί του κειμένου: "μεταξύ... εκείνες" να τεθεί: "όπως και".

18. Στο άρθρο 14 η Επιτροπή φρονεί ότι η προτεινόμενη ρύθμιση δεν θα δώσει πρακτικά αποτελέσματα ενώ θα διαιωνίζει τις δίκες και θα παρεμποδίζει την έννομη προστασία όσων συμβάλλοντας με το Δημόσιο η νπδδ και συνιστά την επανεξέταση του θέματος.

Τα μέλη Α. Μποτσός, Κ. Τράκας και Ι. Ταμβάκος διατύπωσαν την άποψη ότι η νέα ρύθμιση καθορίζει νέο αποδεδειγμένο στοιχείο που διασφαλίζει το Δημόσιο. Το μέλος Κ. Τράκας τέλος επεσήμανε ότι η νέα ρύθμιση διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον από την ομολογία των αγωγών εκ μέρους των διατακτών.

19. Στο άρθρο 16:

α) Στην παρ. 2:

αα) Στο στίχο 4, προ της λέξης: "να", να προστεθεί το κείμενο: "να παραμείνουν στο ίδιο υποθηκοφυλακείο ως άμισθοι ή".

ββ) Στους στίχους 10-11 να απαλειφθεί το κείμενο: "να παραμείνουν... άμισθοι ή".

β) Στην παρ. 3, στο στίχο 8, να απαλειφθεί το κείμενο: "χωρίς... συμβουλίων". Η Επιτροπή φρονεί ότι οι μεταβολές της ρύθμισης αυτής πρέπει να γίνουν με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης κατά τις διατάξεις του υπαλληλικού δικαίου.

20. Στο άρθρο 17:

α) Στην παρ. 2, τρίτο στίχο, αντί της λέξης: "καταργείται" να τεθεί η λέξη: "διαγράφεται". Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η νέα ρύθμιση για το διορισμό του Διευθυντή του Ιγσπιτούτου συγκρούεται με τη διάταξη για την αποχώρησή του υποχρεωτικώς μετά τη συμπλήρωση του 70ού έτους της ηλικίας του και συνιστά την επανεξέταση του θέματος.

β) Στην παρ. 12, τρίτο στίχο, η λέξη: "κατ" να διορθωθεί σε: "κατά".

21. Στο άρθρο 18, παρ. 3, ογδοο στίχο, η λέξη: "απαιτείται" να διορθωθεί σε: "απαιτείται".

22. Στο άρθρο 19:

α) Στην παρ. 1, πρώτο στίχο, προ της λέξης: "προστίθενται" να προστεθεί εντός κομμάτων η φράση: "όπως ισχύει".

β) Στην παρ. 2:

αα) Στο στίχο 1 ο αριθμός του: "ν.1011/1971" να διορθωθεί σε: "ν.1017/1971".

ββ) Στο στίχο 7 μετά τη λέξη: "Οικονομικών" να τεθεί κόμμα και να προστεθεί το κείμενο: "σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για την εκποίηση δημοσίων κτημάτων".

23. Στο άρθρο 20 ο πρώτος στίχος να διατυπωθεί ως εξής: "Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 4 του ν. 653/1977, όπως ισχύουν, αντικαθίστανται".

24. Στο άρθρο 22:

α) Η παρ. 1 να διατυπωθεί ως εξής:

"1. Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 10 του ν. 294/1976 αντικαθίστανται ως εξής:

"1. Ο διαγωνισμός... πρωτοδικείο".

Η παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 294/1976, όπως προστέθηκε από το άρθρο 8 παρ. 8 του ν. 1653/1986, λαμβάνει αριθμό 2".

β) Η παρ. 3 να διατυπωθεί ως εξής:

"3. Για τους υποψηφίους της παρ. 2 η γνώση γραφομηχανής και στενογραφίας αποτελεί πρόσθετο προσόν".

γ) Στην παρ. 3 στο δεύτερο στίχο ο αριθμός: "23" να διαγραφεί και στον τέταρτο στίχο μετά τη λέξη: "διαγωνισμού" να προστεθεί κόμμα.

α) Στην παρ. 1, προτελευταίο στίχο, η λέξη: 'του' να διορθωθεί σε: 'τους'.

β) Στην παρ. 2, προτελευταίο στίχο η λέξη: 'συνασσομένης' να διορθωθεί σε: 'συντασσομένης'.

26. Στο άρθρο 24:

α) Στην παρ. 1, στίχοι 3 και 4, οι αριθμοί: '1' και '2' να διορθωθούν σε: 'α' και 'β', αντιστοίχως.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι ο όρος: 'Κώδικα Δικαίου Ανηλικών' είναι ασαφής και χρειάζεται ειδικότερο προσδιορισμό. Συνιστάται η επανεξέταση του θέματος.

β) Στην παρ. 3 οι δικαστικοί λειτουργοί να προτοχθούν των καθηγητών πανεπιστημίου.

27. Στο άρθρο 26 και στην παρ. 1:

α) Στο στίχο 2 προ της λέξης: 'προστίθενται' να προστεθεί εντός κομμάτων η φράση: 'όπως ισχύει'.

β) Στο στίχο 11 να προστεθεί κόμμα μετά τη λέξη: 'ιδίων'.

γ) Στο στίχο 12 το κείμενο: 'και τον... με' να διατυπωθεί: 'και του δευτέρου βαθμού. Δικηγόροι που απασχολούνται με'.

δ) Η Επιτροπή φρονεί ότι η ρύθμιση για τη μερική αναστολή του δικηγορικού λειτουργήματος στους βουλευτές είναι ανάλογη προς ότι ισχύει και για τους δικηγόρους-καθηγητές πανεπιστημίου.

28. Στο άρθρο 27:

α) Στην παρ. 1 το κείμενο: 'Από το άρθρο 1... στ' η διεξαγωγή' να διατυπωθεί ως εξής:

'Στο άρθρο 1 παρ. 2 του β.δ. 6/1961 'Περί Οργανισμού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους' όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 του ν.δ. 736/1970 και επανήλθε σε ισχύ με το άρθρο 39 του ν. 1884/1990, διαγράφεται η πριν από το στοιχείο ε' λέξη: 'και' και προστίθενται περιπτώσεις στ' και ζ' ως εξής:

στ) Η διενέργεια όλων των δικαστικών πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 της κυρωθείσης δια του ν.δ. 4421/1961 Πολυμερούς Συμβάσεως 'περί διεκδικήσεως διατροφής εις την αλλοδαπήν' και ανάγονται στα καθήκοντα του Υπουργείου Δικαιοσύνης και ζ) η διεξαγωγή'.

β) Στην παρ. 3, στίχοι 4-6, να απαλειφθεί το κείμενο: 'για την κάλυψη... του άρθρου'.

29. Στο άρθρο 28:

α) Στην παρ. 1, στίχο 6, η λέξη: 'Υπουργείων' να διορθωθεί σε: 'υπουργών'.

Η Επιτροπή φρονεί ότι πρέπει να συμπληρωθεί η ρύθμιση με διευκρίνιση αν θα ισχύουν ή όχι οι κείμενες διατάξεις για τα παράβολα και συνιστά την επανεξέταση του θέματος.

β) Στην παρ. 2, στίχο 3, το κείμενο: 'τα... κάθε φύσεως' να διατυπωθεί ως εξής: 'τα πάσης φύσεως δικαστικά έξοδα, τα ποσά των ενσήμων'.

30. Στο άρθρο 29, στίχο 1, το κείμενο: 'Το ... κάθε φύσεως' να διατυπωθεί: 'Το πάσης φύσεως προσωπικό'.

31. Στο άρθρο 30:

α) Στην παρ. 1 στο στίχο 3 προ του συντετμημένου τίτλου: 'ΝΠΙΔ' να προστεθεί το άρθρο: 'τα' και στο στίχο 9 να απαλειφθεί το κόμμα μετά τη λέξη: 'αυτά'.

β) Στην παρ. 2 στο στίχο 19 η λέξη: 'του' κατά την πρώτη αναφορά να διορθωθεί σε: 'τους'.

Αθήνα 16 - 2 - 1993

Ο Πρόεδρος
ΑΘΩΣ ΤΣΟΥΤΣΟΣ

Ο Γραμματέας
Σ. ΚΟΤΣΙΩΝΗΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

με το σχέδιο νόμου 'Ρύθμιση θεμάτων εκτελέσεως ποινών, επιταχύνσεως και εκσυγχρονισμού των διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης και άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης'.

A) ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

1) Αντικατάσταση άρθρου 57 Π.Κ.

Χρηματικές ποινές

'Άρθρο 57. - Αν ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι: κατώτερη από δύο χιλιάδες δραχμές ούτε ανώτερη από ένα εκατομμύριο δραχμές και

το πρόστιμο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τριακόσιες πενήντα δραχμές ούτε ανώτερο από δέκα χιλιάδες δραχμές.

2) Αντικατάσταση παρ. 5 άρθρου 82 του Π.Κ.

5. Σε περίπτωση μετατροπής της περιοριστικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική ποινή ή πρόστιμο, η αρχική ποινή εκτελείται χωρίς να επιτρέπεται κανένας λόγος απαλλαγής, ώσπου να καταβληθεί στο δημόσιο ταμείο το ποσό της μετατροπής.

3) Αντικατάσταση παρ. 3 και 4 άρθρου 370 Δ του Π.Κ.

3. Ο αυριμότητας των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων

τιμωρείται με ποινή φυλάκισεως τουλάχιστον 1 έτους και με χρηματική ποινή 1.000.000 δραχμ. αν ενήργησε κατ' επάγγελμα ή από φιλοκερδεια.

4. Όποιος γνωστοποιεί στο κοινό δια του τύπου ή με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης το περιεχόμενο των ανωτέρω αποτυπώσεων ή διαθέτει αυτές στο κοινό τιμωρείται με τις ποινές της προηγούμενης παραγράφου. Οι ίδιες ποινές επιβάλλονται και στον εκδότη και στον διευθυντή του εντύπου καθώς και στον ιδιοκτήτη και στο διευθυντή του μέσου μαζικής ενημέρωσης. Αν δεν υπάρχει εκδότης ή διευθυντής του εντύπου τιμωρείται με τις ποινές αυτές ο ιδιοκτήτης του.

4) Αντικατάσταση άρθρου 53 του ν. 1851/1989

Άρθρο 53 Προϋποθέσεις αδειών

1. Οι τακτικές άδειες χορηγούνται, εφόσον: α) ο κατάδικος έχει εκτίσει πραγματικά το ένα τρίτο της ποινής του και η κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον έξι μήνες και: σε περίπτωση καταδίκης σε ισόβια κάθειρξη, δεκαπέντε έτη. Στην περίπτωση ποινικού σωφρονισμού, ανήλικος πρέπει να έχει εκτίσει το ήμισυ τουλάχιστον του κατώτατου ορίου. Σε περίπτωση μέτρων ασφαλείας δεν εφαρμόζονται οι παραπάνω διατάξεις. β) Δεν εκκρεμεί σε βάρος του καταδίκου άλλη ποινική διαδικασία.

2. Η τακτική άδεια χορηγείται κατά την ανέλεγκτη κριση του αρμόδιου οργάνου, το οποίο για τη χορήγησή της εκτιμά αν υπάρχει κίνδυνος να δραπέτεύσει ο κατάδικος ή να τελήσει κατά τη διάρκειά της νέα εγκλήματα. Για τη χορήγηση της άδειας λαμβάνονται επίσης υπόψη ιδίως:

λ) το είδος και βαρύτητα της πράξης που έχει τελεσθεί κατά δίκης, β) η υποτροπή ή η καθ'έξην τέλεση εγκλημάτων, γ) η προσωπικότητά του, το παρελθόν του και η διαγωγή του, μετά την τέλεση της πράξης και κατά τη διάρκεια της κράτησης, δ) η ιστορική, οικογενειακή, επαγγελματική και κοινωνική του κατάσταση, ε) ο σκοπός για τον οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί η δόση.

5) Αντικατάσταση πρώτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 145 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

3 Μέσα σε είκοσι ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης είναι δυνατό να ζητηθεί από τους διδίκους και τον εισαγγελέα ή να προκληθεί αυτεπαγγέλτως από το δικαστή η διόρθωση των λαθών που υπάρχουν στα πρακτικά ή η συμπλήρωση των ελλείψεων, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της § 1.

6) Αντικατάσταση άρθρου 374 του ΚΠΔ

Άρθρο 374 - 1. Σε κάθε δικάσιμο δεν μπορούν να προσδιοριστούν για εκδίκαση περισσότερες από τριάντα υποθέσεις, αν πρόκειται για το τριμελές πλημμελειοδικείο, ή περισσότερες από πενήντα, αν πρόκειται για το μονομελές. Ο εισαγγελέας, όταν προσδιορίζει τις υποθέσεις κάθε δικασίμου, τις κατανέμει σε τρία μέρη, καθορίζοντας ταυτόχρονα και το χρόνο που θα εκδικαστούν. Η σειρά με την οποία είναι γραμμένες οι υποθέσεις στο κινάκιο ακολουθεί και τη σειρά με την οποία εκδικάζονται.

2. Την παραμονή της συνεδρίασης ο γραμματέας της εισαγγελίας τοποθετεί στην πόρτα του γραφείου του εισαγγελέα, του γραμματέα της εισαγγελίας και της αίθουσας του ακροατηρίου από ένα αντίγραφο της σειράς των υποθέσεων σύμφωνα με το πινάκιο, ορίζοντας και το χρόνο που θα εκδικαστούν. Η σειρά του πινακίου δεν μπορεί να αλλάξει παρά μόνο με απόφαση του δικαστηρίου που δημοσιεύεται κατά την έναρξη της συνεδρίασης και αφορά υπόθεση στην οποία όλοι οι διάδικοι είναι παρόντες. Μπορεί όμως το δικαστήριο, με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του, ακόμα και όσο διαρκεί η συνεδρίαση, να μεταθέσει τη συζήτηση για ορισμένη υπόθεση σε επόμενο μόνο αριθμό της σειράς, ύστερα από αίτηση κάποιου από τους διαδίκους ή και αυτεπαγγέλτως για πραγματικά εξαιρετικούς λόγους.

3. (Καταργήθηκε με το άρθρο 9 του ν. 230/1967)

4. Όσοι παραβαίνουν τις πιο πάνω διατάξεις τιμωρούνται πειθαρχικά.

7) Ανακαθορίζονται τα ποσά τα οποία προβλέπονται στα στοιχεία α, β και γ της παρ. 1 του άρθρου 489 του Κ.Π.Δ. όπως αυτό τροποποιήθηκε από την παρ. 6 του άρθρου 22 του ν. 1868/1989 και το άρθρο 33 του ν. 1941/1991

α) Το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων στο στοιχ. α' αντικαθίσταται με το ποσό των τριάντα χιλιάδων δραχμών.

β) Το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων στο στοιχ. β' αντικαθίσταται με το ποσό των πενήντα χιλιάδων δραχμών και

γ) Το ποσό των εξήντα χιλιάδων στο στοιχ. γ' αντικαθίσταται με το ποσό των είκοσι εικοσι χιλιάδων δραχμών.

8) Αντικατάσταση εδαφίου β της παρ. 7 του άρθρου 497 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Η αίτηση απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και, αν κρίνεται για το μικτό ορκωτό εφετείο, στο πενταμελές εφετείο.

9) Αντικατάσταση παρ. 2 του άρθρου 508 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

2. Η διάταξη της παρ. 1 δεν εφαρμόζεται, αν στην αίτηση ανείρεσης δοθεί ανασταλτικό αποτέλεσμα σύμφωνα με το άρθρο 471 παρ. 2 και ο κατηγορούμενος δεν κρατούνταν προσωρινά.

10) Αντικατάσταση παρ. 3 άρθρου 6 του ν. 1916/1990

3. Η παράβαση της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον 3 μηνών και χρηματική ποινή 5.000.000 μέχρι 50.000.000 δραχμών. Η εμέλεια παράβαση τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι 6 μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον 1.000.000 δραχμών.

11) Αντικατάσταση εδ. α' της παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 1916/1990

1. Ανομόιος εισαγγελέας, που εποπτεύει το όλο έργο της ανακρίσεως προσωρινώς και προκαταρκτικής εξέτασεως για το εγκλήμα του παρόντος νόμου και το συναφή προς αυτά είναι αντισυγγελέας του Αρχαίου Παιού, ο οποίος ορκίζεται με αποφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου για μια όσκι που μπορεί να ανανεωθεί.

12) Αντικατάσταση παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 1916/1990

2. Αντικατάσταση προσωρινής κρατήσεως, που διαταχθεί για κάκουρημα που αναφέρεται στον παρόντε νόμο, με προσωρικάς όρους δεν επιτρέπεται. Μπορεί όμως να διαταχθεί οποτεδήποτε η όρση της προσωρινής κράτησης, αν από την πρόοδο της ανακρίσεως προκύψει ότι δεν υπάρχουν πλέον αποχρώσεσ ενδείξεις σε βάρος του προσωρινώς κρατουμένου.

13) Αντικατάσταση παρ. 1 του άρθρου 14 του Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 14 - [Βασική αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων και μονομελών πρωτοδικείων]

1. Στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων υπάγονται:

α) όλες οι διαφορές που μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήματα και που η αξία του αντικειμένου τους δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες δραχμές.

β) οι διαφορές για την παράδοση του μισθίου ή την απόδοσή του εξαιτίας καθυστέρησης του μισθωτάς από δυστροπία ή επειδή έληξε η διάρκεια της μίσθωσης, εφόσον σε όλες τις περιπτώσεις αυτές το συμφωνημένο μηνιαίο μίσθωμα δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες δραχμές.

14) Αναπροσαρμογή των ποσών που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 14 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

2. Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται όλες οι διαφορές που μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήματα και που η αξία του αντικειμένου τους είναι πάνω από τριακόσιες χιλιάδες δραχμές, δεν υπερβαίνει όμως το ένα εκατομμύριο δραχμές.

15) Αναπροσαρμογή του ποσού που αναφέρεται στην παρ. 4 άρθρου 173 Κ. Πολ. Δ.

4. Σε δίκες διατροφής, όποιος έχει υποχρέωση σύμφωνα με το νόμο ή με δικαιοπραξία να δώσει διατροφή, προκαταβάλλει και τα, κατά την κρίση του δικαστή, έξοδα και τέλη του ενάγοντος, έως το ποσό των τριάντα χιλιάδων δραχμών.

16) Αναπροσαρμογή των ποσών που αναφέρονται στο άρθρο 205 Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 205. - [Χρηματικές ποινές]

Το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως, με την οριστική απόφασή του, επιβάλλει στο διάδικο ή στο νόμιμο αντιπρόσωπό του ή στο δικαστικό κάτοο πληρεξούσιο, ανάλογα με την ευθύνη καθενός, χρηματική ποινή από πέντε χιλιάδες έως πενήντα χιλιάδες δραχμές, που περιέρχεται στο ταμείο νομικών, αν προκύψει από τη δίκη που έγινε ότι, αν και το γνώριζαν

1) άσκησαν προφανώς αθέμιτη αγωγή, ανταγωγή ή παρέμβαση ή προφανώς αθέμιτο ένδικο, μέσο ή

2) διεξήγαγον τη δίκη παρελκυστικά ή δεν τήρησαν τους κανόνες των χρηστών ηθών ή της καλής πίστης ή το καθήκον της αλήθειας.

17) Αναπροσαρμογή των ποσών που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 207 του Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 207. - [Θόρυβος στο ακροατήριο]

1. Αν όταν ενεργείται κάποια πράξη, είτε στο ακροατήριο είτε και έξω από αυτό, γίνει θόρυβος ή εκδηλωθεί ανυπακοή στο μέτρο που έχουν ληφθεί ή στις διαταγές που δόθηκαν, ο δικαστής και, αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, ο πρόεδρος έχει εξουσία να επιβάλλει σ' αυτόν που θορυβεί ή στον παραβάτη είτε χρηματική ποινή από χίλιες έως πενήντα χιλιάδες δραχμές, είτε την απομάκρυνσή του από τον τόπο όπου ενεργείται η πράξη, είτε κράτηση 24 ωρών.

18) Αναπροσαρμογή του ποσού που αναφέρεται στις παρ. 1 και 2 άρθρου 393 Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 393. - [Αποκλεισμός μαρτυρικών αποδείξεων]

1. Συμβάσεις και συλλαγικές πράξεις δεν μπορούν να αποδειχθούν με μάρτυρες εφόσον η αξία του αντικειμένου τους υπερβαίνει τις εκατόν είκοσι χιλιάδες δραχμές.

2. Δεν επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες κατά του περιεχομένου εγγράφου, έστω και αν η αξία του αντικειμένου της δικαιοπραξίας είναι μικρότερη από εκατόν είκοσι χιλιάδες δραχμές.

19) Αναπροσαρμογή των ποσών που αναφέρονται στα άρθρα 466 και 467 Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 466. - [Ποιές είναι οι μικροδιαφορές]

1. Αν τε αντικείμενο της διαφοράς υπάγεται στο ειρηνοδικείο και αφορά απαιτήσεις καθώς και δικαιώματα επάνω σε κινητά πράγματα ή τη νομή τους και η αξία του δεν είναι μεγαλύτερη από εξήντα χιλιάδες δραχμές, εφαρμόζονται τα άρθρα 467 έως 472.

2. Το άρθρο 467 έως 472 εφαρμόζονται και όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι μεγαλύτερη από εξήντα χιλιάδες δραχμές, αν ο ενάγων δηλώσει ότι δέχεται προς ικανοποίησής του αντί για το αντικείμενο που ζητεί με την αγωγή χρηματικό ποσό όχι μεγαλύτερο από εξήντα χιλιάδες δραχμές. Στην περίπτωση αυτή ο ενανόμενος καταδικάζεται διαζευκτικό να καταβάλει είτε το αντικείμενο που ζητείται με την αγωγή είτε την αποτίμησή του σύμφωνα με την απόφαση που θα εκδώσει ο ειρηνοδίκης.

Άρθρο 467. - [Υποχρεωτική αντικειμενική σωρευση όλων των ληξιπρόθεσμων αξιώσεων]

Ο ενάγων είναι υποχρεωμένος να ασκήσει με την ίδια αγωγή όλες τις απαιτήσεις του κατά του ενανόμενου, οι οποίες δεν εξαρτώνται από αίρεση ή προθεσμία, εφόσον το σύνολό τους δεν υπερβαίνει τις εξήντα χιλιάδες δραχμές. Αν τις ασκήσει χωριστά οι αγωγές δεν απορρίπτονται, αλλά οι σχετικές δαπάνες τους, εκτός της πρώτης, βαρύνουν τον ενάγοντα.

20) Αναπροσαρμογή του ποσού που αναφέρεται στην παρ. 2 του άρθρου 1047 Κ. Πολ. Δ.

2. Δεν διατασσεται προσωπική κράτηση για απόκτηση δικαστικών εξόδων που επιδικαστήκαν από πολιτικό δικαστήριο ή για απόκτηση μικρότερη από εξήντα χιλιάδες δραχμές, εκτός αν προέρχεται από πιστωτικό τίτλο.

21) Αντικατάσταση άρθρου 17 Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 17. - [Εξαιρετική αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων αντί για το ειρηνοδικείο και το πολυμελές πρωτοδικείο]

Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται:

1) οι διαφορές που αναφέρονται στην άσκηση της γονικής μέριμνας και την επικοινωνία των γονέων και των λοιπών ανιόντων με το τέκνο,

2) οι διαφορές ανάμεσα στους ιδιοκτήτες ορόφων ή διαμερισμάτων από τη σχέση της οροφοκτησίας, καθώς και οι διαφορές ανάμεσα στους διαχειριστές ιδιοκτησίας κατά ορόφους και στους ιδιοκτήτες ορόφων ή διαμερισμάτων, ανεξάρτητα από την αξία του αντικειμένου της διαφοράς.

22) Αντικατάσταση άρθρου 149 Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 149. – [Δικαστική παράταση της προθεσμίας για τις αποδείξεις]

1. Το δικαστήριο, ύστερα από προφορική ή έγγραφη αίτηση διαδίκου, μπορεί να παρατείνει τις προθεσμίες για τη διεξαγωγή αποδείξεων το πολύ δυο φορές, με απόφασή του που καταχωρίζεται, στις πρακτικά.

2. Αν η απόδειξη διεξάγεται ενώπιον του εισηγητή του άρθρου 341 § 3, η παράταση χορηγείται, από αυτόν, με απόφασή του που καταχωρίζεται στην έκθεση.

3. Αν η διεξαγωγή των αποδείξεων γίνεται ενώπιον εντεταλμένου δικαστή, η παράταση της παραγράφου 1 γίνεται, ύστερα από αίτηση διαδίκου, με απόφαση του δικαστηρίου που είχε διατάξει την απόδειξη και αν προκειται για πολυμελές δικαστήριο, από τον πρόεδρο, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.

4. Η αίτηση για την παράταση προθεσμίας πρέπει να υποβάλλεται πριν από τη λήξη της προθεσμίας ή της παρατάσεώς της και καταδικάζεται στα έξοδα όποιος ζητεί την παράταση. Η παράταση αρχίζει όταν λήξει η παρατενόμενη προθεσμία, ακόμη και αν χρησιμοποιήθηκε προηγουμένως, και δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από ένα έτος.

5. Όταν το δικαστήριο δικάζει την ουσία της υπόθεσης μπορεί, ύστερα από αίτηση διαδίκου που υποβάλλεται με τις προτάσεις, να χορηγήσει σε κάθε περίπτωση, νέα προθεσμία διεξαγωγής των αποδείξεων, έως έξι μήνες.

23) Αντικατάσταση παρ. 2 άρθρου 283 Κ. Πολ. Δ.

2. Οι παρεμπιπτούσες αγωγές μπορούν να ασκηθούν σε κάθε στάση της δίκης και κατά έφεση, εκτός αν περιέχουν αυτοτελή αίτηση.

24) Αντικατάσταση δύο τελευταίων εδαφίων της παρ. 1 του άρθρου 341, Κ. Πολ. Δ., αντικατάσταση παραγράφων 2 και 3 του ίδιου άρθρου και αντικατάσταση δύο τελευταίων εδαφίων της παρ. 6

Στις λοιπές περιπτώσεις το δικαστήριο εκδίδει απόφαση με την οποία τίθεται υποχρέωση. Η απόφαση αυτή δέσμευει τον δικαστή ούτε οριστική διατάζει.

2. Η πράξη που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο αναφέρει το δικαστήριο που την εκδίδει, τη σύνθεσή του, το ονοματεπώνυμο των διαδίκων και των τυχόν εκπροσώπων τους, καθώς και το ονοματεπώνυμο των δικαστικών πληρεξουσίων τους και ορίζει:

α) το θέμα που πρέπει να αποδειχθεί, β) το διάδικο που θαρύνεται με την απόδειξη και το αποδεικτικό μέσο που επιτρέπονται, γ) την αρχή ενώπιον της οποίας θα γίνει η διεξαγωγή και δ) το χρόνο της διεξαγωγής.

3. Η απόδειξη διεξάγεται ενώπιον του δικαστηρίου. Αν η διεξαγωγή απαιτεί πολύ χρόνο, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να γίνει ενώπιον μελών του, που ορίζεται ως εισηγητής. Η διεξαγωγή γίνεται στο ακροατήριο, εκτός αν η πράξη ορίζει άλλο τόπο. Αν συντρέχει ειδικός λόγος, μπορεί με την πράξη να ανατεθεί η διεξαγωγή ορισμένων αποδείξεων σε εντεταλμένο δικαστή ή στην αρμόδια προξενική αρχή. Ο χρόνος διεξαγωγής δεν επιτρέπεται να υπερβεί τους έξι μήνες. Αν η απόδειξη πρόκειται να διεξαχθεί στο εξωτερικό, έστω και κατά ένα μέρος, η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τους δέκα μήνες. Για την ενώπιον του δικαστηρίου απόδειξη ως

χρόνος διεξαγωγής μπορεί να οριστεί και ρητή δικόσμος μετά ορισμένο χρόνο από την επίδοση της πράξης.

1 ΕΔ. 6

Η πράξη αυτή γνωστοποιείται στους διαδίκους είτε από τον εισηγητή πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, οπότε γίνεται σχετική μνεία στα πρακτικά ή στην έκθεση, είτε με επίδοση από ένα διάδικο στους λοιπούς. Αν η γνωστοποίηση δεν γίνει πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, κάθε διάδικος δικαιούται να ζητήσει αναβολή της διεξαγωγής.

25) Αντικατάσταση εδαφίων β και γ του άρθρου 396 Κ. Πολ. Δ.

Ο αριθμός των μαρτύρων δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πέντε για την κάθε πλευρά. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, και ιδίως αν υπάρχει αμοικία, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει περισσότερους.

26) Αντικατάσταση παρ. 1 του άρθρου 406 του Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 406. – [Η εξέταση των μαρτύρων]

1. Στην περίπτωση του άρθρου 341 η εξέταση των μαρτύρων γίνεται ενώπιον του δικαστηρίου, το οποίο με την πράξη για τις αποδείξεις ορίζει την ημέρα και την ώρα της εξέτασης. Αν η εξέταση απαιτεί πολύ χρόνο, ιδίως αν δεν μπορεί να περατωθεί σε μια συνεδρίαση, και το δικαστήριο διάταξε να διεξαχθεί από εισηγητή ή από εντεταλμένο δικαστή ή πρόξενο, αυτός ορίζει τόπο και χρόνο για την εξέταση των μαρτύρων, καθώς και τον αριθμό των μαρτύρων που θα εξεταστούν κάθε φορά. Σε περίπτωση αναβολής ο δικαστής οφείλει να ορίσει, μέσα στην προθεσμία που έχει ταχθεί, ημέρα και ώρα για την εξέταση των υπόλοιπων μαρτύρων. Αν η κατάθεση του μάρτυρα διακοπεί, η ημερομηνία για τη συνένισή της ορίζεται το αργότερο μέσα σε ένα μήνα χωρίς να υπολογίζεται ο χρόνος των δικαστικών διακοπών. Στην περίπτωση αυτή η συνένισή της εξέτασης μπορεί να γίνει και πέρα από την προθεσμία. Όταν η εξέταση των μαρτύρων γίνεται ενώπιον του εισηγητή ως εντεταλμένου δικαστή, η παράσταση δικηγόρου δεν είναι υποχρεωτική, αν δεν ζητηθεί αναβολή στην έδρα του εισηγητή του δικαστηρίου.

27) Αντικατάσταση άρθρου 501 Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 501. – [Ανατιολόγητη και αιτιολογημένη ανακοπή ερημοδικίας]

1. Ανακοπή κατά απόφασης που έχει εκδοθεί ερήμην επιτρέπεται μία μόνο φορά σε κάθε βαθμό δικαιοσύνης και μόνο κατά την πρώτη συζήτηση.

2. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται ανακοπή κατά αποφάσεων που εκδόθηκαν σε μεταγενέστερη συζήτηση, αν εκείνος που δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή εμπρόθεσμα.

28) Αντικατάσταση άρθρου 625 Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 625. - [Υλική αρμοδιότητα]

Αρμόδιος να εκδώσει διαταγή πληρωμής είναι για απαίτηση της αρμοδιότητας του ειρηνοδίκου ο ειρηνοδίκης και για κάθε άλλη απαίτηση ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου. Για την έκδοση διαταγής πληρωμής δέν γίνεται συζήτηση στο ακροατήριο.

29) Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 632 Κ. Πολ. Δ.

Άρθρο 632. - [Ανακοπή για ακύρωση της διαταγής πληρωμής]

1. Ο οφειλέτης κατά του οποίου στρέφεται η διαταγή πληρωμής έχει το δικαίωμα μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την επίδοσή της να ασκήσει ανακοπή η οποία απευθύνεται στο δικαστήριο το οποίο είναι καθ' ύλην αρμόδιο. Η επίδοση της ανακοπής είναι έγκυρη, αν γίνεται στη διεύθυνση εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η οποία αναφέρεται στη διαταγή πληρωμής, εκτός αν γνωστοποιηθεί με δικόγραφο μεταβολή που τυχόν έχει επέλθει.

30) Αντικατάσταση παρ. 2 άρθρου 690 Κ. Πολ. Δ.

2. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης μπορεί να δικάσει την αίτηση χωρίς τη συμπροση γραμματέα, εκτός αν κρίνει ότι είναι ανάγκη να τηρηθούν πρακτικά.

31) Αντικατάσταση φράσης στο πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 871 του Κ. Πολ. Δ.

5. Δικαστικοί λειτουργοί δέν μπορούν να εκτελέσουν έργα διαιτητή ή επιδιαιτητή ενόσω διαρκεί η εκδίκαση άλλης διαφοράς που τους έχει ανατεθεί και πριν περάσουν τρία έτη από την κατάθεση της διαιτητικής απόφασης ή από την υπογραφή πρακτικού συμβιβασμού ή από τη μεταίωση της διαίτησης, εκτός αν πρόκειται για συναφείς υποθέσεις ή για διεθνή διαιτησία.

32) Αντικατάσταση πρώτου εδαφίου παραγράφου 1 του άρθρου 926 Κ. Πολ. Δ.

1. Μετά την επίδοση της επιταγής δέν μπορεί, με ποινή ακυρότητας, να γίνει άλλη πράξη εκτέλεσης πριν περάσουν τρεις ημέρες από την επίδοση.

33) Αντικατάσταση περίπτωσης με στοιχείο γ) της παρ. 1 του άρθρου 934 Κ. Πολ. Δ.

γ) αν αφορά την εγκυρότητα της τελευταίας πράξης εκτέλεσης, μέσα σε έξι μήνες από τον ημερομηνία ενεργηθεί και αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, μέσα σε τριάντα ημέρες από την ημέρα του πλειστηριασμού ή αναπλειστηριασμού αν πρόκειται για κινητά, και ενενήντο ημέρες από τον ημερομηνία μεταγραφεί η περιλήψη της κατακυρωτικής έκθεσης, αν πρόκειται για ακίνητα.

34) Αντικατάσταση παρ. 4 του άρθρου 959 Κ. Πολ. Δ. και αντικατάσταση παρ. 5 ίδιου άρθρου

4. Ο πλειστηριασμός δέν μπορεί να γίνει πριν περάσουν δεκαπέντε ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης δέν μπορεί να γίνει επίσης από 1 Αυγούστου έως 15 Σεπτεμβρίου.

5. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου για τη μη ενέργεια του πλειστηριασμού από 1 Αυγούστου έως και 15 Σεπτεμβρίου δέν εφαρμόζεται για τα πράγματα που μπορούν να υποστούν φθορά.

35) Αντικατάσταση περίπτωσης β του τέταρτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 960 Κ. Πολ. Δ.

β) με κήρυξη από κήρυκα στην έδρα του δήμου ή της κοινότητας, όπου ο τόπος του πλειστηριασμού, και στο συνηθισμένο για τους πλειστηριασμούς τόπο, την προηγούμενη του πλειστηριασμού Κυριακή, από τις 10 το πρωί έως τις 12 το μεσημέρι. Για την κήρυξη συντάσσει έκθεση ο δικαστικός επιμελητής και την υπογράφει και ο κήρυκας.

36) Αντικατάσταση λέξεων στην παρ. 1 του άρθρου 971 Κ. Πολ. Δ.

1. Αν το πλειστηρίασμα αρκεί για να ικανοποιηθούν εκείνος υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση και οι δανειστές που αναγγέθηκαν, ο υπόλληλος του πλειστηριασμού, αφού αφαιρέσει τα έξοδα της εκτέλεσης, τους ικανοποιεί τη δέκατη ημέρα μετά τον πλειστηριασμό, ή και ενωρίτερα, αν συμφωνήσει εκείνος κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση.

37) Αντικατάσταση λέξης στην παρ. 1 του άρθρου 973 Κ. Πολ. Δ.

1. Αν για οποιοδήποτε λόγο ο πλειστηριασμός δέν έγινε την ορισμένη ημέρα, γίνεται μια άλλη Κυριακή* και οι προθεσμίες του άρθρου 960 παρ. 1 και 2, αρχίζουν από τον ημερομηνία στον υπόλληλο του πλειστηριασμού η εντολή προς το δικαστικό επιμελητή να συνεχίσει την αναγκαστική εκτέλεση.

38) Αντικατάσταση περίπτωσης β του τέταρτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 999 Κ. Πολ. Δ.

β) με κήρυξη από κήρυκα στην έδρα του δήμου ή της κοινότητας, όπου ο τόπος του πλειστηριασμού και στο συνηθισμένο για πλειστηριασμούς τόπο, την προηγούμενη του πλειστηριασμού Κυριακή, από τις 10 το πρωί έως τις 12 το μεσημέρι. Για την κήρυξη ο δικαστικός επιμελητής συντάσσει έκθεση που υπογράφεται και από τον κήρυκα.

39) Αντικατάσταση της παρ. 2 του άρθρου 1019 Κ.Πολ.Δ.

2. Στις προθεσμίες που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο θέν υπολογίζεται το διάστημα αναστολής της εκτέλεσης, η οποία χορηγήθηκε με δικαστική απόφαση ή με κοινή συναίνεση εκείνου που επισπεύδει και του οφειλέτη, η οποία δεσθώνεται με συμβολαιογραφική πράξη, καθώς και ο χρόνος από 1 έως 31 Αυγούστου.

40) Αντικατάσταση περίπτωσης γ', παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 1756/1988

γ. των εφετείων, των εφετείων ανηλίκων και των μικτών ορκωτών εφετείων Δωδεκανήσου, Κέρκυρας, Ιωαννίνων, Ναυπλίου, Πατρών, Κρήτης, Αιγαίου, Λάρισας και Θράκης, ο δικαστής που διευθύνει το εφετείο.

41) Αντικατάσταση περίπτωσης β, παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 1756/1988.

β. πρωτοδικών Αθηνών, εισαγγελέας ή αντεισαγγελέας εφετών Αθηνών.

42) Αντικατάσταση παρ. 3 του άρθρου 108 του ν. 1756/1988

3. Όπου σε κείμενες διατάξεις αναφέρονται οι βαθμοί 'έμμισθος πάρεδρος παρα πρωτοδικαίς', 'έμμισθος πάρεδρος παρ' εισαγγελία' και 'έμμισθος πάρεδρος τακτικών διοικητικών δικαστηρίων' νοούνται αντίστοιχα οι βαθμοί 'πάρεδρος πρωτοδικείου', 'πάρεδρος εισαγγελίας' και 'πάρεδρος πρωτοδικείου των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων'.

43) Αντικατάσταση παρ. 7 του άρθρου 1 του ν. 1968/1991 με την οποία προστέθηκε παρ. 4 στο άρθρο 15 του Κωδ.Πρ.Δ. 18/89.

4. Το Ε' Τμήμα κατά την επεξεργασία των κανονιστικών διαταγμάτων συντίθεται από τον πρόεδρο και τουλάχιστον ένα σύμβουλο και έναν πάρεδρο και τον γραμματέα. Οι πάρεδροι στην περίπτωση αυτήν έχουν αποφασιστική ψήφο'.

44) Αντικατάσταση παρ. 1 και 4 του άρθρου 16 του ν.δ. 170/73 όπως αντικαταστάθηκε και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα (άρθρο 16 του Κωδ.Πρ.Δ. 18/89).

1. Για την επεξεργασία των κατά το προηγούμενο άρθρο σχεδίων διαταγμάτων ο πρόεδρος του Ε' Τμήματος ορίζει εισηγητή, σύμβουλο ή πάρεδρο και ημέρο συνεδρίασεως, δίνει δε εντολή για την αποστολή αντιγράφου του σχεδίου σε όσους μετέχουν στη συνεδρίαση'.

4. Η γνωμοδότηση του τμήματος, η οποία συντάσσεται από τον εισηγητή, περιλαμβάνει την εισήγησή του και τις γνώμες που διατυπώθηκαν, υπογράφεται: δε από τον πρόεδρο και από το γραμματέα. Θεωρείται: ότι επικράτησε η γνώμη με την οποία τάχθηκε η πλειοψηφία των μετεχόντων στη συνεδρίαση'.

45) Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 61 ν. 1756/1988 όπως τροποποιήθηκε μεταγενεστέρως.

1. Σε θέση δόκιμου εισηγητή του Συμβουλίου της Επικρατείας διορίζεται αυτός που πέτυχε στο σχετικό διαγωνισμό. Ο διαγωνισμός γίνεται από επιτροπή που αποτελείται από έναν αντιπρόεδρο ή σύμβουλο Επικρατείας ως πρόεδρο και δύο συμβούλους Επικρατείας ως μέλη, οι οποίοι ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας'.

46) Αντικατάσταση πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 3 του α.ν. 1712/1939 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 924/1979.

5. Ο Διευθυντής και ο Υποδιευθυντής του Ινστιτούτου αποχωρούν υποχρεωτικώς της υπηρεσίας μετά την συμπλήρωσιν του 70ού έτους της ηλικίας των. καταβάλλεται δε εις τούτους μηνιαία αποζημίωσις, καθοριζομένη δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών'.

47) Αντικατάσταση τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 4 του α.ν. 1712/1939, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 924/1979.

Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ελλείποντα, απόντα ή κωλυόμενα, αναπληρούν οι κατά νόμον, βάσει της κυρίας ιδιότητος αυτών, αναπληρωτά των'.

48) Αντικατάσταση παρ. 3 του άρθρου 6 του ν. 924/1979

3. Ως προς την πρόσληψιν των έμμισθων επιστημονικών βοηθών και τας αποδοχάς αυτών, έχουν εφαρμογήν αι διατάξεις των παρ. 4 έως 6 του προηγούμενου άρθρου'.

49) Αντικατάσταση άρθρου 13 του ν. 924/1979

"Άρθρον 13.
Συμβασεις έργου.

Δια την πραγμάτωσιν των σκοπών του Ινστιτούτου το Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται να αναθέτη επί συμβάσει έργου την διενέργειαν ερευνών, ή την εκπόνησιν μελετών, ως και την εκτέλεσιν πάσης φύσεως επιστημονικού έργου. Εις την περίπτωσιν ταύτην η αμοιβή καθορίζεται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου αναλόγως της σπουδαιότητος του έργου, της δυσχερείας και του απαιτηθησομένου δια την εκτέλεσιν τούτου χρόνου'.

50) Αντικατάσταση στοιχείου α της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν.δ. 4561/1966 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 του ν.δ. 32/1968.

α) Εκ του Εισαγγελέως Εφετών Θεσσαλονίκης, ως Προέδρου'.

51) Αντικατάσταση της παρ. 2 του άρθρου 3 του ν.δ. 4561/1966 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 17 του ν. 924/1979.

2. Διευθυντής του Ινστιτούτου προσλαμβάνεται διατελών ή διατελέσας Καθηγητής Νομικής Σχολής ημεδαπού ή άλλοδαπού Πανεπιστημίου μη συμπληρώσας το 70όν έτος της ηλικίας του.

3. Ο Διευθυντής αποχωρεί υποχρεωτικώς μετά την συμπλήρωσιν του 70ού έτους της ηλικίας του. Εφ' όσον ούτος κατέχει και ετέραν έμμισθον θέσιν παρά τω Δημοσίω ή Ν.Π.Δ.Δ. ή λαμβάνει σύνταξιν εκ των ανωτέρω πηγών, δια τον καθορισμόν του ύψους της αποζημιώσεως του εφαρμόζονται αι σχετικά προς την κατοχήν δευτέρας θέσεως ή την σύγχρονον λημν συντάξεως και αποδοχών διατάξεις'.

52) Αντικατάσταση εδαφίου α του άρθρου 16 του ν. 1017/1971.

Άρθρον 18

Εκποίησης ακινήτων.

Τα εις το Ταμείον ανήκοντα ακίνητα, ως και τα περιών εν τω προηγουμένω άρθρω 17, ή τα ανήκοντα εις το Δημόσιον και χρησιμοποιούμενα δια φυλακάς ή την στέγασιν των Δικαστηρίων και δικαστικών εν γένει υπηρεσιών του Κράτους εφ' όσον δεν αναγκαιούν δια τον σκοπόν τούτον και εκ της φύσεως αυτών, ως αρχαιολογικών τόπων κ.λπ., δεν αποκλείεται η απαλλοτριώσεις των, εκποιούνται κατόπιν κοινής αποφάσεως των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Δικαιοσύνης κατά τας κεμένας περί εκποίησης δημοσίων κτημάτων διατάξεις, το δε προϊόν της εκποίησης αποτελεί πόρον του Ταμείου'.

53) Αντικατάσταση παρ. 1 και 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1933.

Άρθρον 4.

1. Τα ποσά των επιβαλλομένων εις χρήμα ποινών, ως και τα ποσά τα προκύπτοντα εκ της μετατροπής των στερητικών της ελευθερίας ποινών προσουξάνονται κατά την εισπραξιν, κατά ποσοστόν 65%.

2. Εκ των εισπραττομένων κατά την προηγουμένη παράγραφον ποσών εκ χρηματικών ποινών, μετατροπής των στερητικών της ελευθερίας ποινών εις χρήμα μετά των επ' αυτών προσαυξήσεων, ως και εκ των εισπραττομένων ποσών εξόδων της ποινικής διαδικασίας το Δημόσιον αποδίδει εις του κάτωθι τρίτους τα ακόλουθα ποσά:

α) Εις το Ταμείον Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων	ποσοστόν	12%
β) Εις το ταμείον Νομικών		9%
γ) Εις τον ΟΓΑ		0,50%
δ) Εις το ΤΕΒΕ		0,42%
ε) Εις το Ταμείον Ασφαλίσεως Εμπόρων		0,08%
στ) Εις το Ταμείον Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών		1,75%
ζ) Εις το Ταμείον Προνοίας Δικηγόρων Πειραιώς	0,25%	
η) Εις το Ταμείον Προνοίας Δικηγόρων επαρχιών Θεσσαλονίκης		0,25%
θ) Εις το Ταμείον Υγείας Δικηγόρων επαρχιών		0,75%
ι) Εις το Ταμείον Προνοίας Δικαστικών Επιμελητών ποσοστόν 0,50% δια την νοσοκομειακήν και ιατροφαρμακευτικήν περίθαλψιν των δικαστικών επιμελητών του Κράτους.'		

54) Αντικατάσταση παρ. 12 του άρθρου 3 του ν. 1653/1986 εκτός από το πρώτο εδάφιο.

Ο διορισμός των φυλακών ενεργείται από πίνακα που ισχύει για ένα έτος, μετά από επιλογή, που γίνεται ενιαία για όλα τα καταστήματα της χώρας, με πρόταση επιτροπής που αποτελείται από έναν εισαγγελέα πρωτοδικών ως πρόεδρο, ένα διευθυντή φυλακών και έναν ψυχίατρο ή ψυχολόγο και που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Χρήν γραμματέα εκτελεί υπάλληλος του Τμήματος Οργανώσεως και Διοικήσεως Προσωπικού Φυλακών.

Η επιλογή γίνεται μετά από συνέντευξη και γραπτή εξέταση. Η διαδικασία, η εξεταστέα ύλη, ο τρόπος επιλογής και οποιαδήποτε άλλη λεπτομέρεια, ρυθμίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Δικαιοσύνης.

Για το διορισμό στον εισαγωγικό βαθμό Γ, απαιτείται απολυτήριο μέσης εκπαίδευσης. Οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν αρτιμέλεια και ανάστημα, χωρίς υποδήματα, οι άνδρες 1.68 του μέτρου με περιμετρο στήθους 0.90 του μέτρου κατά την εκπνοή και οι γυναίκες ανάστημα 1.60 του μέτρου, τουλάχιστον. Αυτά διαπιστώνονται με ιατρική εξέταση γιατρών των φυλακών.

Οι διοριζόμενοι, σύμφωνα με την πιο πάνω διαδικασία, μονιμοποιούνται κατά τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, με την προϋπόθεση ότι θα έχουν αποφοιτήσει με επιτυχία από τη σχολή σωφρονιστικών υπαλλήλων.'

55) Αντικατάσταση παρ. 1 και 2 άρθρου 10 του ν. 294/1976.

Άρθρον 10

Διαγωνισμός.

1. Ο κατά το άρθρον 7 παρ. 3 διαγωνισμός ενεργείται κεχωρισμένως δι' έκαστον των εισαγωγικών βαθμών, ως ακολούθως:

α) Παρά τω Συμβουλίω Επικρατείας δια τον κλάδον των υπαλλήλων αυτού.

β) Παρ' εκάστω φορολογικώ πρωτοδικείω δια τον κλάδον των υπαλλήλων τω φορολογικόν δικαστηρίων.

γ) Παρ' εκάστω πρωτοδικείω δια τον κλάδον των υπαλλήλων των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και εισαγγελιών.

2. Ειδικώς δια τας περιφέρειας των πρωτοδικείων Αθηνών και Πειραιώς γίνεται κοινός διαγωνισμός και καταρτίζονται κοινοί πίνακες.'

56) Αντικατάσταση άρθρου 11 ν. 294/1976

Άρθρον 11

1. Εις την εξεταστέαν ύλην, προκεμένου περί υπαλλήλων του δευτέρου εισαγωγικού βαθμού, περιλαμβάνονται απαραίτητως στοιχεία αστικού δικαίου δια τους υποψηφίους πάντων των κλάδων. Επί πλέον περιλαμβάνονται στοιχεία συνταγματικού και διοικητικού δικαίου δια τους υποψηφίους του κλάδου των υπαλλήλων του Συμβουλίου Επικρατείας, στοιχεία πολιτικής και φορολογικής δικονομίας δια τους υποψηφίους του κλάδου των φορολογικών δικαστηρίων και στοιχεία ποινικού δικαίου και πολιτικής και ποινικής δικονομίας δια τους υποψηφίους του κλάδου των υπαλλήλων των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και εισαγγελιών.

2. Οι το πρώτον διοριζόμενοι εις αμφοτέρους τους εισαγωγικούς βαθμούς υποβάλλονται εντός εξαμήνου από του διορισμού των εις εξέτασιν εις την δακτυλογραφίαν. Η γνώσις της δακτυλογραφίας λαμβάνεται υπ' όψιν δια την υπαλληλικήν των εξέλιξιν.'

57) Αντικατάσταση άρθρου 24 ν.δ. 1025/1971

Άρθρον 24

1.- Τα της συνθέσεως της επιτροπής διαγωνισμού, της προκηρύξεως αυτού, τα των υποβλητέων υπό των υποψηφίων δικαιολογητικών και του χρόνου υποβολής των, τα του ελέγχου των προσόντων των υποψηφίων, τα της εξεταστέας ύλης και του τρόπου εξέτασεως (γραπτώς, προφορικώς ή πρακτικώς), τα της καταρτίσεως των πινάκων επιτυχίας και της εν γένει διαδικασίας διεξαγωγής του διαγωνισμού, ως και πάσα αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται δια Β.Δ/τος, εκδιδόμενου επί τη προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης.

2.- Εις την εξεταστέαν ύλην περιλαμβάνονται απαραίτητως, προκειμένου μεν περί του κλάδου Α1 στοιχεία Αστικού, Συνταγματικού και Διοικητικού Δικαίου ως και

Πολιτικής και Φορολογικής Δικονομίας, προκειμένου δε περί του κλάδου Α2 στοιχεία Αστικού και Ποινικού Δικαίου ως και Πολιτικής και Ποινικής Δικονομίας. Οι υποψηφιοί των κλάδων Β1 και Β2 εξετάζονται απαραιτήτως και εις την δακτυλογραφίαν.*

58) Αντικατάσταση περίπτωσης β της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 1816/1988.

*β) Για την ίδρυση και λειτουργία εντευκτηρίων δικαστικών υπαλλήλων.

Η διαχείριση του ειδικού αυτού λογαριασμού ασκείται από το εκάστοτε διοικητικό συμβούλιο του Ταμείου Αρωγής Υπαλλήλων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης.*

59) Αντικατάσταση του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 24 του ν. 1868/1989.

2. Το Δημόσιο και τα Ν.Π.Δ.Δ. που απασχολούν δικηγόρους με έμμισθη εντολή ορισμένου ή αορίστου χρόνου, όπως προβλέπεται στις σχετικές διατάξεις του ν. 3026/1954 "περί του Κώδικα Δικηγόρων", έχουν την υποχρέωση να καταβάλλουν στο Ταμείο Νομικών, το Ταμείο Προνοίας Δικηγόρων και το ΚΕΑΔ ποσοστό δύο τρίτων της εκάστοτε ετήσιας ασφαλιστικής εισφοράς των απασχολουμένων σε αυτά δικηγόρων.

Β ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1) Εδάφιο β της παρ. 2 του άρθρου 486 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

*Άρθρο 486 - 1. Έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του

πρωτοδικείου, του μονομελούς και του τριμελούς πλημμελειοδικείου και του εφετείου για πλημμέλημα (άρθρο 111 αριθ. 6 και 116) μπορούν να ασκήσουν: α) ο κατηγορούμενος, μόνο αν εθώθηκε για έμτραπετη μετάνοια ή με αιτιολογία που, χωρίς να είναι αναγκαίο, θίγει την υπόληψή του· β) ο πολιτικός ενάγων και ο μηνυτής ή εκείνος που υπέβαλε την έγκληση, αν καταδικάστηκαν σε αποζημίωση και στα έξοδα κατά το άρθρο 71 και μόνο γι' αυτό το κεφάλαιο· και γ) ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κατά των αποφάσεων των πρωτοδικείων και των πλημμελειοδικείων (τριμελών και μονομελών) και του δικαστηρίου των ανηλίκων όπου ασκεί τα καθήκοντά του, και ο εισαγγελέας εφετών κατά των αποφάσεων του εφετείου όπου ασκεί τα καθήκοντά του (άρθρο 111 αριθ. 6 και 116), και, μέσα σε προθεσμία 10 ημερών, κατά των αποφάσεων των πλημμελειοδικείων που υπάγονται γενικά στην περιφέρειά του.

2. Ο εισαγγελέας εφετών μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του μεικτού ορκωτού δικαστηρίου και του τριμελούς⁽¹⁾ εφετείου της περιφέρειας όπου ασκεί τα καθήκοντά του, μέσα σε προθεσμία δέκα ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης. Αν η απόφαση είναι ομόφωνη, τέτοια έφεση δεν επιτρέπεται.

2) Παρ. 8 του άρθρου 497 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

*8. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 161 και 166 στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την προηγούμενη παράγραφο. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, δεν προσάγεται σ' αυτό, μπορεί όμως να υποβάλει έγγραφο υπόμνημα ή και να αντιπροσωπευθεί με συνήγορο που διορίζεται και με σκληρή επιστολή, θεωρημένη από το διευθυντή της φυλακής.

Το δικαστήριο αποφανίνεται αφού ακούσει τον κατηγορούμενο ή τον συνήγορό του, εάν είναι παρόντες, καθώς και τον εισαγγελέα.*

3) Διαγράφονται οι λέξεις "εξαιρέσει του εδαφίου ι της παρ. 1 του άρθρου 1" στην παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 1916/1990.

4) Περίπτωση 14 άρθρου 15 Κ.Πολ.Δ

14) οι διαφορές που αφορούν την ακύρωση αποφάσεων της γενικής συνέλευσης σωματείων ή συνεταιρισμών.

5) Περίπτωση η) της παρ. 8 του άρθρου 14 του Κωδ.Πρ.Δ. 18/89 που προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ. 5 του ν. 1968/1991.

η) η επεξεργασία των κανονιστικών διαταγμάτων.

6) Στις παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του α.ν. 1712/1939 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 924/1979 καταργείται η φράση: "και μη συμπληρώσας το 70ό έτος της ηλικίας του".

1. Του Ινσπυτούτου προϊστάται Διευθυντής προσλαμβανόμενος δι' αποφάσεως του Υπουργού Δικαιοσύνης, κατόπιν προτάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ινσπυτούτου, επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου διάρκειας τριών ετών, διατελών ή διατελέσας καθηγητής Νομικής Σχολής ημεδαπού ή αλλοδαπού Πανεπιστημίου, γνωρίζων πλήρως δύο τουλάχιστον ευρωπαϊκός γλώσσας, εξών η μία αγγλική, γαλλική ή γερμανική και μη συμπληρώσας το 70όν έτος της ηλικίας του.

4. Υποδιευθυντής προσλαμβάνεται κτηρητής ή διδάκτωρ Νομικής Σχολής ημεδαπού ή αλλοδαπού Πανεπιστημίου ή δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω ή παρ' Εφέταις γνωρίζων πλήρως δύο τουλάχιστον ευρωπαϊκός γλώσσας, εξών η μία αγγλική, γαλλική ή γερμανική και μη συμπληρώσας το 70όν έτος της ηλικίας του, δι' αποφάσεως του Υπουργού Δικαιοσύνης, κατόπιν προτάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ινσπυτούτου, επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου διάρκειας τριών ετών.

7) Η παρ. 6 του άρθρου 5 του ν. 924/1979

6. Τα των αποδοχών των προσλαμβανόμενων διέπονται υπό των διατάξεων του ν.δ. 1198/1972 "περί του τρόπου ρυθμίσεως των όρων αμοιβής και εργασίας του επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικού του δημοσίου κ.λπ."

8) Η παρ. 5 του άρθρου 3 του ν.δ. 4561/1966, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν.δ. 32/1968

5. Ο Διευθυντής λαμβάνει κατά μήνα διά την εν τω Ινστιτούτω υπηρεσία του, αποζημιώσιν ίσην προς το εν τρίτον (1/3) των τακτικών αποδοχών του τακτικού καθηγητού του Πανεπιστημίου.

9) Διαγράφεται η πριν από το στοιχείο ε) λέξη "και" στο άρθρο 1 παρ. 2 του β.δ. 6/1961 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν.δ. 736/1970 και επανήλθε σε ισχύ με το άρθρο 39 του ν. 1884/1990.

10) Το άρθρο 29 του ν. 1478/1984.

*Άρθρο 29

Στην αρμοδιότητα και ευθύνη των μονάδων που αναφέρονται στο άρθρο 2 του Π.Δ/τος 671/1982 "Οργάνωση των νομικών υπηρεσιών της Διοίκησης" υπάγεται η διενέργεια όλων των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 του Ν.Δ. 4421/1964 "περί κυρώσεως της υπογραφείσης υπό της Ελλάδος εν Ν. Υπάρκη την 20ή Ιουνίου 1956 πολυμελούς Συμβάσεως περί διεκδικήσεως διατροφής εις την αλλοδαπήν".

καθως και κάθε άλλη δικαστική ενέργεια που ειδικότερα αναφέρεται στο παραπάνω Ν.Δ. 4421/1964 και η οποία ανάγεται στα καθήκοντα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ως Υπηρεσία λήψεως.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ρύθμιση θεμάτων εκτέλεσης ποινών, επιταχύνσεως και εκσυγχρονισμού των διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης και άλλων θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΘΕΜΑΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΠΟΙΝΩΝ

Άρθρο 1

1. Το άρθρο 57 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως ακολούθως:

“Αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές ούτε ανώτερη από πέντε εκατομμύρια (5.000.000) δραχμές και το πρόστιμο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές ούτε ανώτερο από διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές”.

2. Στην παρ. 2 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

“Σε ποινές φυλακίσεως άνω των δύο ετών, αν έχει εκτιθεί με οποιονδήποτε τρόπο το ήμισυ της ποινής και το προς έκτιση υπόλοιπο δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου κρατήσεως με αίτηση του κατάδικου είναι αποκλειστικά αρμόδιο να μετατρέψει τούτο σε χρηματική ποινή, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κρίνει από την εν γένει συμπεριφορά του κατάδικου ότι η μετατροπή δεν αρκεί για να αποτραπεί ο κατάδικος από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων. Κατά του εκδιδόμενου βουλευματος ο κατάδικος μπορεί να ασκήσει έφεση ενώπιον του συμβουλίου εφετών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του παρόντος. Η παραπάνω διάταξη δεν εφαρμόζεται, όπου σύμφωνα με διάταξη νόμου απαγορεύεται η μετατροπή της ποινής”.

3. Η παρ. 5 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως ακολούθως:

“5. Σε περίπτωση μετατροπής της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική ποινή ή πρόστιμο, η αρχική ποινή εκτελείται, μέχρι να καταβληθεί στο δημόσιο ταμείο ολόκληρο το ποσό της μετατροπής. Δικαιούται όμως ο κατάδικος μετά την πραγματική έκτιση του 1/4 της αρχικής ποινής να ζητήσει την καταβολή του υπολοίπου της μετατροπής εντός δύο ετών από την απόλυσή του. Η ρύθμιση γίνεται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου κρατήσεως, η οποία αναστέλλει την εκτέλεση της ποινής. Αν το ποσό της μετατροπής δεν καταβληθεί εντός της παραπάνω προθεσμίας, η χορηγηθείσα αναστολή ανακαλείται με όμοια διάταξη και διατάσσεται η εκτέλεση της ποινής. Οι παραπάνω διατάξεις ανακοινώνονται και στον εισαγγελέα εκτέλεσεως της ποινής. Ρύθμιση της καταβολής σε δόσεις δεν αποκλείεται. Δεύτερη αίτηση για ρύθμιση καταβολής του υπολοίπου της μετατροπής της ίδιας ποινής είναι απαράδεκτη”.

4. Οι απολύσεις, που γίνονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 82 του Π.Κ., όπως παραπάνω τροποποιήθηκε,

ανακοινώνονται από τους διευθυντές των καταστημάτων κρατήσεως στους αρμόδιους εισαγγελείς εκτέλεσεως των ποινών και στις αρμόδιες υπηρεσίες ποινικού μητρώου για την καταχώριση στα οικεία ατομικά δελτία.

5. Αλλοδαποί, που κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου εκτίουν ποινές φυλακίσεως και συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 2 ή 3 του παρόντος άρθρου, απελαύνονται αμέσως από τη χώρα με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών του τόπου κρατήσεως, εφόσον είχαν εισέλθει ή διέμεναν παράνομα στη χώρα και δεν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι για τη μη απέλασή τους. Η τυχόν υποβολή αιτήσεως, κατά τις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος ή και η καταβολή του ποσού της μετατροπής, δεν εμποδίζει την απέλαση.

6. Προσωπική κράτηση βάσει κειμένων διατάξεων των κατά την παράγραφο 2 του παρόντος απολυομένων για την είσπραξη των δικαστικών εξόδων και τελών, που έχουν επιβληθεί με τις αντίστοιχες καταδικαστικές αποφάσεις, δεν επιτρέπεται.

7. Στο άρθρο 100 Α του Ποινικού Κώδικα προστίθεται παράγραφος 8, που έχει ως εξής:

“8. Μέχρις ότου λειτουργήσει ο Κλάδος Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής, που προβλέπεται από τα άρθρα 15-17 του ν.1941/1991, τα καθήκοντα επιβλέψεως των όρων ασκούνται από τον εισαγγελέα του δικαστηρίου, που εξέδωσε την απόφαση για την αναστολή υπό επιτήρηση”.

8. Η παράγραφος 2 του παρόντος άρθρου μπορεί να εφαρμοστεί και σε όσους κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού εκτίουν οποιουδήποτε είδους ποινή στερητική της ελευθερίας πρόσκαιρης διάρκειας, εκτός αν εκτίεται ποινή για εμπορία ναρκωτικών ή παράβαση του ν. 1916/1991.

9. Οι παρ. 3 και 4 του άρθρου 370 Δ του Ποινικού Κώδικα αντικαθίστανται ως εξής:

“3. Ο παραβάτης των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή ενός εκατομμυρίου (1.000.000) μέχρι πενήντα εκατομμ. (50.000.000) δραχμ., αν ενήργησε κατ' επάγγελμα ή από φιλοκέρδεια.

4. Όποιος γνωστοποιεί στο κοινό δια του τύπου ή με τα μέσα μαζικής ενημερώσεως το περιεχόμενο των ανωτέρω αποτυπώσεων ή διαθετεί αυτές στο κοινό τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή πέντε (5) μέχρι ογδόντα (80) εκατομμυρίων δραχμών. Οι ίδιες ποινές επιβάλλονται και στον εκδότη και στο διευθυντή του εντύπου, καθώς και στον ιδιοκτήτη και στο διευθυντή του μέσου μαζικής ενημερώσεως. Αν δεν υπάρχει εκδότης ή διευθυντής του εντύπου, τιμωρείται με τις ποινές αυτές ο ιδιοκτήτης του. Σε περίπτωση νέας καταδίκης, ύστερα από προηγούμενη αμετάκλητη καταδική, επιβάλλεται και δήμευση των εγκαταστάσεων, μηχανημάτων και εν γένει αντικειμένων, που χρησιμοποιούνται για την έκδοση του εντύπου ή τη λειτουργία του μέσου ενημερώσεως”.

10. Οι διατάξεις α) του άρθρου 25 του ν. 2058/1952 “περί μέτρων ειρηνεύσεως” β) του άρθρου 24 του ν. 410/1976 “περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Ποινικού Κώδικος, του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας και άλλων πινών διατάξεων” και γ) του π.δ. 178/1980 “περί του μέτρου του ευεργετικού υπολογισμού του χρόνου εργασίας των καταδικών”, μπορούν να εφαρμόζονται αναλόγως και στις περιπτώσεις κρατούμενων ανηρρησιών συνειδήσεως, που εκτίουν ποινή στη στρατιωτική φυλακή της Σίνδου, ύστερα από

κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Δικαιοσύνης.

Άρθρο 2

Το άρθρο 53 του ν.1851/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

“1. Οι τακτικές άδειες χορηγούνται εφόσον:

α) Ο κατάδικος έχει εκτίσει το ένα πέμπτο της ποινής του χωρίς ευεργετικό υπολογισμό των ημερών εργασίας και η κράτηση έχει διαρκέσει, τουλάχιστον τρεις μήνες. Σε περίπτωση καταδίκης σε ισόβια κάθειρξη, η κράτηση πρέπει να έχει διαρκέσει τουλάχιστον δέκα έτη και εφόσον πρόκειται για ισόβια κάθειρξη λόγω μετατροπής από μη εκτελεσθείσα θανατική ποινή, κατά το άρθρο 96 παρ.1 του παρόντος Κώδικα, τουλάχιστον δεκαπέντε έτη. Σε περίπτωση ποινικού σωφρονισμού, ο έφηβος ή μετεφηβικής ηλικίας κατάδικος πρέπει να έχει εκτίσει το ήμισυ τουλάχιστον του ορισθέντος κατώτατου ορίου. Αν στον κατάδικο έχουν επιβληθεί περισσότερες ποινές κατά της ελευθερίας και δεν έχει γίνει προσμέτρηση τους σε μια συνολική ποινή κατά το άρθρο 94 του Π.Κ., για τον υπολογισμό της εκπιέσις ποινής κατά την έννοια της παρούσας διατάξεως λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των επί μέρους ποινών.

β) Δεν εκκρεμεί κατά του κατάδικου ποινική δίωξη για απόδραση κατά το άρθρο 173 του Π.Κ. ή για άλλη αξιόποινη πράξη, που επισύρει ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών και η οποία τελέσθηκε είτε πριν είτε μετά τον εγκλεισμό του στο κατάστημα κράτησης.

γ) Εκτιμάται ότι δεν υπάρχει κίνδυνος φυγής του κατάδικου ή τελέσεως, κατά τη διάρκεια της άδειας, νέων εγκλημάτων. Για τη διαπίστωση περί του ότι συντρέχει αυτή η προϋπόθεση εκτιμώνται: ιδίως: α) η προσωπικότητα του κατάδικου και η εν γένει συμπεριφορά του μετά την τέλεση της πράξης, κατά τη διάρκεια της κράτησης και κατά τη διάρκεια των αδειών, που προβλεπόμενως του έχουν ήδη χορηγηθεί β) η ατομική, επαγγελματική και κοινωνική κατάσταση του ίδιου και της οικογενείας του, καθώς και οι τυχόν οικογενειακές του υποχρεώσεις. Επίσης συνεκτιμάται η ωφέλεια, την οποία μπορεί να έχει για την προσωπικότητα του κρατούμενου και τη μελλοντική του εξέλιξη η λήψη μέτρων για τη σταδιακή επάνοδό του σε καθεστώς πλήρους ελευθερίας”.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 3

1. Στο άρθρο 64 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 2, που έχει ως ακολούθως:

“2. Με την επιφύλαξη της διατάξεως του άρθρου 89 παρ. 1, όταν από διάταξη νομου η υποχρέωση για την αποκατάσταση της ζημιάς ή την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης ή της ψυχικής οδύνης, περιορίζεται αποκλειστικά σε τρίτον αστικής υπεύθυνο, ο, κατά το άρθρο 63, νομιμοποιούμενος σε άσκηση πολιτικής αγωγής μπορεί να παραστεί ως πολιτικός ενάγων κατά του κατηγορούμενου προς υποστήριξη της κατηγορίας και μόνο. Η σχετική δήλωση μπορεί να γίνει τόσο κατά την προδικασία όσο και στο ακροατήριο, σύμφωνα με το άρθρο 84”

2. Στο άρθρο 104 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 2, που έχει ως εξής:

“2. Όταν ενεργείται προανάκριση, σύμφωνα με το

άρθρο 243 παραγραφοί 1 και 2, ο κατηγορούμενος μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματα, που προβλέπονται στα άρθρα 101 και 102 και να υποβάλει εγγράφως την απολογία του εκπροσωπούμενος από συνήγορο, που διορίζεται κατά το άρθρο 96 παρ.2, εκτός αν θεωρείται αναγκαία η αυτοπρόσωπη εμφάνισή του, κατά την κρίση εκείνου που ενεργεί την προανάκριση”.

3. Στην παρ.2 του άρθρου 142 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται τελευταίο εδάφιο, που έχει ως εξής:

“Η ημερομηνία υπογραφής των καθαρογραμμένων πρακτικών σημειώνεται αυθημερόν σε ειδικό βιβλίο, που τηρείται στην οικεία γραμματεία”.

4. Το πρώτο εδάφιο της παρ.3 του άρθρου 145 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

“3. Μέσα σε είκοσι ημέρες από την, κατά το άρθρο 142 παρ.2 εδάφιο τελευταίο, καταχώριση στο ειδικό βιβλίο καθαρογραμμένων πρακτικών είναι δυνατό να ζητηθεί από τους διαδίκους και τον εισαγγελέα ή να προκληθεί αυτεπαγγέλτως από το δικαστή η διόρθωση λαθών, που υπάρχουν στα πρακτικά ή η συμπλήρωση των ελλείψεων, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ.1”

5. Στην παρ.2 του άρθρου 308 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται τελευταίο εδάφιο, που έχει ως εξής:

“Πριν παρέλθει χρονικό διάστημα δέκα ημερών από την ειδοποίηση η οικεία δικογραφία δεν εισάγεται στο συμβούλιο, αλλά παραμένει στη γραμματεία της εισαγγελίας”.

6. Στην παρ.5 του άρθρου 327 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο τελευταίο, που έχει ως εξής:

“Σε κάθε, πάντως, περίπτωση ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα να προτείνει και εξετάσει τρεις τουλάχιστον μάρτυρες υπερασπίσεως”.

7. Το άρθρο 374 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 374

1. Σε κάθε δικάσιμο προσδιορίζονται για εκδίκαση μέχρι τριάντα υποθέσεις, αν πρόκειται για το τριμελές πλημμελειοδικείο, ή μέχρι εξήντα αν πρόκειται για το μονομελές. Ο αριθμός αυτός μπορεί να αυξηθεί αν ο εισαγγελέας, λαμβάνοντας υπόψη και τα στατιστικά δεδομένα, κρίνει ότι όλες οι υποθέσεις μπορούν να περατωθούν εντός της ημέρας.

2. Ο εισαγγελέας, όταν προσδιορίζει τις υποθέσεις κάθε δικασίμου τις κατανέμει σε τρία μέρη, αφού πάντοτε λάβει υπόψη του το χρόνο τελέσεως της πράξεως. Το πρώτο μέρος περιλαμβάνει τις υποθέσεις, που επικείται η παραγραφή τους, το δεύτερο εκείνες που προέρχονται από αναβολή και το τρίτο τις λοιπές υποθέσεις, εκτός αν ο εισαγγελέας με διάταξή του κρίνει διαφορετικά.

3. Τρεις ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, ο γραμματέας της εισαγγελίας αναρτά, στον προς τούτο χώρο της εισαγγελίας, αντίγραφο της σειράς των υποθέσεων, σύμφωνα με το έκθεμα, σημειώνοντας και το χρόνο που θα εκδικαστούν. Η σειρά του εκθέματος δεν μπορεί να αλλάξει παρά μόνο με απόφαση του δικαστηρίου, που δημοσιεύεται κατά την έναρξη της συνεδρίασεως και αφορά υπόθεση στην οποία όλοι οι διάδικοι είναι παρόντες. Μπορεί όμως το δικαστήριο, με απόφασή του και κατά τη διάρκεια της συνεδρίασεως, να μεταθέσει τη συζήτηση για ορισμένη υπόθεση σε επόμενο μόνο αριθμό της σειράς, ύστερα από αίτηση κάποιου από τους διαδίκους ή και αυτεπαγγέλτως για

εξαιρετικούς λόγους".

8. Στο άρθρο 375 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος, που παίρνει τον αριθμό 1 και έχει ως κατωτέρω, οι δε παράγραφοι 1, 2 και 3 παίρνουν αντιστοίχως τους αριθμούς 2, 3 και 4.

1. Οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου έχουν εφαρμογή και στο εφετείο εκτός από την παρ. 1".

9. Το εδάφιο β' της παρ.2 του άρθρου 486 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας καταργείται.

10. Τα ποσά, τα οποία προβλέπονται στα στοιχεία α', β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως αυτό τροποποιήθηκε από την παράγραφο 6 του άρθρου 22 του ν.1868/1989 και το άρθρο 33 του ν.1941/1991, ανακαθορίζονται ως εξής:

α) Το ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών στο στοιχείο α' αυτού ανακαθορίζεται στο ποσό των ογδόντα χιλιάδων (80.000) δραχμών.

β) Το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών στο στοιχείο β' αυτού ανακαθορίζεται στο ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) δραχμών.

γ) Το ποσό των εκατόν εικοσι χιλιάδων (120.000) δραχμών στο στοιχείο γ' αυτού ανακαθορίζεται στο ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών.

11. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Μπορεί όμως το δικαστήριο, όταν επιβάλει ποινή φυλακίσεως, να χορηγήσει ανασταλτικό αποτέλεσμα στην έφεση, που θα ασκηθεί από τον κατηγορούμενο, εφαρμοζόμενης κατά τα λοιπά της παραγράφου 2 του παρόντος".

12. Το εδάφιο β' της παρ. 7 του άρθρου 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

"Η αίτηση απευθύνεται στο συμβούλιο πλημμελειοδικών, αν η έφεση είναι εκκρεμής στο τριμελές πλημμελειοδικείο, ή εφετών, αν η έφεση είναι εκκρεμής στο τριμελές ή πενταμελές εφετείο ή μικτό ορκωτό εφετείο και κατά τη συζήτησή της κλητεύεται ο κατηγορούμενος, σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 161, ο οποίος δικαιούται σε κάθε περίπτωση να εκπροσωπηθεί από συνήγορο, που διορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 96 παράγραφος 2".

13. Η παρ. 8 του άρθρου 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας καταργείται.

14. Η παρ. 2 του άρθρου 508 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"2. Η διάταξη της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζεται, αν η αίτηση αναφέρεως ασκείται εναντίον αποφάσεως, που έχει απορρίψει την έφεση ως ανυποστήρικτη ή απαράδεκτη ή αν δόθηκε είτε αρχικά είτε μεταγενέστερα ανασταλτικό αποτέλεσμα στην αίτηση αναφέρεως σύμφωνα με το άρθρο 471 παράγραφος 2".

Άρθρο 4

1. Η παρ. 3 του άρθρου 6 του ν.1916/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Η παράβαση της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου τιμωρείται με χρηματική ποινή πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών μέχρι εκατό εκατομμυρίων (100.000.000) δραχμών. Η εξ αμελείας παράβαση τιμωρείται με χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών".

2. Στο άρθρο 7 του ν.1916/1990 προστίθενται οι παρακάτω παράγραφοι 1 και 2, οι δε υπάρχουσες αριθμούνται σε 3, 4 και 5:

1. Η ποινική δίωξη για τα κατά τον παρόντα νόμο

κακούργηματα τα συναφή προς αυτά κακούργηματα και πλημμελήματα ασκείται από τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, Θεσσαλονίκης ή Πατρών, η δε ανάκριση διεξάγεται από Εφέτη Ανακριτή των ως άνω δικαστηρίων, που ορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 26 του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών. Στην περίπτωση αυτήν ως συμβούλιο ή δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο νοείται του οικείου εφετείου. Για την εφαρμογή της διατάξεως οι περιφέρειες του Εφετείου Πειραιά, Ναυπλίου, Κρήτης, Δωδεκανήσου και Αιγαίου υπάγονται στο Εφετείο Αθηνών, οι περιφέρειες των Εφετείων Ιωαννίνων και Κέρκυρας στο Εφετείο Πατρών και οι περιφέρειες των Εφετείων Θράκης, Δυτικής Μακεδονίας και Λάρισας στο Εφετείο Θεσσαλονίκης. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρεται εισαγγελέας ή συμβούλιο πλημμελειοδικών νοείται ο εισαγγελέας και το συμβούλιο εφετών.

2. Προκειμένου να ασκηθεί η κατά την παράγραφο 1 ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, που έχει επιληφθεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας των σχετικών εγκλημάτων, διαβιβάζει αμέσως τα εις χείρας του στοιχεία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέροντας σχετικά."

3. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 του ν.1916/1990 διαγράφονται οι λέξεις "εξαιρέσει του εδαφ. ι' της παρ.1 του άρθρου 1".

4. Οι προηγούμενες διατάξεις δεν εφαρμόζονται στις εκκρεμείς υποθέσεις κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, οι οποίες ως προς τα παραπάνω θέματα εξακολουθούν να διέπονται από το ν. 1916/1990, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του.

5. Το πρώτο εδάφιο της παρ.1 του άρθρου 9 του ν.1916/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Αρμόδιος εισαγγελέας, που εποπτεύει το όλο έργο της ανακρίσεως, προανακρίσεως και προκαταρκτικής εξετάσεως για τα εγκλήματα του παρόντος νόμου και τα συναφή προς αυτά, είναι αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος ορίζεται μαζί με έναν αναπληρωτή του, αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή εισαγγελέα εφετών, με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου για μια διετία, που μπορεί να ανανεωθεί".

6. Η παρ. 2 του άρθρου 15 του ν.1916/1990 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"2. Αντικατάσταση της προσωρινής κρατήσεως, που διατάχθηκε για κακούργημα, το οποίο αναφέρεται στον παρόντα νόμο, με περιοριστικούς όρους η άρση της προσωρινής κρατήσεως διατάσσεται με διάταξη του ανακριτή ύστερα από σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα και σε περίπτωση διαφωνίας τους με βούλευμα του αρμόδιου δικαστικού συμβουλίου".

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 5

Μετά το άρθρο 394 του Π.Κ. προστίθεται άρθρο 394 Α, που έχει ως εξής:

Άρθρο 394 Α

Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα

1. Με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών τιμωρείται όποιος από κερδοσκοπία ή με το σκοπό να συγκαλύψει

την αληθή προέλευση ή να παράσχει συνδρομή σε πρόσωπο που ενέχεται στα κατωτέρω εγκλήματα, προκειμένου αυτό να αποφυγει τη δίωξη, την εκτέλεση επιβληθείσας ποινής ή μέτρου ασφαλείας ή δημεύσεως, αγοράζει, αποκρύπτει, λαμβάνει ως εμπράγματη ασφάλεια, δέχεται στην κατοχή του, καθίσταται οπωσδήποτε δικαιούχος, μετατρέπει ή μεταβιβάζει οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο, που προέρχεται από εγκλημα αρπαγής (άρθρο 322) ληστείας (άρθρο 380) εκβίασης σε βαθμό κακουργήματος (άρθρο 385, παρ. 1α), κλοπής κατά το άρθρο 374, περιπτώσεις α'-στ', παραγωγής, εμπορίας ή διακίνησης ναρκωτικών, κατασκευής, εμπορίας ή διακίνησης όπλων, εκρηκτικών ή εμπρηστικών υλών ή μέσων χημικού ή βιολογικού πολέμου, ή από έγκλημα που αφορά αφαίρεση και μεταμόσχευση ανθρώπινων ιστών και οργάνων ή από συμμετοχή σε τέτοια εγκλήματα, ή μεσολαβεί στη διενέργεια τέτοιων πράξεων. Αν ο δράστης ενεργεί τέτοιες πράξεις κατ'επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή αν το περιουσιακό στοιχείο είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, επιβάλλεται κάθειρξη. Επίσης επιβάλλεται υποχρεωτικά δήμευση των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων, πλην εκείνων των οποίων διατάσσεται η επιστροφή στον ιδιοκτήμονα, ως και των πάσης φύσεως αντικειμένων, χρημάτων ή αξιών, που χρησιμοποίησαν ή προορίζονταν να χρησιμοποιούν για την τέλεση του εγκλήματος.

2. Οι ποινές της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλονται ανεξάρτητα από το αν είναι τιμωρητές ή όχι ο υπαίτιος του εγκλήματος, από το οποίο προέρχεται το περιουσιακό στοιχείο, ή αν το έγκλημα αυτό τελέστηκε στην αλλοδαπή.

3. Ως περιουσιακό στοιχείο κατά την έννοια της πρώτης παραγράφου νοούνται κινητά και ακίνητα πράγματα, δικαιώματα και έγγραφα που αποτελούν τίτλο ιδιοκτησίας ή ενσωματώνουν ή αποδεικνύουν περιουσιακά δικαιώματα, το τίμημα τους και τα αντικείμενα που αποκτήθηκαν μέσω αυτών.

Άρθρο 6

1. Αν κατά τη διενέργεια προκαταρκτικής εξετάσεως, προανακρίσεως, ή ανακρίσεως για οποιοδήποτε έγκλημα προκύψουν υπόνοιες για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, το δικαστικό συμβούλιο μπορεί μετά από πρόταση του εισαγγελέα ή αίτηση του ανακριτή να διατάξει με ειδικώς αιτιολογημένο βούλευμα την, εκ μέρους οποιουδήποτε πιστωτικού ιδρύματος ή χρηματοδοτικού οργανισμού, παροχή κάθε πληροφορίας, έστω και απόρρητης, ή αποδεικτικού στοιχείου σχετικού με το άνοιγμα και την κίνηση λογαριασμού, κατάθεση χρημάτων ή παροχή οποιωνδήποτε υπηρεσιών, που κατά την κρίση του συμβουλίου ενδέχεται να σχετίζονται με νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.

2. Όταν διεξάγεται κυρία ανάκριση για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, μπορεί ο ανακριτής να απαγορεύσει την κίνηση των λογαριασμών και το άνοιγμα των θυρίδων του κατηγορούμενου, έστω και κοινών με άλλο πρόσωπο, εφόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι οι λογαριασμοί αυτοί ή οι θυρίδες περιέχουν χρήματα ή πράγματα, που προέρχονται από νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Μετά το πέρας της ανακρίσεως αρμόδιο να διατάξει τα παραπάνω είναι το δικαστικό συμβούλιο. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου επέχει θέση εκθέσεως κατασχέσεως, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορούμενου ή του τρίτου,

δεν είναι απαραίτητο να αναφέρει συγκεκριμένο λογαριασμό ή θυρίδα, επιδίδεται δε στον κατηγορούμενο και στο διευθυντικό στέλεχος του πιστωτικού ιδρύματος ή χρηματοδοτικού οργανισμού ή στο διευθυντή του υποκαταστήματος όπου εδρεύει ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας. Σε περίπτωση κοινού λογαριασμού ή θυρίδας, επιδίδεται και στον τρίτο.

3. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο απαγόρευση, θα ισχύει από την επόμενη ημέρα της επιδόσεως της διατάξεως του ανακριτή ή του βουλεύματος του δικαστικού συμβουλίου στο διευθυντικό στέλεχος ή στο διευθυντή του υποκαταστήματος. Έκτοτε απαγορεύεται το άνοιγμα της θυρίδας, είναι δε άκυρη έναντι του Δημοσίου τυχόν εκταμίευση χρημάτων από το λογαριασμό. Υπάλληλος του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοδοτικού οργανισμού, που παραβιάζει τις κατά την προηγούμενη παράγραφο απαγορεύσεις, τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως μέχρι δύο (2) ετών.

4. Αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του παρόντος, μπορεί ο ανακριτής ή το δικαστικό συμβούλιο να διατάξει την απαγόρευση εκποιήσεως ορισμένου ακινήτου του κατηγορούμενου. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου επέχει θέση εκθέσεως κατασχέσεως, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορούμενου και επιδίδεται στον κατηγορούμενο και στον αρμόδιο φύλακα μεταγραφών, ο οποίος υποχρεούται να προβεί αυθημερόν σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, ρυθμίζονται τα της εγγραφής της ανωτέρω σημείωσης στα οικεία βιβλία, τα της αρχειοθετήσεως του κοινοποιηθέντος εγγράφου, ως και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

5. Κάθε δικαιοπραξία, υποθήκη, κατάσχεση ή άλλη πράξη, που εγγράφεται στα βιβλία του υποθηκοφυλακείου μετά τη σημείωση της προηγούμενης παραγράφου, δεν λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 του παρόντος.

6. Ο κατηγορούμενος και ο τρίτος δικαιούνται να ζητήσουν την άρση της διατάξεως του ανακριτή ή την ανάκληση του βουλεύματος του δικαστικού συμβουλίου, με αίτησή τους που απευθύνεται προς το δικαστικό συμβούλιο και κατατίθεται στον ανακριτή ή τον εισαγγελέα, εντός δέκα (10) ημερών από της επιδόσεως σ' αυτόν της διατάξεως ή του βουλεύματος. Το συμβούλιο, στο οποίο δεν μετέχει ο ανακριτής, αποφαινεται αμετακλήτως εντός πέντε (5) ημερών. Η διάταξη ή το βούλευμα ανακαλείται αυτεπαγγέλτως αν προκύψουν νέα στοιχεία.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 7

1. Η παρ. 1 του άρθρου 14 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

1. Στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων υπάγονται όλες οι διαφορές που μπορούν να αποτημηθούν σε χρήματα και που η αξία του αντικειμένου τους δεν υπερβαίνει το ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές.

2. Στην παρ. 2 του άρθρου 14 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) και ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών αυξάνεται αντίστοιχα σε ένα εκατομμύριο (1.000.000) και τρία εκατομμύρια (3.000.000) δραχμές.

3. Στην παρ. 4 του άρθρου 173 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών αυξάνεται σε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές.

4. Στο άρθρο 205 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) έως πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών αυξάνεται σε πενήντα χιλιάδες (50.000) έως τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές.

5. Στην παρ. 1 του άρθρου 207 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των χιλίων (1.000) έως πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών αυξάνεται σε δέκα χιλιάδες (10.000) έως εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές.

6. Στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 393 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμών αυξάνεται σε πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές.

7. Στα άρθρα 466 και 467 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των εξήντα χιλιάδων (60.000) δραχμών αυξάνεται σε εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές.

8. Στην παρ. 2 του άρθρου 1047 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των εξήντα χιλιάδων (60.000) δραχμών αυξάνεται σε εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές.

9. Τα ποσά, που αναφέρονται στις διατάξεις των άρθρων 14, 173 παράγραφος 4, 205, 207 παράγραφος 1, 393, 466, 511, 552 και 1047 παράγραφος 2 του Κ.Πολ.Δ., μπορούν του λοιπού να αυξηθούν με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 8

1. Στο άρθρο 15 του Κ.Πολ.Δ. καταργείται η περίπτωση με τον αριθμό 14.

2. Στο άρθρο 16 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται περίπτωση 13, που έχει ως εξής:

“13. Οι πάσης φύσεως διαφορές που αφορούν σε αποζημιώσεις οποιασδήποτε μορφής περιουσιακής ζημίας ή ηθικής βλάβης, που προκλήθηκε δια του τύπου ή με ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές, ως και οι συναφείς προς αυτές αξιώσεις προστασίας της προσωπικότητας των προσβληθέντων, εφόσον δεν υπερβαίνουν το ποσό των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών”.

3. Το άρθρο 17 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 17

Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται ανεξάρτητα από την αξία του αντικειμένου: 1) οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 681 Β, καθώς και εκείνες που αφορούν τη ρύθμιση της οικογενειακής στέγης και την κατανομή των κινητών μεταξύ των συζύγων σε περίπτωση διακοπής της συμβίωσης, 2) οι διαφορές ανάμεσα στους ιδιοκτήτες ορόφων ή διαμερισμάτων από τη σχέση της οροφωκτησίας, καθώς και οι διαφορές ανάμεσα στους διαχειριστές ιδιοκτησίας κατ' ορόφους και στους ιδιοκτήτες ορόφων και διαμερισμάτων και 3) οι διαφορές που αφορούν την ακύρωση αποφάσεων της γενικής συνέλευσης σωματείων ή συνεταιρισμών”.

4. Μετά το άρθρο 93 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται άρθρο 93 Α, που έχει ως εξής:

Άρθρο 93 Α

1. Η πρόσθετη παρέμβαση, η προσεπίκληση και η ανακοίνωση δίκης προσδιορίζονται να συζητηθούν υποχρεωτικά την ίδια δικάσιμο με την κύρια παρέμβαση.

2. Με ποινή απαραδέκτου η πρόσθετη παρέμβαση επιδίδεται σε όλους τους διαδίκους δέκα (10) ημέρες

πριν από τη συζήτηση, ενώ η προσεπίκληση και η ανακοίνωση δίκης επιδίδονται στον τρίτο είκοσι (20) ημέρες πριν από τη συζήτηση.

3. Αν ο τρίτος διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής η προθεσμία επίδοσης στην προσεπίκληση είναι εξήντα (60) ημέρες, ενώ στην ανακοίνωση είναι σαράντα (40) ημέρες. Στην περίπτωση της προσεπίκλησης η συζήτηση της κύριας υπόθεσης γίνεται υποχρεωτικά στην ίδια δικάσιμο της προσεπίκλησης”.

5. Το άρθρο 149 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

“Η προβλεπόμενη στο άρθρο 341 παράγραφος 3 τελευταίο εδάφιο παράταση της προθεσμίας των αποδείξεων χορηγείται από τον εισηγητή ή από το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση διαδίκου”.

6. Στο άρθρο 241 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται δεύτερη παράγραφος, που έχει ως εξής:

“2. Η για οποιονδήποτε λόγο μεταίωση της συζήτησης της υπόθεσης δεν αποτελεί διαδικαστική πράξη του δικαστηρίου ή των διαδίκων”.

7. Μετά το άρθρο 270 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται άρθρο 270 Α, που έχει ως εξής:

Άρθρο 270 Α

Ενώπιον των πολυμελών πρωτοδικείων, που δικάζουν σε πρώτο βαθμό μετά την περάτωση των αποδείξεων, ο εισηγητής ορίζει αυτεπαγγέλτως με πράξη του, που ανακοινώνεται προφορικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και αυτών που δεν παρίστανται και καταχωρίζεται στα πρακτικά δικάσιμο για τη μετ' απόδειξη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου. Η δικάσιμος αυτή δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από τρεις μήνες από την ημερομηνία της περάτωσης των αποδείξεων. Σε περίπτωση μεταίωσης της ορισθείσας από τον εισηγητή δικάσιμου για τη μετ' απόδειξη συζήτηση της υπόθεσης νέα δικάσιμος ορίζεται ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε των διαδίκων”.

Ε. Η παρ. 2 του άρθρου 270 του Κ.Πολ.Δ. έχει εφαρμογή και στις δίκες που διεξάγονται κατά την ειδική διαδικασία των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων.

9. Το άρθρο 283 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

“2. Οι παρεμπιπτούσες αγωγές μπορούν να ασκηθούν σε κάθε στάση της δίκης και κατ' έφεση, πρέπει όμως να επιδίδονται στον εναγόμενο, με ποινή απαραδέκτου, δέκα (10) ημέρες πριν από την επόμενη διαδικαστική πράξη του δικαστηρίου, εκτός αν περιέχουν αυτοτελή αίτηση, οπότε πρέπει να ασκηθούν ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και να κοινοποιηθούν στον εναγόμενο, με ποινή απαραδέκτου, δέκα (10) ημέρες πριν από την πρώτη συζήτηση της κύριας υπόθεσης”.

10. Στο άρθρο 341 του Κ.Πολ.Δ. επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

α. Τα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 1 αντικαθίστανται ως εξής:

“Στις λοιπές περιπτώσεις το δικαστήριο εκδίδει απόφαση, με την οποία τάσσει αποδείξεις”.

β. Οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται ως εξής: “2. Η απόφαση που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο αναφέρει το δικαστήριο που την εκδίδει, τη σύνθεσή του, τα ονοματεπώνυμα των διαδίκων και των τυχόν εκπροσώπων τους, καθώς και τα ονοματεπώνυμα των δικαστικών πληρεξουσίων τους και, αφού κρίνει επί του παραδεκτού και νόμου βάσιμου των υποβαλλόμενων από τους διαδίκους αιτήσεων, ορίζει:

α) το θέμα της απόδειξης, που περιέχει τους ουσιώδεις πραγματικούς ισχυρισμούς, οι οποίοι αμφισβητούνται και δεν έχουν αποδειχθεί. β) το διάδικο, ο οποίος φέρει το βάρος της απόδειξης και τα αποδεικτικά μέσα, με τα οποία θα γίνει αυτή, γ) τον τόπο και την αρχή ενώπιον της οποίας θα γίνει η διεξαγωγή, δ) τη δικάσιμο, κατά την οποία θα διεξαχθούν οι αποδείξεις και ε) την προθεσμία διεξαγωγής των αποδείξεων.

3. Η απόδειξη διεξάγεται ενώπιον του δικαστηρίου και επί πολυμελούς δικαστηρίου ενώπιον μέλους του, που ορίζεται ως εισηγητής, και γίνεται πάντοτε στο ακροατήριο κατά τη δικάσιμο, η οποία έχει οριστεί με την απόφαση περί αποδείξεων. Η διεξαγωγή των αποδείξεων ολοκληρώνεται σε μια δικάσιμο, κατά την οποία προσάγονται από τους διαδίκους όλα τα αποδεικτικά τους μέσα. Αν ο χρόνος δεν επαρκεί, επιτρέπεται μια μόνο διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα, με προφορική ανακοίνωση, που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και εκείνων που δεν παρίστανται. Η προθεσμία διεξαγωγής των αποδείξεων ορίζεται κατ' ανώτατο όριο σε εννέα μήνες. Αν η απόδειξη πρόκειται να διεξαχθεί στο εξωτερικό, έστω και κατά ένα μέρος, η προθεσμία αυτή ορίζεται κατά ανώτατο όριο σε δώδεκα μήνες. Και στις δύο περιπτώσεις η προθεσμία διεξαγωγής των αποδείξεων μπορεί να παραταθεί μια μόνο φορά για τρεις ακόμα μήνες.

γ. Στην παράγραφο 6 τα δύο τελευταία εδάφια αντικαθίστανται ως εξής:

‘Η απόφαση αυτή γνωστοποιείται από τον εισηγητή κατά τη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας, οπότε γίνεται σχετική μνεία στα πρακτικά’

δ. Όπου σε άλλες διατάξεις του Κ.Πολ.Δ. γίνεται λόγος για ‘πράξη δικαστηρίου’, που αναφέρεται στη διεξαγωγή των αποδείξεων, αντικαθίσταται με τη λέξη ‘απόφαση’.

11. Τα εδάφια β' και γ' του άρθρου 396 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίστανται ως ακολούθως:

‘Ο αριθμός των μαρτύρων δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δύο για κάθε πλευρά. Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, οι οποίες πρέπει να αιτιολογούνται ειδικώς στην απόφασή του, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει τρεις μάρτυρες για κάθε πλευρά. Στις περιπτώσεις ομοδικίας μπορεί να ορίζεται ένας μάρτυρας για κάθε ομόδικο, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο’.

12. Η παράγραφος 1 του άρθρου 406 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

‘1. Η εξέταση των μαρτύρων γίνεται ενώπιον του δικαστηρίου και επί πολυμελών δικαστηρίων ενώπιον του εισηγητή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 341 παράγραφος 3. Η εξέταση των μαρτύρων γίνεται πάντοτε στο ακροατήριο επί μονομελών δικαστηρίων κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και επί πολυμελών δικαστηρίων κατά τη δικάσιμο, η οποία έχει οριστεί με την απόφαση περί αποδείξεων’.

Άρθρο 9

1. Το άρθρο 501 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

‘Ανακοπή κατά απόφασης που έχει εκδοθεί ερήμην επιτρέπεται, αν εκείνος που δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή εμπρόθεσμα ή αν συντρέχει λόγος ανώτερης βίας’.

2. Στο τέλος του άρθρου 575 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

‘Σε κάθε περίπτωση αναβολής της συζήτησης το δικαστήριο μπορεί να διατηρήσει την κατά το άρθρο 565 παράγραφο 2 αναστολή’.

3. Το άρθρο 625 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

‘Αρμόδιος να εκδόσει διαταγή πληρωμής είναι ο ειρηνοδίκης. Για την έκδοση διαταγής πληρωμής δεν γίνεται συζήτηση στο ακροατήριο’.

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 632 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

‘1. Ο οφειλέτης κατά του οποίου στρέφεται η διαταγή πληρωμής έχει το δικαίωμα μέσα σε δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες από την επίδοσή της μαζί με τα αντίγραφα των εγγράφων που αποδεικνύουν την απαίτηση να ασκήσει ανακοπή, η οποία απευθύνεται στο δικαστήριο, το οποίο είναι καθ' ύλην αρμόδιο. Η επίδοση της ανακοπής και της αίτησης αναστολής της επόμενης παραγράφου μπορούν να γίνουν είτε στο δικηγόρο που υπέγραψε την αίτηση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής είτε στη διεύθυνση εκείνου κατά του οποίου στρέφονται. Η διεύθυνση αναφέρεται στη διαταγή πληρωμής, εκτός αν γνωστοποιηθεί με δικόγραφο μεταβολή που τυχόν έχει επέλθει’.

5. Στο τέλος της παραγράφου 1 των άρθρων 653 και 673 και της παραγράφου 3 του άρθρου 764 του Κ.Πολ.Δ. προστίθενται οι λέξεις ‘ή αν συντρέχει λόγος ανώτερης βίας’.

6. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 674 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

‘Σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος εφαρμόζονται ως προς την έφεση οι διατάξεις του άρθρου 272 για την ερημοδικία του ενάγοντος’.

7. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 681 Β του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται περίπτωση γ', που έχει ως εξής:

‘γ. η ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων’.

8. Μετά το άρθρο 681 Γ' του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται άρθρο 681 Δ', που έχει ως εξής:

Άρθρο 681 Δ'

Διαφορές που αφορούν σε προσβολές από δημοσιεύματα ή ραδιοηλεκτρονικές εκπομπές.

1. Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 666 παρ.1, 667, 670, 671 παρ.1 έως 3 και 672-676 δικάζονται οι πάσης φύσεως διαφορές που αφορούν σε αποζημιώσεις οποιασδήποτε μορφής περιουσιακής ζημίας ή ηθικής βλάβης που προκλήθηκε δια του τύπου ή με ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές, ως και οι συναφείς προς αυτές αξιώσεις προστασίας της προσωπικότητας των προσβληθέντων, εφόσον δεν υπερβαίνουν το ποσό των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών.

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 681 Β' εφαρμόζεται και εν προκειμένω.

9. Η παράγραφος 2 του άρθρου 690 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

‘2. Το μονομελές πρωτοδικείο ή το ειρηνοδικείο δικάζουν την αίτηση με τη σύμπραξη γραμματέα, ο οποίοςς τηρεί πρακτικά’.

10. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 804 του Κ.Πολ.Δ. προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

‘Διενέργεια πραγματογνωμοσύνης δεν διατάσσεται αν εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση έχει κριθεί και πιστοποιείται ότι φέρει αναπηρία σε ποσοστό 67% και άνω, λόγω νοητικής καθυστέρησης ή αυτισμού, με απόφαση της Πρωτοβάθμιας ή της Δευτεροβάθμιας Υπηρεσιακής Υγειονομικής Επιτροπής ή της Ανώτατης

Υγειονομικής Επιτροπής Στρατού ή οικείου ασφαλιστικού φορέα, με την οποία απονέμεται σύνταξη ή καθίσταται προστατευόμενο μέλος συνταξιούχου γονέα. Στην περίπτωση κατά την οποία δεν υφίσταται σχετική απόφαση, η πραγματογνωμοσύνη μπορεί να διενεργείται σε δημόσιο νοσοκομείο από ιατρούς αντίστοιχων ειδικοτήτων'.

11. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 871 του Κ.Πολ.Δ. μετά τις λέξεις 'έχει ανατεθεί' αντικαθίσταται η φράση 'και πριν περάσουν τρία έτη' με τη φράση 'και πριν περάσει ένα έτος'.

12. Στο άρθρο 882 παράγραφος 5 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

'Σε κάθε περίπτωση η διαιτητική απόφαση μπορεί να ορίζει ότι τα μέρη είναι υπόχρεα εις ολόκληρο για την καταβολή της αμοιβής και των εξόδων, οπότε εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 480 επ. του Αστικού Κώδικα'.

13. Στο άρθρο 899 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

'3. Η άσκηση της αγωγής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης. Εφόσον η αγωγή ασκήθηκε παραδεκτά, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να χορηγήσει αναστολή, με ή και χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της αγωγής, αν πιθανολογεί την ευδοκίμηση κάποιου λόγου ακύρωσης'.

14. Στο άρθρο 901 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

'3. Η άσκηση της αγωγής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης. Εφόσον η αγωγή ασκήθηκε παραδεκτά, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να χορηγήσει αναστολή με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της αγωγής, αν πιθανολογεί την ευδοκίμηση κάποιου λόγου ανυπαρξίας'.

Άρθρο 10

1. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου του άρθρου 924 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

'Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι διαταγή πληρωμής, απαιτείται επίδοση και αντιγράφου των εγγράφων που αποδεικνύουν την αιτία της έκδοσής της'.

Στο επόμενο εδάφιο της ίδιας διάταξης μετά τη φράση 'Η επιταγή γράφεται κάτω από το αντίγραφο' προστίθενται οι λέξεις 'του απογράφου'.

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 926 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

'Μετά την επίδοση της επιταγής δεν μπορεί με ποινή ακυρότητας να γίνει άλλη πράξη εκτέλεσης πριν περάσουν τρεις (3) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση'.

3. Στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 933 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

'Επί διαταγών πληρωμής η ανακοπή εισάγεται στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο'.

4. Η περίπτωση με το στοιχείο γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 934 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

'γ) αν αφορά την εγκυρότητα της τελευταίας πράξης εκτέλεσης μέσα σε ένα μήνα αφότου η πράξη αυτή ενεργηθεί, ή εφόσον πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την ημέρα του πλειστηριασμού ή του αναπλειστηριασμού, αν πρόκειται για κινητά, και σε δύο μήνες από τη χορήγηση της περιλήψης κατακυρωτικής έκθεσης, αν πρόκειται για ακίνητα, πλοία ή αεροσκάφη'.

5. Στο άρθρο 937 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται δεύτερη παράγραφος, που έχει ως εξής:

'2. Στις δίκες αυτές η προθεσμία της παραγράφου 2 του άρθρου 564 είναι εξήντα (60) ημέρες. Η δικάσιμος για τη συζήτηση της αναίρεσης δεν μπορεί να ορισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 568, σε χρόνο που υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες. Οι προθεσμίες της παραγράφου 4 του άρθρου 568 είναι τουλάχιστον εξήντα (60) ημέρες σε κάθε περίπτωση. Αναβολή της συζήτησης, σύμφωνα με το άρθρο 575, δεν μπορεί να είναι κάθε φορά μεγαλύτερη από σαράντα πέντε (45) ημέρες. Αν γίνει δεκτή η αναίρεση, το τμήμα του Αρείου Πάγου που αναίρει την απόφαση κρατεί την υπόθεση σε κάθε περίπτωση'.

6. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 938 του Κ.Πολ.Δ. προστίθενται οι λέξεις 'και πιθανολογεί την ευδοκίμηση της ανακοπής'.

Στο ίδιο άρθρο προστίθεται πεμπτη παράγραφος, που έχει ως εξής:

'5. Η άσκηση ανακοπής στις περιπτώσεις των άρθρων 943 και 944 επιφέρει αυτοδικαίως αναστολή της περαιτέρω εκτέλεσης μέχρι την ημερομηνία της συζήτησής της. Η συζήτηση της ανακοπής ορίζεται υποχρεωτικά εντός δέκα (10) ημερών από την κατάθεση της, η δε σχετική απόφαση εκδίδεται εντός μηνός από τη συζήτηση. Κατά τη συζήτηση της ανακοπής το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτηση διαδίκου, που υποβάλλεται και προφορικώς και εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, να παρατείνει την αναστολή μέχρι να εκδοθεί η απόφαση επί της ανακοπής. Η αναστολή αίρεται αυτοδικαίως, αν η ανακοπή δεν συζητηθεί την αρχικά ορισμένη δικάσιμο'.

7. Μετά το άρθρο 940 του Κ.Πολ.Δ. προστίθεται άρθρο 940 Α, που έχει ως εξής:

Άρθρο 940 Α

Το χρονικό διάστημα από 1 Αυγούστου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου δεν επιτρέπεται η διενέργεια οποιασδήποτε πράξης εκτέλεσης, συμπεριλαμβανομένης και της επιταγής προς εκτέλεση. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται, όταν πρόκειται για πλοία και αεροσκάφη'.

8. Η παράγραφος 4 του άρθρου 959 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

'Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει πριν περάσουν δεκαπέντε (15) ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης'.

Στο ίδιο άρθρο η παράγραφος 5 αντικαθίσταται ως εξής:

'5. Το άρθρο 940 Α δεν εφαρμόζεται επί πλειστηριασμού πραγμάτων που μπορούν να υποστούν φθορά'.

9. Η περίπτωση β' του τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 960 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

'β) με κήρυξη από κήρυκα στο ίδιο δημοτικό ή κοινοτικό κατάστημα την προηγούμενη του πλειστηριασμού Τετάρτη, από τις 12 το μεσημέρι έως τις 2 το απόγευμα'.

10. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 971 του Κ.Πολ.Δ. οι λέξεις 'τη δεκάτη ημέρα' αντικαθίστανται με τις λέξεις 'την εικοστή ημέρα'.

11. Στο άρθρο 973 παράγραφος 1 του Κ.Πολ.Δ. η λέξη 'Κυριακή' αντικαθίσταται με τη λέξη 'Τετάρτη'.

12. Η περίπτωση β' του τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 999 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

'β) με κήρυξη από κήρυκα στο ίδιο δημοτικό ή κοινοτικό κατάστημα την προηγούμενη του πλειστηριασμού Τετάρτη, από τις 12 το μεσημέρι έως τις 2 το

απόγευμα".

13. Η παραγράφος 2 του άρθρου 1019 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Στις προθεσμίες που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο δεν υπολογίζεται το διάστημα από την έκδοση απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 961 και 966 παράγραφοι 3 και 4 μέχρι την ημέρα του πλειστηριασμού που ορίστηκε σύμφωνα με αυτήν, το διάστημα αναστολής της εκτέλεσης, η οποία χορηγήθηκε με δικαστική απόφαση ή με κοινή συναίνεση εκείνου που επισπεύδει και του οφειλέτη, η οποία βεβαιώνεται με συμβολαιογραφική πράξη, καθώς και ο χρόνος από 1 Αυγούστου έως 15 Σεπτεμβρίου".

Στο ίδιο άρθρο προστίθεται τρίτη παράγραφος, που έχει ως εξής:

"3. Με την αναγγελία σύμφωνα με το άρθρο 972 παράγραφος 2 εδ. β', εφόσον έχει επιδοθεί επιταγή προς εκτέλεση και επι ακινήτων έχουν τηρηθεί τα οριζόμενα στο άρθρο 1006 παράγραφος 4 εδ. α', αρχίζει νέα ετήσια προθεσμία, αν ανετράπη η κατάσχεση κατά την παράγραφο 1".

ΠΕΜΠΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ

Άρθρο 11

1. Μετά την παρ. 5 του άρθρου 4 του ν.1756/1988 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

"6. Στο Εφετείο και στο Πρωτοδικείο Αθηνών καθορίζεται από το τριμελές συμβούλιο διοικήσεως υποχρεωτικό ιδιαίτερο ποινικό τμήμα με ειδικό κανονισμό, που εκδίδεται μέσα στο πρώτο πενήνήμερο του Σεπτεμβρίου κάθε έτους και εγκρίνεται μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του ίδιου μήνα από την ολομέλεια του οικείου δικαστηρίου και τον Υπουργό Δικαιοσύνης κατά τα προβλεπόμενα στον παρόντα νόμο. Με τον ίδιο κανονισμό ορίζονται οι πρόεδροι και οι δικαστές του ποινικού τμήματος, που δεν μπορούν να είναι λιγότεροι του 1/3 των υπηρετούντων δικαστών και οι οποίοι θα ασχολούνται αποκλειστικά σε αυτό για όλο το αντίστοιχο δικαστικό έτος. Στις ποινικές συνεδριάσεις του δικαστηρίου και του δικαστικού συμβουλίου μετέχουν με ποινή ακυρότητας της διαδικασίας αυτοί που ανήκουν στο ποινικό τμήμα. Κατά το λοιπο ισχύουν οι σχετικές διατάξεις του παρόντος νόμου".

2. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν.1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

"γ. Των εφετείων, των εφετείων ανηλικών και των μικτών ορκωτών εφετείων Δωδεκανήσου, Κέρκυρας, Ιωαννίνων, Ναυπλίου, Πατρών, Κρήτης, Αιγαίου, Λάρισας, Θράκης και Δυτικής Μακεδονίας ο δικαστής που διευθύνει το εφετείο: αα. Της Αθήνας για τα πέντε πρώτα, ββ. του Πειραιά για τα δύο αμέσως επόμενα και γγ. της Θεσσαλονίκης για τα τρία τελευταία παραγγέλει να μεταβούν από το εφετείο για τη σύνθεση δικασίμων, όσοι εφέτες χρειάζονται".

3. Το άρθρο 16 παρ. 2 περ. β' του ν.1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

"β. πρωτοδικών Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, εισαγγελείς ή αντεισαγγελλείς εφετών από την οικεία εισαγγελέα εφετών".

4. Στο άρθρο 51 του ν.1756/1988 προστίθεται παράγραφος 7, η οποία έχει ως εξής:

"7. Δικαστικοί λειτουργοί είναι δυνατό να αναλαμβάνουν καθήκοντα στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες στις Βρυξέλλες με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Η ανάληψη καθήκοντων γίνεται για εκτέλεση ειδικής υπηρεσίας και δεν είναι δυνατό να υπερβεί την τριετία".

5. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 81 του ν.1756/1988 μετά τη λέξη "Θεσσαλονίκης" προστίθενται οι λέξεις "Δυτικής Μακεδονίας".

6. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 97 του ν.1756/1988 μετά τις λέξεις "για τα εφετεία Θράκης" προστίθενται οι λέξεις "Δυτικής Μακεδονίας".

7. Στο άρθρο 108 του ν.1756/1988 η παρ. 3 αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Η προηγούμενη παρ. 2 εφαρμόζεται και για πρόεδρο του Συμβουλίου Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, πρόεδρο πρωτοδικών και εφέτη των πολιτικών και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, καθώς και εισαγγελέα πρωτοδικών και αντεισαγγελέα εφετών".

8. Σε περίπτωση προαγωγής ή μετάθεσης δικαστικού λειτουργού που συμμετέχει στη σύνθεση δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμούν πολιτικές υποθέσεις για έκδοση απόφασης, δεν ματαιώνεται η συζήτηση των υποθέσεων αυτών με την κοινοποίηση του οικείου διατάγματος ούτε με την ανάληψη των καθηκόντων του στη νέα θέση. Για τη συμμετοχή του στις σχετικές διασκέψεις μπορεί να μεταβάλει στην έδρα του δικαστηρίου που εκκρεμούν οι υποθέσεις ύστερα από έγκριση του προέδρου εφετών της οικείας περιφέρειας για τους δικαστές των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων και του Προέδρου του Αρείου Πάγου για τους λοιπούς δικαστές. Η έγκριση μπορεί να δοθεί με κάθε μέσο. Ματαίωση και επανασυζήτηση υπόθεσης γίνεται μόνο, αν είναι εξαιρετικά δυσχερής η μετάβαση του δικαστή στην παλαιά θέση του ή λόγω συνδρομής άλλου σοβαρού λόγου.

9. Όσα προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο εφαρμόζονται και στους δικαστικούς λειτουργούς των διοικητικών δικαστηρίων. Στην περίπτωση αυτή την άδεια παρέχει ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας.

10. Πρόεδροι πρωτοδικείου και εισαγγελέας, που έχουν επιτύχει στο διαγωνισμό της 25ης Μαΐου 1990, κρίνονται και διορίζονται σε θέσεις πρωτοδικών και αντεισαγγελέων πρωτοδικών μετά τη συμπλήρωση δεκαοκτώ μηνών υπηρεσίας παρέδρου. Το ίδιο ισχύει και για τους παρέδρους διοικητικών δικαστηρίων που έχουν επιτύχει στον διαγωνισμό της 11ης Ιουνίου 1990.

11. Δεν διορίζονται δικαστικοί λειτουργοί, όσοι πάσχουν από γενική αναπηρία ή έχουν απαλλαγεί από τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις για λόγους ψυχικής ασθένειας.

12. Οι οργανικές θέσεις των αρεοπαγιτών αυξάνονται κατά δύο (2) και των αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου κατά μία (1) με αντίστοιχη περικοπή δύο θέσεων προέδρων εφετών και μιας εισαγγελέα εφετών.

ΕΚΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Άρθρο 12

1. Η περίπτωση η' της παραγράφου 8 του άρθρου 14 του κωδ.πρ.δ. 18/1989 (που προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ.5 του ν.1968/1991) καταργείται.

2. Η παρ. 7 του άρθρου 1 του ν. 1968/1991, με την οποία προστέθηκε παρ.4 στο άρθρο 15 του κωδ. πρ. δ. 18/89, αντικαθίσταται ως εξής:

“Η κατά το επόμενο άρθρο Επιτροπή Διαταγμάτων οφείλει να περατώνει την επεξεργασία των σχεδίων το αργότερο εντός μηνός από την περιέλευση αυτών στο Συμβούλιο. Μετά την απρακτική πάροδο της προθεσμίας αυτής, τα διατάγματα δημοσιεύονται εγκύτως και χωρίς τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου”.

3. Το άρθρο 16 του ν.δ. 170/1973, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παρ. 4 του ν. 1470/1984 και άρθρο 1 παρ. 8 και 9 του ν. 1968/1991 (άρθρο 16 του κωδ. πρ.δ. 18/89), αντικαθίσταται ως εξής:

1. Η επεξεργασία των κατά το προηγούμενο άρθρο σχεδίων διαταγμάτων γίνεται από ειδική Επιτροπή Διαταγμάτων, η οποία αποτελείται από έναν εκ των αρχαιότερων συμβούλων, που ασκεί καθήκοντα προεδρευόντος, δύο συμβούλους και τρεις παρέδρους. Τα μέλη της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση της Ολομέλειας σε συμβούλιο και η θητεία τους διαρκεί ένα έτος που μπορεί να παραταθεί.

2. Κατά τη διάρκεια της θητείας τους, τα μέλη της Επιτροπής Διαταγμάτων απαλλάσσονται μερικώς μόνο από τα δικαστικά τους καθήκοντα. Όταν ο προεδρεύων της Επιτροπής ελλείπει, κωλύεται ή απουσιάζει, τον αναπληρώνει ο αμέσως αρχαιότερος από τους συμβούλους.

3. Κατά την επεξεργασία των διαταγμάτων, η Επιτροπή συντίθεται από τον αρχαιότερο σύμβουλο και τουλάχιστον ένα σύμβουλο και έναν παρέδρου, ως και το γραμματέα. Οι παρέδροι στην περίπτωση αυτήν έχουν αποφασιστική ψήφο.

4. Για την επεξεργασία των διαταγμάτων, ο προεδρεύων σύμβουλος ορίζει εισηγητή, σύμβουλο ή παρέδρου, και ημέρα συνεδρίασεως, δίνει δε εντολή για την αποστολή αντιγραφού του σχεδίου σε όσους μετέχουν στη συνεδρίαση.

5. Ο οριζόμενος υπάλληλος της γραμματείας τηρεί πρακτικά των συνεδριάσεων.

6. Ο αρμόδιος υπουργός μπορεί να εκπροσωπηθεί, κατά τη συζήτηση, από τον προϊστάμενο της οικείας υπηρεσίας ή και από άλλο ανώτερο υπάλληλο.

7. Η γνωμοδότηση της Επιτροπής Διαταγμάτων, η οποία συντάσσεται από τον εισηγητή, περιλαμβάνει την εισήγησή του και τις γνώμες που διατυπώθηκαν, υπογράφεται δε από τον προεδρεύοντα σύμβουλο και το γραμματέα. Θεωρείται ότι επικράτησε η γνώμη με την οποία ταχθηκε η πλειοψηφία των μετεχόντων στη συνεδρίαση.

8. Τα παραπάνω εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση που η επεξεργασία διατάγματος ανατίθεται στην Ολομέλεια”.

4. Η πρώτη συγκρότηση της Επιτροπής που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο πρέπει να γίνει εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

5. Η κατά το άρθρο 1 παρ.5 του ν.1968/1991 αρμοδιότητα του Ε Τμήματος μπορεί να τροποποιείται με τα προβλεπόμενα από την παρ.4 του ίδιου άρθρου προεδρικά διατάγματα.

6. Ο αριθμός των συμβούλων στο Συμβούλιο της Επικρατείας αυξάνεται κατά τρεις (3) και ο συνολικός αριθμός τους ορίζεται σε σαράντα (40), ο δε αριθμός των εισηγητών αυξάνεται κατά δέκα (10) και ο συνολικός αριθμός τους ορίζεται σε πενήντα (50).

7. Το άρθρο 61 παρ.1 του ν.1756/1988, όπως τροποποιήθηκε μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως εξής:

“Σε θέση δόκιμου εισηγητή του Συμβουλίου της Επικρατείας διορίζεται αυτός που πέτυχε στο σχετικό διαγωνισμό. Ο διαγωνισμός γίνεται από επιτροπή που αποτελείται από πέντε συμβούλους επικρατείας, καθένας από τους οποίους πρέπει να υπηρετεί σε διαφορετικό Τμήμα του Δικαστηρίου και να έχει συμπληρώσει τριετή τουλάχιστον υπηρεσία στο βαθμό. Ο κάθε σύμβουλος ορίζεται με τον αναπληρωτή του με απόφαση της Ολομέλειας, ύστερα από πρόταση του οικείου αντιπροέδρου, που εκδίδεται τουλάχιστον είκοσι (20) ημέρες πριν από την έναρξη του διαγωνισμού. Στην επιτροπή αυτήν προεδρεύει ο αρχαιότερος σύμβουλος”.

8. Οι οργανικές θέσεις του Κλάδου ΔΕ δακτυλογραφών του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπως ορίζονται στο άρθρο 17 παρ.1 εδαφ. α' του ν.1738/1987, αυξάνονται κατά πέντε (5) και ο συνολικός αριθμός αυτών ορίζεται σε δεκαπέντε (15), με αντίστοιχη μείωση των οργανικών θέσεων των υπαλλήλων της γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, που προβλέπονται στο άρθρο 1 εδαφ. α του π.δ/τος 208/1988 (ΦΕΚ 90 Α') οριζόμενων αυτών σε πενήντα τρεις (53).

ΕΒΔΟΜΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Άρθρο 13

1. Ο προληπτικός έλεγχος των δαπανών του Κράτους και των υπαγόμενων σ' αυτόν Ν.Π.Δ.Δ. ασκείται από Μονομελή Κλιμάκια, στα οποία τοποθετείται παρέδρος ή εισηγητής.

2. Ο κατασταλτικός έλεγχος των λογαριασμών των δημόσιων υπολόγων, των απολογισμών των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ., ως και των ειδικών λογαριασμών, που προβλέπει η παράγραφος 2 του άρθρου 15 του π.δ. 774/1980, ασκείται από τα Κλιμάκια του άρθρου 7 του π.δ. 774/1980 (ΦΕΚ 189 Α'), καθώς και από Μονομελή Κλιμάκια της προηγούμενης παραγράφου, σύμφωνα με τις διακρίσεις της παραγράφου 9 του άρθρου 9 του ν.1160/1981. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, δύναται να ανατίθενται και πρόσθετες αρμοδιότητες στα Μονομελή Κλιμάκια.

3. Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται ως όργανο ελέγχου ο Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου νοείται, στο εξής, το Μονομελές Κλιμάκιο αυτού. Τα Μονομελή Κλιμάκια ιδρύονται με απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ο αριθμός δε αυτών δε μπορεί να υπερβαίνει: τε δύο τρίτα (2/3) του συνολικού αριθμού των οργανικών θέσεων των παρέδρων και των εισηγητών. Με όμοιες αποφάσεις καθορίζεται και η αρμοδιότητα κάθε Μονομελούς Κλιμακίου, καθώς και οι αναπληρωτές των παρέδρων και εισηγητών. Στα Μονομελή Κλιμάκια, που είναι αρμόδια για τον έλεγχο των δαπανών των υπουργείων, τοποθετείται: παρέδρος αναπληρούμενος από εισηγητή, και στα Κλιμάκια που εδρεύουν στις πρωτεύουσες των νομών τοποθετείται εισηγητής. Πάρεδρος μπορεί να τοποθετηθεί και στα Ν.Π.Δ.Δ. που εδρεύουν στο Νομό Αττικής, στους Νομούς Αθηνών και Πειραιώς, καθώς και στις έδρες των Νομών Αχαΐας, Λαρίσας, Θεσσαλονίκης και Ηρακλείου, ύστερα από απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αναπληρούμενος από εισηγητή.

4. Για την αντιμετώπιση από το Ελεγκτικό Συνέδριο των ανωτέρω υποχρεώσεων του, στις οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργιών αυτού προστίθενται: Μία (1) θέση συμβούλου, μία (1) θέση αντιεπιτρόπου, πέντε (5) θέσεις παρέδρων, εξήντα τέσσερις (64) θέσεις εισηγητών και ορίζεται ο συνολικός αριθμός των θέσεων των πρώτων σε είκοσι (20), των δεύτερων σε δυο (2), των τρίτων σε σαράντα (40) και των τέταρτων σε ογδόντα πέντε (85).

5. Η πλήρωση των θέσεων των εισηγητών γίνεται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος η πλήρωση των θέσεων εισηγητών γίνεται κατά τη διαδικασία πλήρωσης των θέσεων των παρέδρων, γίνονται δε δεκτοί και οι προϊσταμένοι διευθύνσεων και τμημάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, των Υπουργείων Οικονομικών και Δικαιοσύνης, που έχουν 15ετή τουλάχιστον υπηρεσία και έχουν πτυχίο ανώτατης σχολής νομικών, πολιτικών, οικονομικών ή βιομηχανικών επιστημών, οι οποίοι ασκούν αποκλειστικά ελεγκτικό έργο, όπως μέχρι σήμερα. Στους επόμενους βαθμούς εξελίσσονται μόνο οι κάτοχοι πτυχίου νομικού τμήματος πανεπιστημίου. Σε περίπτωση επιλογής υπαλλήλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε θέσεις εισηγητών καταργείται το ήμισυ των κενούμενων οργανικών θέσεων.

6. Κάθε διάταξη που είναι αντίθετη προς τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων καταργείται.

Άρθρο 14

Οι υπηρεσίες των Επιτρόπων του Ελεγκτικού Συνεδρίου λειτουργούν εφεξής ως Γραμματείες των Μονομελών Κλιμακίων αυτού και σε καθεμία από αυτές προϊστάται ο μέχρι σήμερα επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή ο εκάστοτε επιλεγόμενος από το Δικαστικό Συμβούλιο, αναπληρώνει δε τον εισηγητή στα καθήκοντά του σε περίπτωση ελλείψεως, απουσίας ή κωλύματος αυτού. Το προσωπικό της Γραμματείας των Μονομελών Κλιμακίων αναπληρώνει τον παρέδρω, τον εισηγητή ή τον επίτροπο στην άσκηση των τακτικών και λοιπών καθηκόντων τους.

Άρθρο 15

Στο άρθρο 19 του π.δ/τος 774/1980 'Περί κωδικοποίησης εις ενιαίον κείμενον των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου ισχυουσών διατάξεων κ.λπ.' (ΦΕΚ 189 Α') προστίθεται παράγραφος 7, η οποία έχει ως ακολούθως:

'Προκειμένου περί εκτελέσεως έργων ή προμηθειών, από το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τις δημόσιες επιχειρήσεις ή οργανισμούς, η δαπάνη των οποίων υπερβαίνει το ποσό του ενός δισεκατομμυρίου δραχμών, δύναται να διενεργείται, κατά τη διαδικασία των άρθρων 85 του ν.1892/1990 και 77 του ν.1943/1971 και μετά από πρόταση του αρμόδιου υπουργού, έλεγχος νομιμότητας από το Ελεγκτικό Συνέδριο και προ της υπογραφής της οικείας συμβάσεως. Για το σκοπό αυτόν υποβάλλεται σ' αυτό ο φάκελος με όλα τα σχετικά έγγραφα και στοιχεία, καθώς και το σχέδιο της σχετικής συμβάσεως. Στην περίπτωση που ο έλεγχος του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν ολοκληρωθεί μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών από της υποβολής σε αυτό του σχετικού φακέλου, η σύμβαση δύναται να υπογραφεί. Αν ο έλεγχος αποβεί αρνητικός, η σύμβαση δεν υπογράφεται.

Επιτρέπεται η έκδοση χρηματικών ενταλμάτων προ-

πληρωμής για την πληρωμή μικροδαπανών, το ύψος των οποίων δεν υπερβαίνει, κατά περίπτωση, το ποσό των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών.

Τα ως άνω ποσά δύνανται να αυξομειώνονται με απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, δημοσιευομένης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως'.

Άρθρο 16

1. Για κάθε έργο, προμήθεια, επιχορήγηση, ενίσχυση, κ.λπ. και γενικά για κάθε πρόγραμμα, που χρηματοδοτείται, είτε ολικά είτε μερικά, από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, το Ελεγκτικό Συνέδριο μπορεί να διενεργεί έλεγχο με τη διαδικασία του άρθρου 85 του ν. 1892/1990, οποιοσδήποτε και αν είναι ο δικαιούχος ή ο διαχειριστής των κονδυλίων. Για τα ειδικά τεχνικά ζητήματα, που τυχόν ανακύπτουν κατά τη διενέργεια του ελέγχου, μπορεί να χρησιμοποιούνται αντίστοιχης ειδικότητας ή εμπειρίας υπάλληλοι δημόσιων υπηρεσιών ή φορέων του δημόσιου τομέα, που προτείνονται από τα αρμόδια όργανα κατόπιν αιτήσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που εκδίδεται ύστερα από γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 17

Τα πολιτικά και διοικητικά δικαστήρια, όταν δικάζουν αγωγές, που στρέφονται κατά Ν.Π.Δ.Δ. και έχουν, από οποιονδήποτε γενεαιουργό λόγο, αξιώσεις, που συνδέονται με δαπάνες τους, οι οποίες υπόκεινται στον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρο 19 επομ. του π.δ/τος 774/1980), δεν εκδίδουν οριστική απόφαση, αν δεν προσάγεται για μεν την περίπτωση που έχει αποφανθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο η οικεία πράξη του αρμόδιου τμήματός του, για δε την περίπτωση που δεν έχει υποβληθεί ή εκκρεμεί στο τμήμα τέτοια υπόθεση, σχετική βεβαίωση του γραμματέα αυτού, διατάσσουν δε αυτεπαγγέλτως την προσαγωγή από το παριστάμενο Ν.Π.Δ.Δ. ή τον ενδιαφερόμενο ή εφόσον απολείπονται, την αποστολή από το Ελεγκτικό Συνέδριο της πράξεως του τμήματος ή της βεβαίωσης του γραμματέα του.

Άρθρο 18

Α. Συνιστώνται στο Ελεγκτικό Συνέδριο οι εξής Κλάδοι και θέσεις προσωπικού:

1. Κλάδος ΠΕ Πληροφορικής

Περιλαμβάνει δύο (2) θέσεις που αντιστοιχούν στις ειδικότητες:

- α) επιστήμης των υπολογιστών και
- β) μηχανικών Η/Υ

2. Κλάδος ΠΕ Οικονομολόγων

Περιλαμβάνει δύο (2) θέσεις οικονομολόγων με εξειδίκευση στην κριτική ανάλυση και εκτίμηση οικονομικών καταστάσεων ή οικονομετρίας ή στατιστικής (EUROSTAT).

3. Κλάδος ΤΕ Πληροφορικής

Περιλαμβάνει δύο (2) θέσεις που αντιστοιχούν στις ειδικότητες:

- α) Πληροφορικής
- β) Ηλεκτρονικών Υπολογιστικών Συστημάτων.

4. Κλάδος ΔΕ Προσωπικού Η/Υ

Περιλαμβάνει δεκατέσσερις (14) θέσεις που κατανέμονται κατά ειδικότητα ως εξής:

- α) Προγραμματιστών Η/Υ.....2
- β) Αυτοματισμού Η/Υ.....2
- γ) Χειριστών διατρητικών μηχανών10

5. Για το διορισμό στον εισαγωγικό βαθμό των ανωτέρω Κλάδων και ειδικοτήτων απαιτούνται τα προσόντα που ορίζονται κάθε φορά για το διορισμό σε αντίστοιχες θέσεις των δημόσιων υπηρεσιών και των νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου.

Άρθρο 19

Πάρεδροι Ελεγκτικού Συνεδρίου

1. Η ισχύς της διατάξεως της παραγράφου 6 του άρθρου 70 του ν.1756/1988 όπως τροποποιήθηκε με τη διαταγή της παρ.2 του άρθρου 2 του ν.1968/1991 και αντικαταστάθηκε με τη διαταγή του άρθρου 12 του ν.1999/1991, παρατείνεται για μια πενταετία από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

2. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 69 του ν.1756/1988 προστίθεται εδάφιο που έχει ως ακολούθως:

“Κατ’ εξαίρεση προσφυγή στην Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά της απόφασης του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου που αφορά αρχικό διορισμό παρέδρου έχει δικαίωμα να ασκήσει αυτός που κρίθηκε και παραλείφθηκε εφόσον έλαβε δύο τουλάχιστον ψήφους. Η προσφυγή κατατίθεται στη Γραμματεία του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέσα σε αποκλειστική προθεσμία πέντε ημερών από τότε που γνωστοποιήθηκε εγγράφως το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας από το Γραμματεία του Συμβουλίου και διαβιβάζεται αμέσως στην Ολομέλεια δια του Υπουργού Δικαιοσύνης”.

3. Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα των προηγούμενων παραγράφων καταργείται.

ΟΓΔΟΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΑ - ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΣ

Άρθρο 20

1. Με αποφάσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τα έμμοθα υποθηκοφυλακεία της χώρας, πλην των Υποθηκοφυλακείων Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης και των Κτηματολογικών Γραφείων Ρόδου και Κω-Λέρου, μπορούν να μετατρέπονται σε έμμοθα. Με την απόφαση αυτήν ορίζεται και ο χρόνος κατά τον οποίο παύει να λειτουργεί ως έμμοθο το υποθηκοφυλακείο.

2. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης οι υποθηκοφύλακες, οι οποίοι υπηρετούν στα μετατρεπόμενα υποθηκοφυλακεία, μπορούν με αίτησή τους, που υποβάλλεται μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευση της απόφασης της προηγούμενης παραγράφου, να παραμείνουν στο ίδιο υποθηκοφυλακείο ως έμμοθοι ή να επαναδιορισθούν δικηγόροι στο πρωτοδικείο, στο οποίο ήταν δικηγόροι πριν από το διορισμό τους ως υποθηκοφύλακες ή να διοριστούν συμβολαιογράφοι ανεξαρτήτως ηλικίας, εφόσον έχουν τα προσόντα που προβλέπονται από τα άρθρα 18 και 19 του ν. 670/1977, σε κενή θέση στην έδρα ειρηνοδικείου της περιφέρειας του εφετείου, όπου υπηρετούσαν. Επίσης μπορούν να μεταταγούν σε δικαστικές υπηρεσίες ή άλλες υπηρεσίες αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, του ίδιου ή άλλου νομού, σε προσωρινά συνιστώμενες θέσεις, της

ίδιας κατηγορίας, βαθμού ή μισθολογικού κλιμακίου.

3. Το μόνιμο προσωπικό, καθώς και το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου των μετατρεπόμενων υποθηκοφυλακείων της παρ.1, μετατάσσεται ή μεταφέρεται σε ομοιόβαθμες αντίστοιχες με τα τυπικά τους προσόντα κενές οργανικές ή προσωρινά συνιστώμενες θέσεις δικαστικών υπηρεσιών ή άλλης δημοσίας υπηρεσίας της έδρας του υποθηκοφυλακείου με αίτηση του, μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευση της απόφασης. Η μετάταξη ή μεταφορά θέσης γίνεται χωρίς προηγούμενη γνωμοδότηση υπηρεσιακών συμβουλίων, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης ή κοινή απόφαση των συναρμόδιων Υπουργών στην περίπτωση που η αιτούμενη θέση υπάγεται σε άλλη δημόσια υπηρεσία.

4. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης ο υποθηκοφύλακας και οι υπάλληλοι δύναται να παραμείνουν στη θέση τους και όταν προσληφθεί το προσωπικό που θα τους αντικαταστήσει, όχι όμως πέραν του τριμήνου. Η πληρωμή τους βαρύνει τις υπηρεσίες, στις οποίες έχουν μεταταγεί. Ο χρόνος υπηρεσίας των υποθηκοφύλακων και των υπαλλήλων των υποθηκοφυλακείων, ο οποίος μεσολαβεί από τη δημοσίευση της απόφασης μέχρι το νέο διορισμό τους θεωρείται πραγματική δημόσια υπηρεσία στην υπηρεσία όπου μετατάσσονται.

Μέχρι να διορισθεί ο έμμοθος υποθηκοφύλακας το Δημόσιο εξακολουθεί να καταβάλλει τα έξοδα στεγασίας και τις λοιπές λειτουργικές δαπάνες του υποθηκοφυλακείου.

5. Τα εισπραττόμενα αναλογικά δικαιώματα για προσώπων άνω των είκοσι χιλιάδων (20.000) δρχ. των άρθρων 3, 5 και 12 του ν. 325/1976 αυξάνονται κατά ένα τοις χιλίοις. Από το ποσοστό αυτό του ενός τοις χιλίοις, ο έμμοθος υποθηκοφύλακας, πέραν των ήδη υπ’ αυτού παρακρατούμενων, παρακρατεί επιπλέον το ένα τέταρτο (1/4) για τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό των συνθηκών λειτουργίας του υποθηκοφυλακείου καθώς και για την εισαγωγή συστήματος πληροφορικής, η οποία θα γίνει με δαπάνη του. Ο χρόνος έναρξεως του ως άνω συστήματος πληροφορικής κατά υποθηκοφυλακείο, η εφαρμογή ενιαίου συστήματος και τα στάδια μηχανοργάνωσης καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης. Με απόφαση επίσης του Υπουργού Δικαιοσύνης, σε περίπτωση υπαίτιας καθυστέρησης έναρξεως ή περατώσεως των σταδίων της μηχανογραφίσεως, διακόπτεται εφεξής η παρακράτηση του εν λόγω ποσού υπέρ του υποθηκοφύλακα και αποδίδεται στο Δημόσιο, αφαιρουμένων των ποσών που απαιτούνται για τη βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας του υποθηκοφυλακείου του.

6. Τα εισπραττόμενα αναλογικά δικαιώματα του άρθρου 5 του ν. 325/1976, όπως τροποποιούνται με τον παρόντα νόμο, εισπραττονται εφεξής και από τα έμμοθα υποθηκοφυλακεία.

7. Το ποσοστό του ενός τοις χιλίοις των άρθρων 3 και 12 του ν. 325/1976, που εισπραττεται επιπλέον από τα έμμοθα υποθηκοφυλακεία για ποσά άνω των είκοσι χιλιάδων (20.000) δρχ., αποδίδεται στο Τ.Α.Χ.Δι.Κ..

8. Η περιφέρεια: α) του Δήμου Καισαριανής αποσπάται από το ειδικό έμμοθο Υποθηκοφυλακείο Αθηνών και υπάγεται στο ειδικό έμμοθο Υποθηκοφυλακείο Ζωγράφου, β) του Δήμου Μεταμόρφωσης Αττικής αποσπάται από το ειδικό έμμοθο Υποθηκοφυλακείο Νέας Ιωνίας και υπάγεται στο ειδικό έμμοθο Υποθηκοφυλακείο Νέας Φιλαδέλφειας και γ) του Δήμου Νέου Ψυχικού αποσπάται από το ειδικό έμμοθο Υποθηκοφυλακείο Χαλανδρίου και υπάγεται στο ειδικό έμμοθο Υποθηκο-

φυλακείο Παπάγου. Οι αποσπάσεις των περιφερειών αυτών και η υπαγωγή τους στα αντίστοιχα υποθηκοφυλακεία γίνονται χωρίς την τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 7 του κ.δ./τος της 19/23 Ιουλίου 1941 "περί κωδικοποίησης εις ενιαίον κείμενον των διατάξεων του α.ν. 434/1937, 1933/1939, 2182/ 1940 και 2532/1940 "περί Οργανισμού των Υποθηκοφυλακείων του Κράτους".

9. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 22 του ν. 3680/1957 προστίθεται εδάφιο μετά το πρώτο εδάφιο ως εξής:

"την ίδια διαδικασία γίνεται και η απόσπαση περιφέρειας από υποθηκοφυλακείο και η υπαγωγή της σε άλλο".

ΕΝΑΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

Άρθρο 21

1. Στην παρ.1 του άρθρου 2 του α.ν. 1712/1939, όπως συμπληρώθηκε από το άρθρο 2 του ν.δ./τος της 11/11 Μαΐου 1946, που κυρώθηκε με το ν. 188/1946, προστίθεται περίπτωση (ε), η οποία έχει ως εξής:

"ε. Η παροχή νομικών πληροφοριών για το κοινοτικό δικαίο".

2. Στις παρ.1 και 4 του άρθρου 3 του α.ν. 1712/1939 "Περί Ελληνικού Ινστιτούτου Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου", όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 924 /1979, διαγράφεται η φράση "και μη συμπληρώσας το εβδομηκοστό (70ό) έτος της ηλικίας του".

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ.5 του άρθρου 3 του α.ν. 1712/1939, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 924/1979, αντικαθίσταται ως εξής:

"Στο διευθυντή και υποδιευθυντή του Ινστιτούτου καταβάλλεται μηνιαία αποζημίωση, καθοριζόμενη με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών".

4. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 4 του α.ν. 1712/1939, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 924/1979, αντικαθίσταται ως εξής:

"Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ελλείποντα, σπόντα ή κωλύόμενα αναπληρώνονται από τους κατά νόμον, βάσει της κύριας ιδιότητάς τους, αναπληρωτές. Το διευθυντή του Ινστιτούτου, ως εισηγητή του διοικητικού συμβουλίου, αναπληρώνει ο προϊστάμενος του τμήματος αλλοδαπών δικαίων".

5. Στο άρθρο 4 του ν. 924/1979 προστίθενται παρ. 2 και 3, που έχουν ως εξής:

"2. Για την πρόσληψη έμμισθων επιστημονικών συνεργατών και έμμισθων επιστημονικών βοηθών, προς πλήρωση κενών οργανικών θέσεων του Ελληνικού Ινστιτούτου Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου, δεν υφίσταται περιορισμός από τις ισχύουσες διατάξεις ως προς το ανώτατο όριο ηλικίας, το οποίο πάντως δεν μπορεί να υπερβαίνει αυτό που προβλέπεται από το νόμο για την απόλυσή τους από την Υπηρεσία.

3. Οι αποδοχές των προϊσταμένων επιστημονικών συνεργατών, των έμμισθων επιστημονικών συνεργατών και των έμμισθων επιστημονικών βοηθών καθορίζονται

με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών κατά παρέκκλιση των ισχυόντων περιορισμών".

6. Η παρ. 6 του άρθρου 5 του ν. 924/1979 καταργείται.

7. Η παρ. 3 του άρθρου 6 του ν. 924/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Για την πρόσληψη των έμμισθων επιστημονικών βοηθών, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παρ. 4 και 5 του προηγούμενου άρθρου".

8. Το άρθρο 13 του ν. 924/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 13

Για την πραγμάτωση των σκοπών του Ινστιτούτου το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να αναθέτει σε Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. ή φυσικά πρόσωπα με σύμβαση μίσθωσης έργου τη διενέργεια ερευνών ή την εκπόνηση μελετών, ως και την εκτέλεση πάσης φύσεως επιστημονικού ή διοικητικού έργου. Στην περίπτωση αυτή η αμοιβή καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο ανάλογα με τη σπουδαιότητα, τη δυσκολία και το χρόνο που απαιτείται για την εκτέλεση του έργου".

9. Στις θέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 του π.δ. 117/1989 "Όργανισμός του Ελληνικού Ινστιτούτου Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου" (ΦΕΚ 53 Α'), προστίθενται οι εξής θέσεις:

- α. Κλάδος ΠΕ Διοικητικός-Λογιστικός μία (1) θέση.
- β. Κλάδος ΤΕ Διοικητικός-Λογιστικός μία (1) θέση.
- γ. Κλάδος ΔΕ Δακτυλογράφων-Στενογραφών μία (1) θέση.

10. Συνιστάται κλάδος ΔΕ χειριστών Η/Υ με μία (1) θέση και προστίθεται υπό στοιχείο (ζ) στο άρθρο 3 του π.δ./τος 117/1989.

11. Οι προβλεπόμενες στο άρθρο 5 παρ. 3 και 4 του π.δ./τος 117/1989 "Όργανισμός του Ελληνικού Ινστιτούτου Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου" θέσεις επιστημονικών συνεργατών και επιστημονικών βοηθών αυξάνονται κατά δύο (2) και τέσσερις (4) αντίστοιχως. Επιπλέον προσόν διορισμού για τις θέσεις αυτές, πέραν των αναφερόμενων στις σχετικές διατάξεις ορίζεται και η εξειδίκευση στο Κοινοτικό Δικαίο.

12. Στο τέλος του άρθρου 3 του παραπάνω π.δ./τος προστίθενται δύο παράγραφοι με τους αριθμούς 3 και 4 ως εξής:

"3. Η πλήρωση της θέσεως του Κλάδου ΔΕ χειριστών Η/Υ μπορεί να γίνει και με μετάταξη υπαλλήλου του Κλάδου ΔΕ δακτυλογράφων-στενογράφων, κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ινστιτούτου.

"4. Το διοικητικό προσωπικό του Ινστιτούτου προσλαμβάνεται κατ' επιλογή, ύστερα από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 4 και 5 του ν. 924/1979, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως".

13. Η πρόσληψη του επιστημονικού και διοικητικού προσωπικού του Ινστιτούτου, καθώς και η συναφή συμβάσεων έργου κατά το άρθρο 13 του ν. 924/1979, όπως ισχύει, γίνεται κατά παρέκκλιση όλων των διατάξεων που αφορούν τον περιορισμό ή την απαγόρευση πλήρωσης θέσεων για τα Ν.Π.Δ.Δ..

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Άρθρο 22

1. Το στοιχείο α' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν.δ. 4561/1966 "Περί ιδρύσεως εν Θεσσαλονίκη Ινστιτούτου

Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 του ν.δ. 32/1968, αντικαθίσταται ως εξής:

α. Από τον Πρόεδρο Εφετών Θεσσαλονίκης, ως Πρόεδρο.

2. Η παρ. 2 του άρθρου 3 του ν.δ. 4561/1966 (Παράρτημα Ιδρύσεως εν Θεσσαλονίκη Ινστιτούτου Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 17 του ν. 924/1979, αντικαθίσταται ως εξής:

2. Διευθυντής του Ινστιτούτου προσλαμβάνεται με απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εξωτερικών, ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ινστιτούτου, με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου διάρκειας τριών ετών, διατελών ή διατελέσας καθηγητής νομικής σχολής ημεδαπού ή αλλοδαπού Πανεπιστημίου, ο οποίος γνωρίζει πλήρως δύο τουλάχιστον ξένες ευρωπαϊκές γλώσσες από τις οποίες η μια αγγλική, γαλλική ή γερμανική. Στο διευθυντή καταβάλλεται μηνιαία αποζημίωση, η οποία καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών Στην περίπτωση που ο διοριζόμενος κατέχει και άλλη έμμισθη θέση στο Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ. ή λαμβάνει σύνταξη από τις ανωτέρω πηγές, για τον καθορισμό του ύψους της αποζημίωσης εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις για την κατοχή δευτέρας θέσης ή συγχρονής λήψης σύνταξης και αποδοχών.

3. Για τις θέσεις των επιστημονικών συνεργατών και βοηθών του Ινστιτούτου Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων Θεσσαλονίκης απαιτείται πλήρης γνώση δύο ξένων γλωσσών, α) αγγλικής και β) γαλλικής ή γερμανικής. Για τη μια από τις θέσεις επιστημονικών βοηθών απαιτείται επιπροσθέτως η πλήρης γνώση δύο από τις βαλκανικές γλώσσες. Στην περίπτωση αυτήν δεν απαιτείται το προβλεπόμενο για τις άλλες θέσεις βοηθών μεταπτυχιακό δίπλωμα. Για τη θέση του βιβλιοθηκάρου απαιτείται: α) πλήρης γνώση της αγγλικής γλώσσας και καλή γνώση της γαλλικής ή γερμανικής, β) αντί των ειδικών διατάξεων του π.δ. 522/1988 ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 6 του π.δ. 194/1986.

4. Η παρ. 5 του άρθρου 3 του ν.δ. 4561/1966, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν.δ. 32/1968, καταργείται.

ΔΕΚΑΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23

1. Στην παρ.1 του άρθρου 2 του ν.δ. 1017/1971, όπως ισχύει, προστίθενται οι εξής περιπτώσεις:

ζ) για τις κτηριακές μεταρρυθμίσεις, καθώς και την επισκευή και συντήρηση μισθωμένων κτιρίων, στα οποία στεγάζονται υπηρεσίες αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης,

η) για την κατάρτιση, επεξεργασία και ανάλυση προγραμμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης,

θ) για την πρόσληψη ειδικών επιστημόνων, φυσικών ή νομικών προσώπων σε θέματα οργανώσεως και πληροφορικής για τις ανάγκες του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. με σύμβαση έργου ιδιωτικού δικαίου,

ι) για αμοιβές μελών νομοπαρασκευαστικών και ειδικών επιτροπών, καθώς και ομάδων εργασίας, το συνολικό ύψος των οποίων καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και δεν μπορεί να υπερ-

βαίνει κατ' έτος το ποσό των τριάντο εκατομμυρίων (30.000.000) δραχμών. Το ποσό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης.

ια) για τα έξοδα κινήσεως των άμισθων επικουρικών Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής.

2. Το εδάφιο α' του άρθρου 16 του ν. 1017/1971 αντικαθίσταται ως εξής:

Τα ακίνητα, που έχουν περιέλθει με οποιονδήποτε τρόπο στο Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. ή ανήκουν στο Δημόσιο και χρησιμοποιούνται για καταστήματα κρατήσεως ή στεγάσεως δικαστικών υπηρεσιών, εφόσον δεν καλυπτουν εν όλω ή εν μέρει το σκοπό τους, μπορούν να εκποιούνται ή να ανταλλάσσονται με άλλα κατόπιν κοινής αποφάσεως των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών και το προϊόν της εκποιήσεως αποτελεί ποσό του Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ.

Άρθρο 24

Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1977, όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως εξής και προστίθενται παράγραφοι με αριθμούς 3 και 4 και οι παράγραφοι 3 και 4 παίρνουν αντίστοιχα τους αριθμούς 5 και 6:

1. Το ποσό των επιβαλλόμενων σε χρήμα ποινών, καθώς και το ποσό που προκύπτουν από τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών, προσαυξανό- νται κατά την είσπραξη κατά ποσοστό 92%.

2. Από τα εισπραττόμενα κατά την προηγούμενη παράγραφο ποσά που προέρχονται από χρηματικές ποινές ή από μετατροπή σε χρήμα των στερητικών της ελευθερίας ποινών με τις επί αυτών προσαυξήσεις, καθώς και από τα εισπραττόμενα ποσά εξόδων της ποινικής διαδικασίας, το Δημόσιο αποδίδει στους κατωτέρω τρίτους τα ακόλουθα ποσά:

α) Στο Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων	ποσοστό	20,50%
β) Στο Ταμείο Νομικών	"	4,50%
γ) Στον Ο.Γ.Α.	"	0,25%
δ) Στο Τ.Ε.Β.Ε.	"	0,21%
ε) Στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων	"	0,04%
στ) Στο Ταμείο Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών	"	0,85%
ζ) Στο Ταμείο Προνοίας Δικηγόρων Πειραιώς	"	0,13%
η) Στο Ταμείο Προνοίας Δικηγόρων Θεσ/κης	"	0,13%
θ) Στο Ταμείο Υγείας Δικηγόρων Επαρχιών	"	0,36%
ι) Στο Ταμείο Προνοίας Δικαστικών Επιμελητών	ποσοστό	0,25%

ια) Στο Ελληνικό Ινστιτούτο Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου ποσοστό 0,25%

3. Τα αναφερόμενα στην παρ. 2 ποσοστά μπορούν να αυξημειώνονται με αποφάσεις των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών.

Άρθρο 25

Η παρ. 12α του άρθρου 3 του ν. 1653/1986 (ΦΕΚ 173 Α') Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα των Συμβολαιογράφων και άλλες διατάξεις, εκτός από το πρώτο εδάφιο αυτής, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Ο διορισμός των φυλάκων ενεργείται από πίνακα επιτυχόντων που ισχύει για ένα έτος, ύστερα απο

διαγωνισμό, που γίνεται συγχρόνως για όλα τα καταστήματα (φυλακές) της χώρας, από τριμελή επιτροπή που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και αποτελείται από το Γενικό Διευθυντή Σωφρονιστικής Πολιτικής ως πρόεδρο, ένα διευθυντή του Υπουργείου Δικαιοσύνης και ένα διευθυντή φυλακών. Καθόντα γραμματέα εκτελεί υπάλληλος της Διεύθυνσης Προσωπικού. Ο διαγωνισμός περιλαμβάνει την προφορική εξέταση των υποψηφίων, σε θέματα που αναφέρονται στον "Κώδικα βασικών κανόνων για τη μεταχείριση των κρατουμένων" (Σωφρονιστικός Κώδικας ν. 1851/1989). Η σειρά επιτυχίας των υποψηφίων καθορίζεται από τη βαθμολογία, που έλαβε ο υποψήφιος στην εξέταση. Η βαθμολογία κυμαίνεται από μηδέν μέχρι εκατό μονάδες. Ο τρόπος διεξαγωγής του διαγωνισμού, τα ειδικότερα θέματα της εξεταστέας ύλης και οποιαδήποτε άλλη λεπτομέρεια ρυθμίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Δικαιοσύνης. Για το διορισμό στον εισαγωγικό βαθμό απαιτείται απολυτήριο λυκείου ή εξετάξιου γυμνασίου. Οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν αρτιμέλεια και ανάστημα, χωρίς υποδήματα, οι άνδρες 1,75 του μέτρου και οι γυναίκες 1,65 τουλάχιστον. Αυτά διαπιστώνονται με ιατρική εξέταση ιατρών των φυλακών. Οι διοριζόμενοι, σύμφωνα με την υπό πάνω διαδικασία, μονιμοποιούνται κατά τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, με την προϋπόθεση ότι θα έχουν αποφοιτήσει με επιτυχία από τη Σχολή Σωφρονιστικών Υπαλλήλων. Κάθε άλλη διάταξη που αντίκειται στην παρούσα, καθώς επίσης και η ισχύς του πίνακα επιτυχόντων του τελευταίου διαγωνισμού, καταργούνται.

Άρθρο 26

1. Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 10 του ν. 294/1976 αντικαθίστανται ως εξής και η παρ. 3, όπως προστέθηκε με το άρθρο 6 παρ. 8 του ν. 1653/1988, λαμβάνει τον αριθμό 2:

1. Ο διαγωνισμός που προβλέπεται στο άρθρο 7 παρ. 3 ενεργείται χωριστά κατά κατηγορίες υπαλλήλων ως ακολούθως: α) Στο Συμβούλιο Επικρατείας για τον κλάδο των υπαλλήλων του, β) στο Πολιτικό Εφετείο Αθηνών για τον κλάδο των υπαλλήλων των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων του Κράτους και των εισαγγελιών και γ) στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών για τον κλάδο των υπαλλήλων των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων του Κράτους. Οι διαγωνιζόμενοι έχουν δικαίωμα να θέσουν υποψηφιότητα μόνο για μία θέση σε συγκεκριμένο πρωτοδικείο.

2. Το άρθρο 11 του ν. 294/1976 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 11

1. Προκειμένου περί υπαλλήλων πτυχιούχων Α.Ε.Ι., στην εξεταστέα ύλη περιλαμβάνονται: α) έκθεση ιδεών, β) στοιχεία Αστικού Δικαίου, γ) Οργανισμός Δικαστηρίων, δ) Κώδικας Κατάστασης Δικαστικών Υπαλλήλων και ε) στοιχεία Συνταγματικού και Διοικητικού Δικαίου καθώς και Διοικητικής Δικονομίας για τους υποψηφίους του κλάδου των υπαλλήλων του Συμβουλίου Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων ή στ) στοιχεία Ποινικού Δικαίου, Πολιτικής και Ποινικής Δικονομίας για τους υποψηφίους του κλάδου των υπαλλήλων των Πολιτικών και Ποινικών Δικαστηρίων και Εισαγγελιών.

2. Προκειμένου περί αποφοίτων λυκείου ή ισότιμων σχολών στην εξεταστέα ύλη περιλαμβάνονται: α) Έκθεση ιδεών, β) Οργανισμός δικαστηρίων και γ)

Κώδικας Κατάστασης δικαστικών υπαλλήλων.

3. Για τους υποψηφίους των ανωτέρω κλάδων η γνώση γραφομηχανής και στενογραφίας αποτελεί πρόσθετο προσόν.

3. Το άρθρο 24 του ν.δ. 1025/1971 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 24

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Δικαιοσύνης καθορίζονται όλα τα θέματα που αφορούν την προκήρυξη του διαγωνισμού, τη δημοσίευση της προκηρύξεως, το έντυπο της αιτήσεως, την αρχή στην οποία θα υποβληθούν οι αιτήσεις και την προθεσμία για την υποβολή τους, τον έλεγχο των προσόντων των υποψηφίων, τη σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, τον τρόπο εξέτασης, τη βαθμολογία, την κατάρτιση των πινάκων επιτυχίας, τη δημοσιότητα αυτών, τον έλεγχο νομιμότητας από τον Υπουργό Δικαιοσύνης και την κύρωση των πινάκων, την εν γένει διεξαγωγή του διαγωνισμού, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 27

1. Συστήνονται ειδικές επιτροπές για τη σύνταξη των ακόλουθων Κωδικών:

- α. Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.
- β. Κώδικα Δικαίου Ανηλίκων.

2. Συστήνονται ειδικές επιτροπές: α) για την αναθεώρηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και β) για την ολοκλήρωση του εκσυγχρονισμού του οικογενειακού δικαίου.

3. Τα μέλη των ανωτέρω επιτροπών ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης από καθηγητές πανεπιστημίου, δικαστικούς λειτουργούς εν ενεργεία ή όχι, δικηγόρους και υπαλλήλους του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Καθόντα γραμματέα σε καθεμία από τις επιτροπές ανατίθενται με την ίδια απόφαση σε υπάλληλο του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

4. Οι επιτροπές πρέπει να περατώσουν το έργο τους μέσα στην προθεσμία που καθορίζει η υπουργική απόφαση για τη συγκρότησή τους. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί.

5. Οι Κώδικες της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου κυρώνονται κατά τη διαδικασία του άρθρου 76 παρ. 6 του Συντάγματος.

6. Στους προέδρους, τα μέλη και τους γραμματείς των επιτροπών καταβάλλεται αποζημίωση που ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών.

Άρθρο 28

1. Απαγορεύεται η ολική ή μερική μετάδοση από την τηλεόραση ή το ραδιόφωνο, καθώς και η κινηματογράφηση και βιντεοσκόπηση δίκης ενώπιον ποινικού, πολιτικού, διοικητικού ή ειδικού δικαστηρίου, εκτός αν επιτραπεί με απόφαση του δικαστηρίου και εφόσον συμφωνούν ο εισαγγελέας και οι διάδικοι.

2. Απαγορεύεται η μετάδοση από την τηλεόραση ή τη κινηματογράφηση ή βιντεοσκόπηση των προσώπων, που προσάγονται ενώπιον των δικαστικών ή εισαγγελικών ή αστυνομικών και λοιπών αρχών.

3. Όποιος παραβαίνει τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή ενός εκατομμυρίου (1.000.000) μέχρι πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) δραχμών.

Άρθρο 29

Οι πάσης φύσεως ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί, καθώς και οι επιχειρήσεις ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, εθνικής ή τοπικής εμβέλειας, υποχρεούνται να τηρούν επί υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας πλήρη αντίγραφα του εκπεμπόμενου προγράμματος για χρονικό διάστημα ενός (1) μήνα από την ημέρα της εκπομπής. Κάθε πρόσωπο, που έχει έννομο συμφέρον, δικαιούται με απλή αίτηση και με δαπάνες του να λαμβάνει αντίγραφο της εκπομπής, η οποία τον θίγει στο έννομο συμφέροντά του. Σε περίπτωση άρνησης χορήγησης του αιτούμενου αντιγράφου εφαρμόζεται ανάλογα η διάταξη του άρθρου 25 παρ. 4 εδ. β' του ν.1756/1988, όπως ισχύει. Η μη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις των προηγούμενων εδαφίων του παρόντος άρθρου τιμωρείται με χρηματική ποινή.

Άρθρο 30

1. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 62 του ν.δ. 3026/1954, όπως ισχύει 'περί του Κώδικα των Δικηγόρων' προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

'Δικηγόροι που έχουν εκλεγεί βουλευτές ή ευρωβουλευτές τελούν κατά τη διάρκεια της βουλευτικής τους θητείας σε μερική αναστολή του λειτουργημάτων τους, η οποία συνιστάται στη δυνατότητα να παρίστανται μόνο ενώπιον των ανώτατων και των ειδικών δικαστηρίων, των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και των εφετείων, καθώς επίσης και στην ποινική προδικασία για κακούργημα, εκτός αν πρόκειται για υποθέσεις ναρκωτικών (ν. 1729/1987) και οργανωμένου εγκλήματος (ν. 1916/1990). Η ανωτέρω αναστολή δεν ισχύει, αν πρόκειται για υποθέσεις των ιδίων, των συζύγων τους ή συγγενών τους εξ αίματος ή αγχιστείας μέχρι και το δεύτερο βαθμό. Δικηγόροι που απασχολούνται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στα όργανα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς, των οποίων είναι μέλος η Ελλάδα, τελούν σε αναστολή ασκήσεως του δικηγορικού λειτουργήματος ή τους δίνεται υποχρεωτικά άδεια για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η απασχόλησή τους'.

2. Η ποινική διαδικασία κατά βουλευτών, των οποίων αφέρεται η ασυλία με απόφαση της Βουλής, περατώνεται αμετάκλητα εντός ενός έτους από τη διαβίβαση της δικογραφίας από τη Βουλή στην οικεία εισαγγελία πλημμελειοδικών. Για το σκοπό αυτόν όλες οι αντίστοιχες διαδικαστικές πράξεις ενεργούνται από τα αρμόδια όργανα κατά προτίμηση.

Άρθρο 31

1. Στο άρθρο 1 παρ. 2 του β.δ. 6/1961 'Περί Οργανισμού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους', όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 του ν.δ. 736/1970 και επανήλθε σε ισχύ με το άρθρο 39 του ν. 1884/1990, διαγράφεται η πριν από το στοιχείο ε' λέξη : 'και' και προστίθενται περιπτώσεις στ' και ζ' ως εξής:

'στ) Η διενέργεια όλων των δικαστικών πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 της κυρωθείσης δια του ν.δ. 4421/1961 Πολυμερούς Συμβάσεως 'περί διεκδικήσεως διατροφής εις την αλλοδαπήν' και ανάγονται στα καθήκοντα του Υπουργείου Δικαιοσύνης και

ζ) Η διεξαγωγή όλων των δικαστικών πράξεων που προβλέπονται στις διεθνείς συμβάσεις δικαστικής αρωγής επί ποινικών, αστικών και εμπορικών υποθέσεων, στις οποίες η Ελλάδα είναι συμβαλλόμενο μέρος και συνιστούν καθήκοντα του Υπουργείου Δικαιοσύνης ως

κεντρικής αρχής'.

2. Το άρθρο 29 του ν. 1478/1984 'Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις' καταργείται.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, μπορούν να αυξάνονται μέχρι τρεις (3) οι οργανικές θέσεις των παρέδρων και μέχρι δύο (2) των δικαστικών αντιπροσώπων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.) για την κάλυψη των πρόσθετων αναγκών, που προκύπτουν από την ανάθεση αρμοδιοτήτων αυτού του άρθρου.

Άρθρο 32

1. Για το παραδεκτό της ασκήσεως ένδικων μέσων ενώπιον των δικαστηρίων μπορεί να ορίζεται με κοινές κάθε φορά αποφάσεις των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ότι πρέπει να καταβάλλεται παράβολο. Το ύψος του παραβόλου αυτού καθορίζεται με κοινές επίσης αποφάσεις των ανωτέρω Υπουργείων και το αντίστοιχο ποσό κατατίθενται υπέρ του Τ.Α.Χ.ΔΙ.Κ..

2. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορούν να αναπροσαρμόζονται κάθε φορά: α) τα δικαστικά έξοδα πάσης φύσεως των δικαστικών εγγράφων και όλων των εγγράφων που υποβάλλονται σε υπηρεσίες αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή εκδίδονται από αυτές και β) τα ποσά που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του ν. ΤΠΟΗ/1912 'περί δικαστικού ενσήμου'.

Άρθρο 33

Το προσωπικό πάσης φύσεως των συμβολαιογραφικών συλλόγων της χώρας προσλαμβάνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου συμβολαιογραφικού συλλόγου, που εγκρίνεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης.

Άρθρο 34

Οι αρμοδιότητες οι σχετικές με το Ελληνικό Εθνικό Τμήμα της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Κατάστασης, που ιδρύθηκε με το άρθρο 2 του ν. 4475/1965, μεταφέρονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης στο Υπουργείο Εξωτερικών.

Όπου στο νόμο γίνεται λόγος περί Υπουργού ή Υπουργείου Δικαιοσύνης, η αναφορά θεωρείται ότι γίνεται στον Υπουργό ή το Υπουργείο Εξωτερικών.

Μέλη του Εθνικού Τμήματος μπορούν να γίνονται και ανώτατοι ή ανώτεροι υπάλληλοι του Υπουργείου Εσωτερικών.

Άρθρο 35

Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 1816/1988 αντικαθίσταται και στο τέλος της ίδιας παραγράφου προστίθεται εδάφιο ως εξής:

'β) Για την ίδρυση και λειτουργία εντευκτηρίων, κατασκήνωσεων και παιδικών σταθμών των δικαστικών υπαλλήλων'.

Άρθρο 36

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, μπορεί να ιδρυθεί υπηρεσία Δικαστικής Αστυνομίας στις εισαγγελίες πρωτοδικών της χώρας με τον τίτλο 'Δικαστική Αστυνομία', που τελεί υπό την άμεση διεύθυνση του

οικείου εισαγγελέα πρωτοδικών

2. Σκοπός της Δικαστικής Αστυνομίας είναι η υποβοήθηση του εισαγγελέα πρωτοδικών στα καθήκοντά του με τη διενέργεια :

α. Προανακριτικών πράξεων.

β. Προκαταρκτικών εξετάσεων.

γ. Συλλογής αναγκαίων αποδεικτικών στοιχείων για να βεβαιωθεί η τέλεση εγκλήματος και να ανακαλυφθεί ο δράστης.

δ. Εκτελέσεως ποινικών δικαστικών αποφάσεων, ενταλμάτων συλλήψεως, προσωρινής κρατήσεως και βίαιης προσαγωγής, καθώς και κάθε άλλης διαδικαστικής πράξεως της ποινικής διαδικασίας κατά την κρίση του αρμόδιου εισαγγελέα.

3. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν θίγουν τις ισχύουσες διατάξεις που ορίζουν την αρμοδιότητα της Ελληνικής Αστυνομίας και τη σχέση της με τις εισαγγελικές αρχές.

4. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα καθορίζονται ο αριθμός των οργανικών θέσεων του προσωπικού της Δικαστικής Αστυνομίας, η προέλευση, τα προσόντα, η διαδικασία πλήρωσης των θέσεων, ο τρόπος και η διάρκεια εκπαίδευσης, η βαθμολογική κλίμακα, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία αξιολογήσεως και προαγωγών, το πειθαρχικό δίκαιο, ο τρόπος εξόδου από την υπηρεσία και κάθε άλλο συναφές με την κατάσταση του προσωπικού αυτού θέμα, το ωράριο εργασίας, ο τρόπος εκτελέσεως των καθηκόντων, ο τύπος ειδικού δελτίου ταυτότητας και η δυνατότητα οπλοφορίας του προσωπικού αυτού, τα αναγκαία υλικοτεχνικά μέσα για την εκπλήρωση της αποστολής της Δικαστικής Αστυνομίας, ως και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

5. Μέχρις ότου ιδρυθεί υπηρεσία Δικαστικής Αστυνομίας με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, δύνανται να αποσπώνται στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, για την υποβοήθησή του Εισαγγελέα στα καθήκοντά του, αξιωματικοί, μέχρι και του Αστυνόμου Β', Ανθυπαστυνόμοι, Υπαξιωματικοί και Αστυφύλακες για χρονικό διάστημα δύο ετών. Ο συνολικός αριθμός αυτών δεν μπορεί να υπερβεί τους δεκαπέντε. Επίσης, με κοινή απόφαση του υπουργού Δικαιοσύνης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού δύνανται να αποσπώνται και πολιτικοί υπάλληλοι, είτε ως ειδικοί προανακριτικοί υπάλληλοι, εφόσον έχουν την ιδιότητα αυτή, είτε ως πραγματογνώμονες ή τεχνικοί σύμβουλοι.

Οι αποσπώμενοι στην Εισαγγελία τελούν υπό την άμεση διεύθυνση του αρμόδιου εισαγγελέα και δεν επιτρέπεται να ανατίθενται σε αυτούς καθήκοντα ξένα προς την αποστολή τους.

Η απόσπαση μπορεί να ανανεώνεται για δύο ακόμη χρόνια με τον ίδιο τρόπο, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου και σύμφωνη πρόταση του αρμόδιου εισαγγελέα. Ανάκληση της απόσπασης επιτρέπεται μόνο ύστερα από σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου εισαγγελέα.

Ο προϊστάμενος της εισαγγελίας συντάσσει εντός του πρώτου διμήνου κάθε έτους ιδιαίτερη έκθεση για τους αποσπασμένους υπαλλήλους στην εισαγγελία σχετικά με την κανότητα και απόδοσή τους κατά το προηγούμενο έτος. Οι εκθέσεις αυτές συντάσσονται με βάση τα κριτήρια και κατά τον τύπο που ισχύουν στην υπηρεσία του αξιολογούμενου.

Αντίγραφο κάθε εκθέσεως υποβάλλεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης και στον κατά περίπτωση αρμόδιο υπουργό, επιδίδεται δε και στον αξιολογούμενο με επιμέλεια της αρμόδιας υπηρεσίας του υπουργείου, στο

οποίο ανήκει οργανικώς. Ο αξιολογούμενος, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από της επιδόσεως σ' αυτόν της έκθεσης, έχει δικαίωμα να προσφύγει και να ζητήσει τη διόρθωσή της ενώπιον του συμβουλίου εφετών, εφαρμόζομένων αναλόγως κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 87 του "Κώδικα οργανισμού των δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργιών".

Για την αξιολόγηση του αστυνομικού προσωπικού, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 8, 15, 28 και 39 του π.δ. 15/1986 (ΦΕΚ Β Α'), όπως ισχύουν κάθε φορά.

Σε περίπτωση κατά την οποία αυτοί που είχαν αποσπασθεί στην εισαγγελία παραβαίνουν τις υποχρεώσεις τους, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 9 του ν.1756/1988 "Κώδικας οργανισμού δικαστηρίων και δικαστικών λειτουργιών".

Άρθρο 37

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 24 του ν. 1868/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

"Το Δημόσιο, τα ν.π.δ.δ., τα ν.π.ι.δ., καθώς και τα φυσικά πρόσωπα που απασχολούν δικηγόρους με έμμισθη εντολή ορισμένου ή αορίστου χρόνου, όπως προβλέπεται στις σχετικές διατάξεις του ν. 3026/1954 "περί του Κώδικα Δικηγόρων" έχουν την υποχρέωση να καταβάλλουν στο Ταμείο Νομικών, το Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων και τον Κ.Ε.Α.Δ. ποσοστό 2/3 της εκάστοτε ετήσιας ασφαλιστικής εισφοράς των απασχολούμενων σε αυτά δικηγόρων.

Η υποχρέωση καταβολής του ποσοστού αυτού ασφαλιστρών αρχίζει από 1.1.93 και ισχύει για τους μέχρι 31.12.92 ασφαλισμένους στους ανωτέρω φορείς δικηγόρους".

2. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 24 του ν. 1868/1989 προστίθεται παράγραφος 4α, που έχει ως εξής:

"4α. Ο εκτός υπηρεσίας χρόνος των δικηγόρων και νομικών συμβούλων, οι οποίοι επανήλθαν στην υπηρεσία τους με τις διατάξεις της παρ.4 του άρθρου 24 του ν. 1868/1989, αναγνωρίζεται από τα οικεία ασφαλιστικά ταμεία, κατόπιν αιτήσεως του ασφαλισμένου υποβαλλομένης εντός βμήνου από της ισχύος του παρόντος.

Η εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου γίνεται με την καταβολή του συνόλου των εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη των κλάδων κύριας και επικουρικής ασφάλισης και χορηγήσεως εφάπαξ παροχής (πρόνοιας), που ισχύουν κατά το χρόνο της επανόδου στην υπηρεσία.

Οι εισφορές υπολογίζονται στις αποδοχές του χρόνου της επανόδου που υπόκεινται σε κράτηση και βαρύνουν τον εργοδότη.

Η εξόφληση του ποσού της εξαγοράς γίνεται εφάπαξ, μέσα σε 3 μήνες από την κοινοποίηση της πράξης αναγνώρισης.

Συντάξεις και εφάπαξ βοηθήματα που είχαν ληφθεί από εν ενεργεία δικηγόρους συνταξιούχους κλαδικών ταμείων, οι οποίοι επανήλθαν στην υπηρεσία τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 1868/1989, δεν αναζητούνται.

Για τον υπολογισμό του εφάπαξ βοηθήματος κατά την οριστική έξοδό τους από το ταμείο, λαμβάνεται υπόψη όλος ο χρόνος υπηρεσίας τους, συνυπολογιζόμενου και του εκτός υπηρεσίας χρόνου.

Για όσους εκ των ανωτέρω είχαν λάβει εφάπαξ βοήθημα κατά την απόλυσή τους, από το ποσό του νέου βοηθήματος αφαιρείται το ποσό που αντιστοιχεί

του ληφθέντος εφάπαξ βοηθήματος, υπολογιζομένου όμως με τις αποδοχές της οριστικής εξόδου τους από το ταμείο, βάσει των οποίων θα υπολογισθεί το νέο βοήθημα.

Η αναγνώριση του χρόνου για τον οποίο επιστρέφθηκαν ασφαλιστικές εισφορές στους δικηγόρους και νομικούς συμβούλους μετά την απόλυσή τους με τους νόμους 1232/1982 και 1400/1983, γίνεται με τις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 1405/1983.

Άρθρο 38

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός από τις διατάξεις α) του άρθρου 7 που ισχύει από 16 Σεπτεμβρίου 1993, β) της παρ. 4 του άρθρου 10 που ισχύει από 1 Ιουνίου 1993 και της γ) της παρ. 8 του άρθρου 20 που ισχύει από 1 Ιουλίου 1993.

Αθήνα, 5 Φεβρουαρίου 1993

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Σωτ. Κούβελας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Στεφ. Μάνος

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Α.Ψαρούδα-Μπενάκη

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
Νικ.Γκελεστάθης

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Δημ.Σιούφας

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(Άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

Για τον τρόπο κάλυψης της δαπάνης που προκαλείται από τις διατάξεις του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης "Ρύθμιση θεμάτων εκτελέσεως ποινών, επιταχύνσεως και εκσυγχρονισμού των διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης και άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης"

Από τις διατάξεις του πιο πάνω νομοσχεδίου με τις οποίες ρυθμίζονται θέματα διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης, εκτελέσεως ποινών, λειτουργίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ.λπ., προκαλούνται τα πιο κάτω οικονομικά αποτελέσματα:

Α. ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

1.- Ετήσια δαπάνη δρχ. 364.600.000, περίπου, η οποία αναλύεται ως εξής:

α) Καταβολή επιδόματος υπηρεσίας αλλοδαπής σε 1 δικαστικό λειτουργό που θα μεταβεί στη Μονιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία Βρυξελλών (άρθρο 11) δρχ.	15.000.000
β) Καταβολή αποδοχών από τη σύσταση 13 θέσεων δικαστικών λειτουργών στο Σ.τ.Ε. (άρθρο 12) δρχ.	50.000.000
γ) Καταβολή αποδοχών από τη σύσταση νέων θέσεων 71 δικαστικών και 20 διοικητικών υπαλλήλων του Ε.Σ. (άρθρο 13) δρχ.	284.000.000
δ) Καταβολή αποδοχών από τη σύσταση 5 θέσεων στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ν.Σ.Κ.) (άρθρο 31) δρχ.	15.600.000

2 - Επίσης προκαλείται ετήσια ακαθόριστη δαπάνη το ύψος της οποίας θα εξαρτηθεί από πραγματικά γεγονότα και ειδικότερα από:

i) την καταβολή οδοιπορικών εξόδων στους δικαστικούς λειτουργούς που προάγονται ή μετατίθενται και συμμετέχουν στη σύνθεση του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμούν πολιτικές υποθέσεις για έκδοση απόφασης κ.λπ. (άρθρο 11),

ii) τη σύσταση 4 ειδικών επιτροπών σύνταξης κωδικών οι αμοιβές των οποίων θα προσδιοριστούν με κοινή υπουργική απόφαση (άρθρο 27),

iii) την ίδρυση με π. δ/γμα Υπηρεσίας Δικαστικής Αστυνομίας στις Εισαγγελίες Πρωτοδικών της Χώρας, με το οποίο θα καθοριστεί ο αριθμός των θέσεων του προσωπικού, ο εξοπλισμός της υπηρεσίας αυτής κ.λπ. (άρθρο 36) και

iv) την καταβολή εργοδοτικών εισφορών από την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας των δικηγόρων και νομικών συμβούλων που επανήλθαν στην υπηρεσία τους με το ν. 1868/1989 (άρθρο 37).

3.- Ετήσια απώλεια εσόδων δρχ. 264.000.000, περίπου, από την μείωση κατά 1,37% (από 73,8% γίνεται 72,43%) του ποσοστού που περιέρχεται στο δημόσιο από τις χρηματικές πωλές, οι οποίες επιβάλλονται από τα δικαστήρια καθώς και από τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών (άρθρο 24).

- Οι πιο πάνω δαπάνες και απώλεια εσόδων καλύπτονται από την κατά 1.692.000.000, περίπου, αναμενόμενη αύξηση των εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού από την προσαύξηση κατά 27% των ποσών των επιβαλλομένων σε χρήμα ποινών και των ποσών που προκύπτουν από τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών (άρθρο 24) καθώς επίσης και από τη δυνατότητα αναπροσαρμογής των δικαστικών εξόδων πάσης φύσεως εγγράφων που υποβάλλονται σε υπηρεσίες αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης κ.λπ. (άρθρο 32).

Β. ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.

(Δεν επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

-Ετήσια ακαθόριστη δαπάνη από τη διεύρυνση των σκοπών του ταμείου και τη χρηματοδότηση από αυτό προγραμμάτων κατάρτισης αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, πρόσληψη ειδικών επιστημόνων σε θέματα οργάνωσης και πληροφορικής για τις ανάγκες του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. και του Υπ. Δικαιοσύνης, εξόδων κίνησης των άμισθων Επικουρικών Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής, αμοιβών μελών νομοπαρασκευαστικών και ειδικών επιτροπών και ομάδων εργασίας, το ύψος των οποίων καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και πάντως δε μπορεί να υπερβεί το ποσό των δρχ. 30.000.000, ετησίως κ.λπ. (άρθρο 23).

- Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπισθεί από την αναμενόμενη αύξηση των εσόδων του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. κατά 2.186.500.000, περίπου, από την αύξηση του ποσοστού συμμετοχής του από 12% σε 20,5% στα ποσά των επιβαλλομένων σε χρήμα ποινών κ.λπ. (άρθρο 24) καθώς επίσης και από την καταβολή παραβόλου για το παραδεκτό της ασκήσεως ενδίκων μέσων κ.λπ. (άρθρο 36).

Γ. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

(Δεν επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

- Ετήσια δαπάνη δρχ. 40.700.000 από τη σύσταση 10 νέων θέσεων προσωπικού στο Ινστιτούτο και ακαθόριστη τοιαύτη το ύψος της οποίας θα εξαρτηθεί

από την κοινή Υπουργική απόφαση με την οποία θα καθορισθούν οι αποδοχές των Προισταμένων του Ινστιτούτου (άρθρο 21).

- Μείωση εσόδων κατά δρχ. 57.750.000 (άρθρο 24).

Οι πιο πάνω δαπάνες και μείωση των εσόδων του θα αντιμετωπισθούν από τις πιστώσεις του Προϋπολογισμού του Ινστιτούτου.

Δ. ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

- Ετήσια δαπάνη από την καταβολή αποζημίωσης στον Δ/ντή του Ινστιτούτου το ύψος της οποίας εξαρτάται από την έκδοση κοινής απόφασης που θα καθορίσει το ύψος της και εκτιμάται ότι θα είναι της τάξεως των δρχ. 1.500.000, περίπου, (άρθρο 22), η οποία θα καλυφθεί από τον Προϋπολογισμό του Ινστιτούτου.

Ε. ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΡΩΓΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

(Δεν επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

- Ετήσια ακαθόριστη δαπάνη από τη δυνατότητα ιδρύσεως και λειτουργίας κατασκηνώσεων και παιδικών σταθμών των τέκνων των δικαστικών υπαλλήλων το ύψος της οποίας θα εξαρτηθεί από τον αριθμό των κατασκηνώσεων και των Παιδικών Σταθμών που θα λειτουργήσουν και εφάπαξ δαπάνη για την αγορά των αναγκαίων χώρων, τη δημιουργία εγκαταστάσεων και τον εξοπλισμό αυτών. Οι δαπάνες αυτές θα καλυφθούν από τον Ειδικό Λογαριασμό σχετικά με έσοδα από Διαιτησίες του ανωτέρω Ταμείου (άρθρο 35).

ΣΤ. ΕΠΙ ΛΟΙΠΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Λόγω της μείωσης των ποσοστών, που προβλέπει το άρθρο 24 του νομοσχεδίου και μετά από τον συμψηφισμό των εσόδων τους που ανάγονται στην αναμενόμενη κατά 2700 εκατ. συνολική αύξηση από την αναπροσαρμογή κατά 27% των επιβαλλόμενων από τα Δικαστήρια προστίμων χρηματικών ποινών κ.λπ. τελικά θα επέλθει ετήσια:

- α.- Μείωση των εσόδων του Ο.Γ.Α.
κατά δρχ. 41.250.000
(Τα ελλείματά του καλύπτονται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό).
- β.- Μείωση των εσόδων του Τ.Ε.Β.Ε.
κατά δρχ. 34.800.000
(Επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)
- γ.- Μείωση των εσόδων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων κατά δρχ. 6.880.000
(Επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό).
- δ.- Μείωση Εσόδων του Ταμείου Προνοίας Δικαστικών Επιμελητών κατά δρχ. 41.250.000
(Δεν επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ζ. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (ΛΑΦΚΑ) (ΑΡΘΡΟ 67 Ν. 2084/1992)

Μείωση των εσόδων του, κατά δρχ. 1.158.000.000, περίπου ετησίως, λόγω περιορισμού των δικαιούμενων ποσοστών, σύμφωνα με το άρθρο 24 του Ταμείου Νομικών, των Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών, Πειραιώς, Θεσσαλονίκης και του Ταμείου Υγείας Δικηγόρων Επαρχιών.

Με την ψήφιση του πρώτου Κεφαλαίου, που αφορά θέματα ποινών δεν προκαλείται δαπάνη.

α) Με την ψήφιση των διατάξεων των άρθρων 3, 4 δεν προκαλείται δαπάνη.

β) Με την ψήφιση των διατάξεων του άρθρου 5 δεν προκαλείται δαπάνη.

γ) Με την ψήφιση των διατάξεων των άρθρων 6, 7, 8 δεν προκαλείται δαπάνη.

δ) Με την ψήφιση των διατάξεων του άρθρου 9 δεν προκαλείται δαπάνη.

ε) Με την ψήφιση των διατάξεων των άρθρων 10, 17, 28, 29 δεν προκαλείται δαπάνη.

στ) Με την ψήφιση των διατάξεων του άρθρου 33 δεν προκαλείται δαπάνη.

Η δαπάνη που θα προκληθεί από την ψήφιση του νομοσχεδίου, θα καλυφθεί από τις πιστώσεις των οικείων Προϋπολογισμών.

Αθήνα, 17 Μαρτίου 1993

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Στεφ. Μάνος

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Α. Ψαρούδα - Μπενάκη

Αριθμ. 24/3/1993

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(Άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης "Ρύθμιση θεμάτων εκτελέσεως ποινών, επιταχύνσεως και εκσυγχρονισμού των διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης και άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης"

Με τις διατάξεις του πιο πάνω σχεδίου νόμου θεσπίζονται τα εξής:

1. α) Τροποποιούνται και συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Παιδικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με το ύψος των επιβαλλόμενων σε ειδικές περιπτώσεις χρηματικών ποινών, τις διαδικασίες μετατροπής ποινών φυλακίσεως σε χρηματικές ποινές, τις χορηγούμενες τακτικές άδειες σε καταδίκους, την αυτοπρόσωπη εμφάνιση του κατηγορουμένου κατά την προανάκριση, τον αριθμό των υποθέσεων που προσδιορίζονται για εκδίκαση σε κάθε δικάσιμο ημέρα για το μονομελές και το τριμελές πλημμελειοδικείο, τις αρμοδιότητες των ειρηνοδικείων, των μονομελών πρωτοδικείων, την αύξηση των επιβαλλόμενων χρηματικών προστίμων κ.λπ.

β) Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την καταστολή νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες (ληστεία, κλοπή, διακίνηση ναρκωτικών, όπλων κ.λπ.) (άρθρα 1-10).

2. α) Στο Εφετείο και στο Πρωτοδικείο Αθηνών καθορίζεται από το τριμελές συμβούλιο Διοικήσεως υποχρεωτικά ιδιαίτερο ποινικό τμήμα με ειδικό κανονισμό και ορίζονται οι πρόεδροι και οι δικαστές του ποινικού τμήματος.

β) Προβλέπεται η δυνατότητα απόσπασης δικαστικών λειτουργών στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες στις Βρυξέλλες για εκτέλεση ειδικής υπηρεσίας. Πάρεδροι Σ.τ.Ε. και Ελεγκτικού Συνεδρίου, πρόεδροι πρωτοδικών και εφέτες των πολιτικών και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων

καθώς και εισαγγελείς πρωτοδικών και αντεισαγγελλείς εφετών, εφόσον κρίνονται από το οικείο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο μη διοριστέοι σε θέση ισόβιου δικαστικού λειτουργού, διορίζονται σε θέση διοικητικού υπαλλήλου.

γ) Ορίζεται ότι οι πάρεδροι πρωτοδικείου και εισαγγελέας που έχουν επιτύχει στο διαγωνισμό της 25ης Μαΐου 1990 κρίνονται και διορίζονται σε θέσεις πρωτοδικών και αντεισαγγελέων πρωτοδικών μετά τη συμπλήρωση 18 μηνών υπηρεσίας παρέδρου αντί των 24 μηνών που ισχύει. Το ίδιο ισχύει και για τους παρέδρους Διοικητικών Δικαστηρίων που έχουν επιτύχει στο Διαγωνισμό της 11ης Ιουνίου 1990.

δ) Οι οργανικές θέσεις των αρεοπαγιτών αυξάνονται κατά 2 και των αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου κατά 1 με αντίστοιχη μείωση των θέσεων Προέδρων Εφετών και Εισαγγελέα Εφετών (άρθρο 11).

3. Ρυθμίζονται θέματα του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με το χρόνο και τον τρόπο επεξεργασίας των σχεδίων π.δ/των, αυξάνεται κατά 13 ο αριθμός των δικαστικών λειτουργών αυτού κ.λπ. (άρθρο 12).

4. Ρυθμίζονται θέματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Ε.Σ.) σχετικά με την άσκηση του προληπτικού ελέγχου από μονομελή κλιμάκια, στα οποία προϊστάται πάρεδρος ή εισηγητής, συνιστώνται 91 θέσεις (71 δικαστικών και 20 διοικητικών) στο Ελεγκτικό Συνέδριο και οι υπηρεσίες των Επιτρόπων λειτουργούν εφεξής ως Γραμματείες των μονομελών κλιμακίων και σε κάθε μία από αυτές προϊστάται ο μέχρι σήμερα επιτροπος του Ε.Σ. κ.λπ. Για δαπάνες του Δημοσίου, των ν.π.δ.δ. και των δημοσίων επιχειρήσεων και Οργανισμών οι οποίες αφορούν την εκτέλεση έργων ή προμηθειών που υπερβαίνουν τα 1000 εκατ. δρχ. δύναται να διενεργείται έλεγχος από το Ε.Σ. προ της υπογραφής της συμβάσεως και για κάθε έργο, προμήθεια, επιχορήγηση, ενίσχυση κ.λπ. που χρηματοδοτείται από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, το Ε.Σ. διενεργεί έλεγχο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 13-19).

5. Προβλέπεται η μετατροπή των έμμισθων υποθηκοφυλακείων της χώρας σε άμισθα, εκτός από τα υποθηκοφυλακεία Αθηνών-Πειραιώς-Θεσσαλονίκης και τα κτηματολογικά γραφεία Ρόδου και Κω-Λέρου και ρυθμίζεται η υπηρεσιακή κατάταξη των υπηρετούντων σε αυτά υποθηκοφυλάκων (κατόπιν τήρησης ορισμένων προϋποθέσεων μπορούν να επαναδιορισθούν δικηγόροι) και του λοιπού προσωπικού μόνιμου ή επί συμβάσει το οποίο με αίτησή του μετατάσσεται σε κενές οργανικές θέσεις δικαστηρίων ή άλλης Δημόσιας Υπηρεσίας. Επίσης προβλέπεται η αύξηση κατά ένα τοις χιλίοις (1%) του ποσοστού των αναλογικών δικαιωμάτων για ποσά άνω των 20.000 δρχ. που παρακρατούν οι άμισθοι υποθηκοφύλακες καθώς και η επέκταση αυτών και στα έμμισθα υποθηκοφυλακεία. Από το ποσοστό αυτό ένα τοις χιλίοις (1%) ο άμισθος υποθηκοφύλακας, πέραν των ήδη υπ' αυτού παρακρατούμενων, παρακρατεί επί πλέον το 1/4 για τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό των συνθηκών λειτουργίας του υποθηκοφυλακείου καθώς και για την εισαγωγή συστήματος πληροφορικής, η οποία θα γίνει με δαπάνη του. Το ποσοστό ένα τοις χιλίοις (1%) που εισπράττεται από τα έμμισθα υποθηκοφυλακεία για ποσά άνω των 20.000 δρχ., αποτελεί έσοδο του Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. (άρθρο 20).

6. α) Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με το Ελληνικό Ινστιτούτο Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου Αθήνας. Οι αποδοχές των προϊσταμένων επιστημονικών συνεργατών των έμμισθων επιστημονικών συνεργατών και των έμμισθων επιστημονικών βοηθών του Ινστιτούτου κα-

θορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών κατά παρέκκλιση των ισχυόντων περιορισμών. Για την πραγμάτωση των σκοπών του Ινστιτούτου, το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να αναθέτει σε Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. ή φυσικά πρόσωπα με σύμβαση μίσθωσης έργου τη διενέργεια ή την εκπόνηση μελετών, ως και την εκτέλεση πάσης φύσεως επιστημονικού ή διοικητικού έργου. Στην περίπτωση αυτή, η αμοιβή καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο ανάλογα με τη σπουδαιότητα, τη δυσκολία και το χρόνο που απαιτείται για την εκτέλεση του έργου.

Συνιστώνται 10 θέσεις προσωπικού διαφόρων ειδικοτήτων στο Ινστιτούτο Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου και καθορίζεται η διαδικασία πρόσληψης αυτών.

β) Επανακαθορίζονται τα προσόντα για τη θέση του Διευθυντού του Ινστιτούτου Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων Θεσσαλονίκης, στον οποίο καταβάλλεται μηνιαία αποζημίωση που καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, καθώς επίσης και για τις θέσεις των επιστημονικών συνεργατών και βοηθών του Ινστιτούτου (άρθρα 21-22).

7. α) Διευρύνονται οι σκοποί του Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ., ώστε οι πόροι αυτού να μπορεί να διατίθενται για τη χρηματοδότηση κτηριακών μεταρρυθμίσεων, για την πρόσληψη ειδικών επιστημόνων φυσικών ή νομικών προσώπων σε θέματα οργάνωσης και πληροφορικής, για τις ανάγκες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, για τις ανάγκες μελών νομοπαρασκευαστικών και ειδικών Επιτροπών καθώς και ομάδων Εργασίας και για έξοδα κινήσεως των άμισθων επικουρικών Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής κ.λπ.

β) Τα ακίνητα, που έχουν περιέλθει με οποιονδήποτε τρόπο στο Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. ή ανήκουν στο Δημόσιο και χρησιμοποιούνται για καταστήματα κρατήσεως ή στεγάνωσης δικαστικών υπηρεσιών, εφόσον δεν καλύπτουν ενόλω ή εν μέρει το σκοπό τους, μπορούν να εκποιούνται κατόπιν κοινής αποφάσεως των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών και το προϊόν της εκποίησης αποτελεί πόρο του Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. (σήμερα η ανωτέρω απόφαση υπογράφεται και από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας) (άρθρο 23).

8. Τα ποσά των επιβαλλόμενων σε χρήμα ποινών καθώς και τα ποσά που προκύπτουν από τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών του άρθρου 4 του ν. 663/1977 αυξάνονται κατά την είσπραξη από 65% που είναι σήμερα σε 92% και ανακατανέμονται τα ποσοστά διαθέσεως των σε διάφορους φορείς με κυριότερες μεταβολές τη μείωση του ποσοστού του δημοσίου κατά 1,37% (από 73,8% γίνεται 72,43%) και την αύξηση του ποσοστού του Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. κατά 8,5% (από 12% γίνεται 20,5% (άρθρο 24).

9. α) Καθορίζεται ο τρόπος επιλογής των φυλάκων καταστημάτων κράτησης καθώς και τα προσόντα που πρέπει να διαθέτουν, η διαδικασία διεξαγωγής διαγωνισμού πρόσληψης των δικαστικών υπαλλήλων κ.λπ.

β) Συνιστώνται τέσσερις ειδικές επιτροπές για τη σύνταξη Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, Κώδικα Δικαίου Ανηλικών, την Αναθεώρηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και για την ολοκλήρωση του εκσυγχρονισμού του Οικογενειακού Δικαίου. Στους Προέδρους, τα μέλη και τους γραμματείς των επιτροπών καταβάλλεται αποζημίωση που ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών (άρθρα 25 - 27).

10. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την τηλεοπτική ή ραδιοφωνική μετάδοση δικών, την υποχρέωση των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών να τηρούν για 1 μήνα αντίγραφα εκπομπών και να τα χορηγούν στα ενδια-

φερόμενα πρόσωπα όταν τους ζητούνται κ.λπ. (άρθρα 28 - 29).

11.α) Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την παράσταση Δικηγόρων που έχουν εκλεγεί Βουλευτές ή Ευρωβουλευτές ενώπιον των ανωτάτων και των ειδικών δικαστηρίων κ.λπ.

β) Ορίζεται ότι με π.δ/γμα μπορεί να εξαιρούνται μέχρι 5 συνολικά οι θέσεις των παρέδρων και των δικαστικών αντιπροσώπων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (άρθρα 30 - 31).

12.α) Για το παραδεκτό της ορκίσεως ένδικων μέσων ενώπιον των δικαστηρίων, με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών δύναται να κριστεί παράβολο, που αποτελεί έσοδο του Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ..

β) Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, μπορούν να αναπροσαρμόζονται κάθε φορά α) τα δικαστικά έξοδα πάσης φύσεως δικαστικών εγγράφων και όλων των εγγράφων που υποβάλλονται σε υπηρεσίες αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή εκδίδονται από αυτές και β) τα ποσά που προβλέπονται από το ν. ΤΠΟΗ/1912 "περί δικαστικού ενσήμου" (άρθρο 32).

13.α) Το προσωπικό των συμβολαιογραφικών συλλόγων της χώρας προσλαμβάνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου συμβολαιογραφικού συλλόγου, που εγκρίνεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης.

β) Οι αρμοδιότητες, οι σχετικές με το Ελληνικό Εθνικό Τμήμα της Διεθνούς Επιτροπής προσωπικής κράτησης μεταφέρονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης στο Υπουργείο Εξωτερικών.

γ) Προβλέπεται η δυνατότητα λειτουργίας κατασκηνώσεων και παιδικών σταθμών για τα τέκνα των δικαστικών υπαλλήλων από το Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Δικαιοσύνης (ειδικός λογαριασμός σχετικός με έσοδα από διαιτησίες) (άρθρο 33 - 35).

14.α) Με π.δ/γμα μπορεί να ιδρυθεί υπηρεσία Δικαστικής Αστυνομίας στις Εισαγγελίες Πρωτοδικών της Χώρας με σκοπό την υποβοήθηση του Εισαγγελέα στα καθήκοντά του, σχετικά με τη διενέργεια προανακριτικών πράξεων, προκαταρκτικών εξετάσεων κ.λπ. Με το π.δ/γμα καθορίζεται ο αριθμός των οργανικών θέσεων του προσωπικού της Δικαστικής Αστυνομίας, η δυνατότητα οπλοφορίας του προσωπικού, τα αναγκαία υλικοτεχνικά μέσα κ.λπ.

β) Μέχρις ότου ιδρυθεί η παραπάνω υπηρεσία δύναται να αποσπώνται στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών μέχρι 15 ΑΕ/κοί, Υπ/κοί και Αστυφύλακες. Επίσης μπορεί να αποσπώνται και πολιτικοί υπάλληλοι ως ειδικοί προανακριτικοί υπάλληλοι κ.λπ. (άρθρο 36).

15.α) Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 24 του ν. 1868/1989 που προβλέπουν ότι το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. υποχρεούνται να καταβάλλουν στο Ταμείο Νομικών, στο Ταμείο Προνοίας Δικηγόρων και τον Κ.Ε.Α.Δ. ποσοστό 2/3 της εκάστοτε ετήσιας ασφαλιστικής εισφοράς των απασχολουμένων σ' αυτά Δικηγόρων με εμμισθή εντελή ορισμένου ή αορίστου χρόνου, επεκτείνονται και στα Ν.Π.Δ.Δ. και τα φυσικά πρόσωπα. Η υποχρέωση καταβολής του ποσοστού αυτού αρχίζει από 1-1-93 και ισχύει για τους μέχρι 31-12-92 ασφαλισμένους στους ανωτέρω φορείς δικηγόρους.

β) Συμπληρώνεται ο ν. 1868/1989 και ορίζεται ότι ο εκτός υπηρεσίας χρόνος των δικηγόρων και νομικών συμβούλων, οι οποίοι επανήλθαν στην υπηρεσία τους με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 1868/1989, αναγνωρίζεται από τα οικεία ασφαλιστικά Ταμεία, κατόπιν αιτήσεως του ασφαλισμένου. Η εξαγορά του αναγνωριζόμενου χρόνου γίνεται με την

καταβολή του συνόλου των εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη των Κλάδων κύριας και επικουρικής ασφάλισης και χορηγήσεως εφάπαξ παροχής (πρόνοιας), που ισχύουν κατά το χρόνο της επανόδου του στην υπηρεσία. Οι εισφορές υπολογίζονται στις αποδοχές του χρόνου της επανόδου που υπόκεινται σε κράτηση και βαρύνουν τον εργοδότη. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις συντάξεις και εφάπαξ βοηθήματα που είχαν ληφθεί, τον υπολογισμό του εφάπαξ βοηθήματος κατά την οριστική εξόδο τους από το Ταμείο κ.λπ. (άρθρο 37).

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα πιο κάτω οικονομικά αποτελέσματα:

Α. ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

1. - Ετήσια δαπάνη δρχ. 364.600.000, περίπου, η οποία αναλύεται ως εξής:

- α) Καταβολή επιδόματος υπηρεσίας αλλοδαπής σε 1 δικαστικό λειτουργό που θα μεταβεί στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία Βρυξελλών (άρθρο 11) δρχ. 15.000.000
- β) Καταβολή αποδοχών από τη σύσταση 13 θέσεων δικαστικών λειτουργιών στο Σ.τ.Ε. (άρθρο 12) δρχ. 50.000.000
- γ) Καταβολή αποδοχών από τη σύσταση νέων θέσεων 71 δικαστικών και 20 διοικητικών υπαλλήλων του Ε.Σ. (άρθρο 13) δρχ. 284.000.000
- δ) Καταβολή αποδοχών από τη σύσταση 5 θέσεων στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ν.Σ.Κ.) (άρθρο 31) δρχ. 15.600.000

2.- Επίσης, προκαλείται ετήσια ακαθόριστη δαπάνη το ύψος της οποίας θα εξαρτηθεί από πραγματικά γεγονότα και ειδικότερα από:

i) την καταβολή οδοιπορικών εξόδων στους δικαστικούς λειτουργούς που προάγονται ή μετατίθενται και συμμετέχουν στη σύνθεση δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμούν πολιτικές υποθέσεις για έκδοση απόφασης κ.λπ. (άρθρο 11),

ii) τη σύσταση 4 ειδικών επιτροπών σύνταξης κωδικών οι αμοιβές των οποίων θα προσδιοριστούν με κοινή υπουργική απόφαση (άρθρο 27),

iii) την ίδρυση με π.δ/γμα Υπηρεσίας Δικαστικής Αστυνομίας στις Εισαγγελίες Πρωτοδικών της Χώρας, με το οποίο θα καθοριστεί ο αριθμός των θέσεων του προσωπικού, ο εξοπλισμός της υπηρεσίας αυτής κ.λπ. (άρθρο 36) και

iv) την καταβολή εργοδοτικών εισφορών από την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας των δικηγόρων και νομικών συμβούλων που επανήλθαν στην υπηρεσία τους με το ν. 1868/1989 (άρθρο 37).

3.- Ακαθόριστη ετήσια αποτροπή δαπάνης, λόγω της προβλεπόμενης από το άρθρο 13 του νομοσχεδίου μείωσης των οργανικών θέσεων Διοικητικών Υπαλλήλων του Ε.Σ. που θα καταλάβουν τις συνιστώμενες με το άρθρο αυτό θέσεις Εισηγητών του Ε.Σ., το ύψος της οποίας θα εξαρτηθεί από τον αριθμό των υπαλλήλων του Ε.Σ. οι οποίοι θα πετύχουν στο σχετικό διαγωνισμό.

4.- Ετήσια απώλεια εσόδων δρχ. 264.000.000, περίπου, από τη μείωση κατά 1,37% (από 73,8% γίνεται 72,43%) του ποσοστού που περιέρχεται στο δημόσιο, από τις χρηματικές ποινές, οι οποίες επιβάλλονται από τα δικαστήρια καθώς και από τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών.

- Ετήσια αύξηση των εσόδων του κατά 1.956.000.000, περίπου, από την προσαύξηση των κατά 27% (από 65% σε 92%) των ποσών των επιβαλλόμενων σε χρήμα

ποιών, καθώς και των ποσών που προκύπτουν από τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών (2.700.000.000 X 72,43% ποσοστό δημοσίου).

Τελικό αποτέλεσμα αύξηση των εσόδων του κατά δρχ. 1.692.000.000 (1.956.000.000 - 264.000.000) (άρθρο 24).

5.- Ακαθόριστη ετήσια αύξηση των εσόδων από τη δυνατότητα αναπροσαρμογής των δικαστικών εξόδων πιάσης φύσεως, των δικαστικών εγγράφων και όλων των εγγράφων που υποβάλλονται σε υπηρεσίες αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή εκδίδονται από αυτό και του δικαστικού ενσήμου της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν.ΤΠΟΗ/1912. Το ύψος των εσόδων αυτών θα εξαρτηθεί από τις υπουργικές αποφάσεις που θα εκδοθούν (άρθρο 32).

Β. ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.

(Δεν επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1.- Ετήσια ακαθόριστη δαπάνη από τη διεύρυνση των σκοπών του ταμείου και τη χρηματοδότηση από αυτό προγραμμάτων κατάρτισης αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, πρόσληψη ειδικών επιστημόνων σε θέματα οργάνωσης και πληροφορικής για τις ανάγκες του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. και του Υπ. Δικαιοσύνης, εξόδων κινήσεως των άμισθων Επικουρικών Επιμελητών Κοινωνικής Αρωγής, αμοιβών μελών νομοπαρασκευαστικών και ειδικών επιτροπών και ομάδων εργασίας, το ύψος των οποίων καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και πάντως δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των δρχ. 30.000.000, ετησίως κ.λπ. (άρθρο 23).

2.- Ετήσια αύξηση των εσόδων του κατά δρχ. 2.186.500.000, περίπου, η οποία αναλύεται ως εξής:

i) Από την αύξηση κατά 27% των ποσών των επιβαλλομένων σε χρέη ποινών καθώς και των ποσών που προκύπτουν από τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών δρχ. 553.500.000

ii) Από την αύξηση σε βάρος του Δημοσίου του ποσοστού συμμετοχής του επί των ποσών που προέρχονται από χρηματικές κ.λπ. ποινές που επιβάλλονται από τα δικαστήρια δρχ. 264.000.000

iii) Από την αύξηση σε βάρος των δικαιούχων λοιπών φορέων και του Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΛΑΦΚΑ) του ποσοστού συμμετοχής στα ποσά που προέρχονται από χρηματικές κ.λπ. ποινές δρχ. (άρθρο 24) 1.369.000.000

3.- Επίσης ετήσια ακαθόριστη αύξηση των εσόδων του i) από την καταβολή παραβόλου για το παραδεκτό της ασκήσεως ενδίκων μέσων το ύψος της οποίας θα εξαρτηθεί από την έκδοση κοινής Υπουργικής απόφασης που θα καθορίσει το ποσό του παραβόλου και η οποία αντιπροσέεται από την αναμενόμενη μείωση του αριθμού των εφέσεων που θα ασκούνται (άρθρο 32) και ii) από την απόδοση 1% υπέρ του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. για τα ποσά άνω των 20.000 δρχ. που εισπράττονται από τα εμμίσθα υποθηκοφυλάκεια για πράξεις μεταγραφής, κ.λπ. (άρθρο 20 παρ. 7).

Γ. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

(Δεν επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

-Ετήσια δαπάνη δρχ. 40.700.000 από τη σύσταση 10 νέων θέσεων προσωπικού στο Ινστιτούτο.

-Επίσης, ετήσια ακαθόριστη δαπάνη το ύψος της οποίας θα εξαρτηθεί από την κοινή Υπουργική απόφαση με την οποία θα καθορισθούν οι αποδοχές των Προισταμένων του Ινστιτούτου.

-Μείωση εσόδων κατά δρχ. 57.750.000 (άρθρο 21 και 24).

Δ. ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

-Ετήσια δαπάνη από την καταβολή αποζημίωσης στον Δ/ντή του Ινστιτούτου το ύψος της οποίας εξαρτάται από την έκδοση κοινής απόφασης που θα καθορίσει το ύψος της και εκτιμάται ότι θα είναι της τάξεως των δρχ. 1.500.000, περίπου, (άρθρο 22).

Ε. ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΡΩΓΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

(Δεν επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

- Ετήσια ακαθόριστη δαπάνη από τη δυνατότητα ιδρύσεως και λειτουργίας κατασκηνώσεων και παιδικών σταθμών των τέκνων των δικαστικών υπαλλήλων το ύψος της οποίας θα εξαρτηθεί από τον αριθμό των κατασκηνώσεων και των Παιδικών Σταθμών που θα λειτουργήσουν.

- Επίσης, θα προκληθεί εφάπαξ δαπάνη του πιο πάνω ταμείου για την αγορά των αναγκαίων χώρων, τη δημιουργία εγκαταστάσεων και τον εξοπλισμό αυτών προκειμένου να λειτουργήσουν οι κατασκηνώσεις και οι Παιδικοί Σταθμοί (άρθρο 35).

ΣΤ. ΕΠΙ ΛΟΙΠΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Λόγω της μείωσης των ποσοστών, που προβλέπει το άρθρο 24 του νομοσχεδίου και μετά από το συμφωνητικό των εσόδων τους που ανάγονται στην αναμενόμενη κατά 2700 εκατ. συνολική αύξηση από την αναπροσαρμογή κατά 27% των επιβαλλόμενων από τα Δικαστήρια προστίμων χρηματικών ποινών κ.λπ. τελικά θα επέλθει ετήσια:

α. - Μείωση των εσόδων του Ο.Γ.Α. κατά δρχ.	41.250.000
(Τα ελλειμματά του καλύπτονται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό).	
β. - Μείωση των εσόδων του Τ.Ε.Β.Ε. κατά δρχ.	34.800.000
(Επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό).	
γ. - Μείωση των εσόδων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων κατά δρχ.	6.880.000
(Επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό).	
δ. - Μείωση Εσόδων του Ταμείου Προνοίας Δικαστικών Επιμελητών κατά δρχ.	41.250.000
(Δεν επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό).	

Ζ. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (ΛΑΦΚΑ) (ΑΡΘΡΟ 67 Ν. 2084/1992)

Μείωση των εσόδων του, κατά δρχ. 1.158.000.000, περίπου ετησίως, λόγω περιορισμού των δικαιούμενων ποσοστών, σύμφωνα με το άρθρο 24 του Ταμείου Νομικών, των Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών, Πειραιώς, Θεσσαλονίκης και του Ταμείου Υγείας Δικηγόρων Επαρχιών.

Αθήνα, 19 Μαρτίου 1993

Ο Γενικός Διευθυντής

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΡΙΖΑΣ